Israels Sange.

Israels Sange.

En ny Samling

Udvalgte Religiöse Sange,

af mange Forfattere.

Udgivet af

Den Norsk-Danske Boghandel.

Chicago.

Undertegnede bleve i sin Tid af Komiteen for Den Norsk-Danske Boghandel valgte til at samle og befordre i Trykken en Sangbog, der i noget Mon kunde afhjælpe den ofte paatalte Trang til en saadan; med Noder forsynet, Bog til Brug ved vore religiøse Sammenkomster.

Paa Grund af vore forskjellige andre Gjøremaal og de mange Vanskeligheder, der vare forbundne med at faa Melodierne samlede og sikre os Tilladelsen til deres Afbenyttelse, har Værket taget længere Tid end paaregnet.

Det foreligger nu her vore norske og danske Venner, og vi haabe, at Samlingen maa finde Vei til mangt et Hjem og blive til Trøst og Opmuntring for mangen en Sjæl paa dens jordiske Pilgrimsvandring.

A. Haagensen. Chr. Treider.

☞ Eftertryk forbydes, saavel hvad Melodier som Text angaar.

Indhold.

1. Guds Israel.

A. Haagensen. JOHN HATTON, L. M.
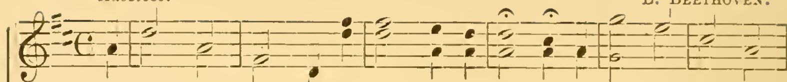
1. Stem i en Sang, Guds Js - ra - el! Et mæg-tigt
2. Op - høi den Helt J - ma - nu - el, Som frel - se
3. Strid man-dig og hold Kam - pen ud, Guds Folk paa
4. Det Folk, som er af Gud gjen - født Ved Je - su
5. Raab høit og syng din Sei - ers - sang, Saa bli'r ei

Kvad i Gry og Kvæld, Bland Rø-sten med Guds
vil hver syn-dig Sjæl, Tag Har-per-ne fra
Jord, du Je-su Brud! Thi her-lig Sei-er
Ord og Aan-den døbt, Det er Guds san-de
Vei-en tung og lang, Ind-til du naar den
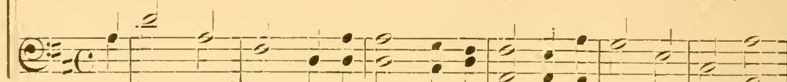
Eng-le-kor, Hvert Folk og Tun-ge-maal paa Jord.
Gre-nen ned Og syng om Je-su Kjær-lig-hed.
du vist faar, Naar Ju-da Lø-ven med dig gaar.
Js-ra-el, Som baa-de tror og le-ver vel.
Him-mel-stad, hvor Ven med Ven skal mø-des glad.

2. Lovsang.

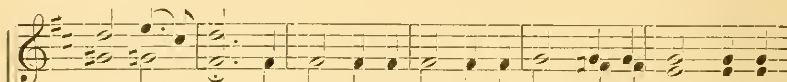
Maestoso. L. BEETHOVEN.
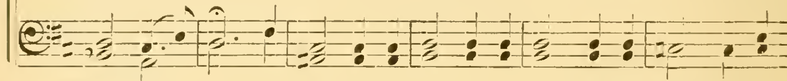

(T.:) Al Him = len pri = ser den E = vi= ges Æ = re, i Tordnens Røst hans

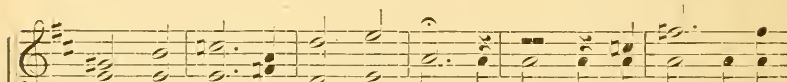
(B.:) Al Him = len pri = ser den E = vi= ges Æ = re, i Tordnens Røst hans

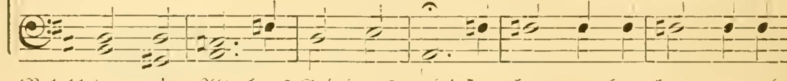
Stem= me bor; og Jor= den og Ha = vet sin Lov ham frem=bæ = re. For=
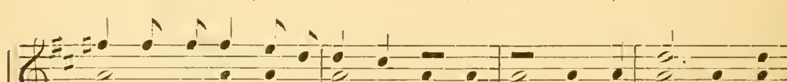

Stem= me bor; og Jor= den og Ha = vet sin Lov ham frem=bæ = re. For=

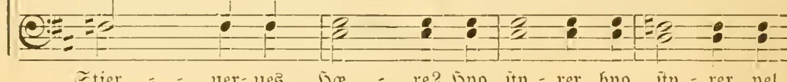
(T,1.) nem i Alt hans Gud=doms = ord! Hvo bæ= rer
(T.11.:) Hvo bæ = rer, hvo bæ = rer vel

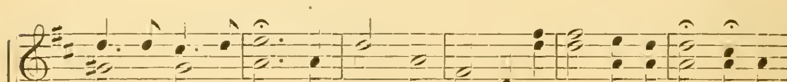
(B.1,11:) nem i Alt hans Gud=doms = ord! Hvo bæ = rer, hvo bæ = rer vel
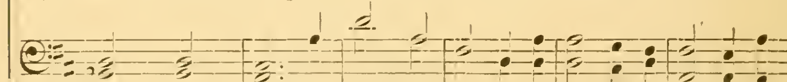

Stjer=ner= nes tal = lø = se Hæ = re? Hvo sty = rer
(T.11.:) Stjer = ner= nes Hæ = re? Hvo sty = rer, hvo sty = rer vel

Stjer = = ner= nes Hæ = re? Hvo sty = rer, hvo sty = rer vel

So = len paa dens Gang? Guds Magt og Vælde, hans Visdom og Æ= re vi
(T,11.:) So = lens Gang?

So = lens Gang? Guds Magt og Vælde, hans Visdom og Æ = re vi -

lo = ve høit i Ju = bel = sang, vi lo = ve høit i Ju = bel=sang!

lo = ve høit i Ju = bel = sang, vi lo = ve høit i Ju = bel=sang!

3. Fryd paa Jord.

1. Fryd paa vor Jord! Guds Søn steg ned, Til ham, o Sjæl, dig klyng!

Lad Hjer = tet aab = nes for hans Fred! O Jord og Himmel syng! O

O Jord og Himmel

Jord og Himmel syng! O Jord, O Jord og Him=mel syng!

syng.........................
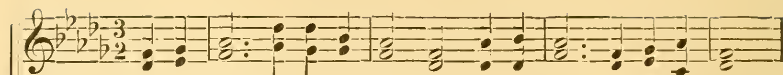
O Jord og Himmel syng!

2. Han over Alt regjere skal,
Raab Sjæl med Himmelfryd,
Lad Bjerg og Eng, Skov, Bæk og Dal
:,: Gjentage Sangens Lyd. :,: :,:
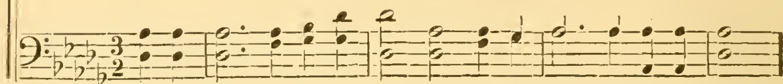
3. O Jesu, Konge, Præst, Profet,
Min Hyrde, Frelser, Ven,
Min Gud, mit Liv, mig Vei bered
:,: Til dig i Himmelen. :,: :,:
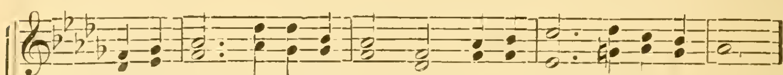
4. Din Kjærlighed jeg priser til
Mit sidste Aandedrag,
Dit Navn med Lovsang klinge vil
:,: End paa min Døbens Dag. :,: :,:

5. Aand og Naade.
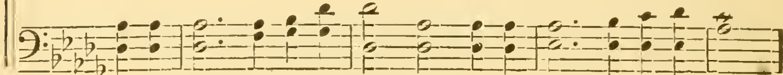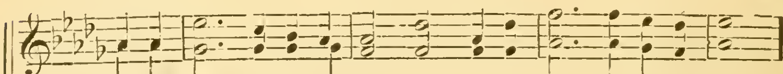

1. Aand fra Him-len, kom med Naa-de, Kom med Liv og Lys her-ned,
2. Sø - de Je - su, vi dig be - de, Kom med Læ - ge - dom og Fred,
3. Hør vor Bøn, al God-heds Gi-ver, Fa - der, Søn og Hel-lig-aand!
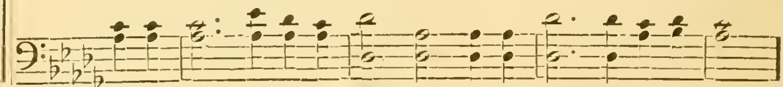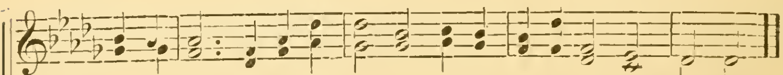

Lad din Magt i Sjæ-len raa - de Gjør os vis til Sa - lig-hed!
Tal til os, som er til-ste-de, Om din sto - re Kjær-lig-hed.
Du, som var og al - tid bli-ver, Ud - ræk nu din Al-magts Haand;
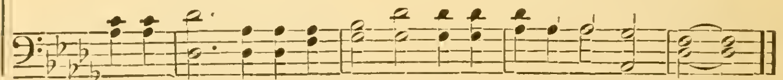

Li-vets Ord du selv for - kla - re, Lad det vir - ke hvad du vil,
Gaa til hvert be - drø - vet Hjer-te, Som paa Syn-dens Byr-de bær;
Kom til Gam-le, kom til Un - ge I din Kraft og Her-lig-hed,

Saa vi her dets Kraft er - fa - re, Fyld vor Sjæl med hel-lig Ild.
Løs det ud af Angst og Smer-te, O, tal Fred til Sjæ-len her.
At vi jub - len - de kan sjun-ge: Her-ren er paa det - te Sted.

Zions Harpe.

5. Den trofaste Leder.

M. M. WELLS. 1858. M. M. WELLS.

1. Hel = lig Aand, Led=sa = ger god, Som gi'r Christ = ne Kraft og Mod,
2. Vær os nær tro=fa = ste Ven, Al = tid Hjæl = pen til os send;
3. Naar Livs=so = len da = ler ned Og vi ven = ter Hvi = lens Fred,

Led os sag = te = li = gen frem Paa vor Pil- grims Van=dring hjem.
U = di Frygt og Tvivl lad ei Her os gaa paa vild = som Vei,
Da er vi dog Him = len nær, Og vort Navn er skre = vet der,
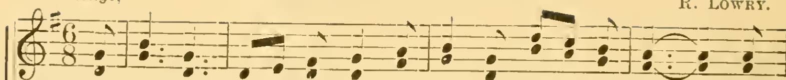
Træt = te Sjæl, du trø = stig vær! Hør hans sø = de Stem = me nær,
Om i Stor=mens vil = de Larm, Haa = bet svagt er i vor Barm,
Ja i=gjen=nem Dø = dens Flod Sto = ler vi paa Je = su Blod,

Hvi = sker sag = te = li = gen frem: „Følg mig, jeg dig le = der hjem."
Aan = den hvi = sker snart i=gjen: „Følg mig, jeg dig le = der hjem."
Aan = den hvi = sker sødt i=gjen: „Frygt ei, jeg dig le = der hjem."
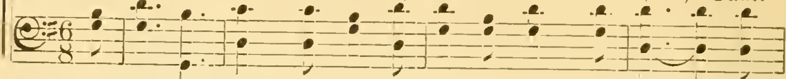
Pilg. Sang.
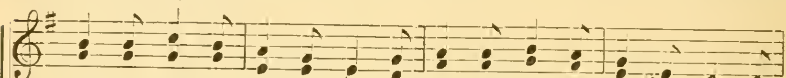
6. Vi gaar til Zion.

Livligt, R. LOWRY.
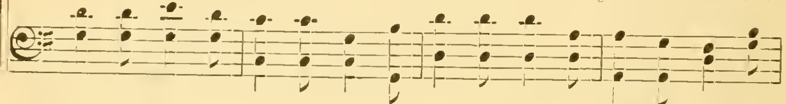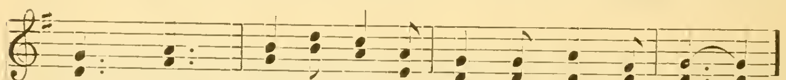

1. I Her-rens Folk, stem i Med Fryd og Har-pe-klang Og
2. Lad Syn-d're tau-se staa, De kjen-der ei vor Gud, Men
3. Og som vi vand-re frem, Vi Ka-naans Frug-ter faar, Ind-
4. Vær glad, syng, pris din Gud og løb din Ba-ne frem, Snart
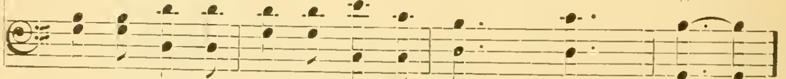

syng med liv-lig Me-lo-di, Og syng med liv-lig Me-lo-di Din
Her-rens frel-ste Børn maa gaa, Ja Her-rens frel-ste Børn maa gaa Og
til vi naar vort Him-mel-hjem, Ind-til vi naar vort Him-mel-hjem Og
kom-mer der fra Him-len Bud, Snart kommer der fra Him-len Bud: Mit

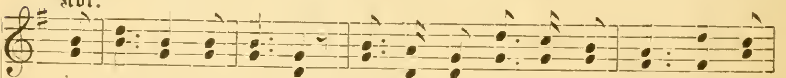

Gud en Æ-re-sang, Din Gud en Æ-re-sang.
syn-ge Glæ-den ud, Og syn-ge Glæ-den ud.
paa Guld-ga-der gaar, Og paa Guld-ga-der gaar.
kjæ-re Barn, kom hjem! Mit kjæ-re Barn, kom hjem!

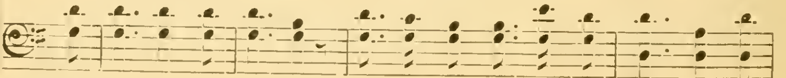

Gud en Æ-re-sang, Din Gud en Æ-re-sang.
syn-ge Glæ-den ud, Og syn-ge Glæ-den ud.
paa Guld-ga-der gaar, Og paa Guld-ga-der gaar.
kjæ-re Barn, kom hjem! Mit kjæ-re Barn, kom hjem.

Kor.

Vi gaar nu til Zi-on, Hel-li-ge, Her-li-ge Zi-on; Vi

gaar nu op = til vort Zi = on Guds hel = li = ge, her = li = ge Stad.

7. Herlige Zion.

Wm. B. Bradbury.

1. Her = li = ge Zi = on, Him=me = rig; Her = li=ge Stad, jeg elsker dig!
2. Her = li = ge Træ = er, som vokser der. Her = li=ge Frugt de al=tid bær.
3. Her = li = ge Sol som ei op=staar; Her = li=ge Dag som ei for=gaar;
4. Her = li = ge Him=mel, hvor Gud bor; Her = li=ge, hvi=de Eng=le = kor;

Her = li = ge Per = le = por = te der, Her=li = ge Tem=pel, hvor Gud er!
Her = li = ge Flod, som kvæ=ge kan. Her=li = ge Kil = de, Li = vets Vand!
Her = li = ge Land af Glæ = de fuld; Her=li = ge Ga = der ud = af Guld!
Her = li = ge Sang af Eng=le=mund; Her=li = ge Har=per hver en Stund!

Her = li = ge Per = le = por = te der, Her=li = ge Tem=pel, hvor Gud er!
Her = li = ge Flod, som kvæ=ge kan. Her=li = ge Kil = de, Li = vets Vand!
Her = li = ge Land af Glæ = de fuld; Her=li = ge Ga = der ud = af Guld!
Her = li = ge Sang af Eng=le=mund; Her=li = ge Har=per hver en Stund!

5. Herlige Kroner paa enhver,
Herlige Seiers Palmer der.
‖: Herlige Dragt de Frelste faar;
Herlig er hver, som der indgaar. :‖

6. Herlige Sæde med Guds Søn,
Herlige Troner, Naadeløn.
‖: Herlige Hvile, søde Fred;
Herlige Hjem i Evighed! :‖

Sarah Olsen.

8. Zions Konge, kom herned.

Engelsk Mel. arr. af N. Bjærum.

1. Zi - ons Kon-ge, kom her-ned, Led og før din Me-nig - hed,
2. Naa-dens Gud, dit Sand-heds-Ord Vi - ser Vei-en paa vor Jord:
3. Gjør os vil - li - ge, o Gud, Til at ly - de di - ne Bud

Som du en - gang før - te an Is - ra - el til Ka-naans Land.
Det er Ly - set paa vor Sti Og staar os i Nø-den bi,
Un - der Rei - sen til det Land Paa hin Si - de Jordans Strand,

Hjælp os al - le føl - ge dig Paa den tran - ge Him-mel - vei,
Styr - ker os i Kamp og Strid, Gjør vor Vei saa lys og blid,
Ræk os ud en hjælp-som Haand, Led og styr alt ved din Aand,

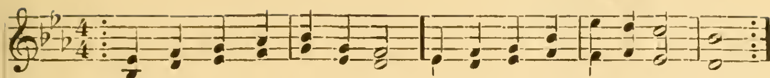
p

At vi Rei - sens Maal kan naa Og en e - vig Hvi - le faa.
Tak og Pris for hvad du gav, Lad det ly - se til vor Grav!
Saa det tje - ner os til Gavn; Hør vor Bøn i Je - su Navn!

Zions Harpe.
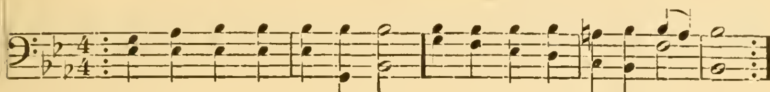
9. Glæd dig, Zion!
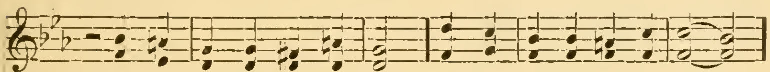
Sir Arthur Seymour Sullivan.
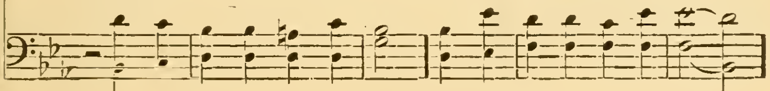

1. Glæd dig, Zi - on, glæd dig, Jord, Se din Kon-ge til dig kom- mer,
Glæd dig i din Vin-ter, Nord, Christus bringer e - vig Sommer!
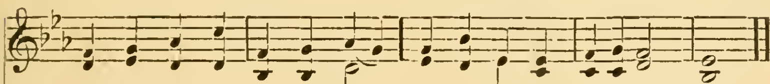
2. Sa - ligt, hvor Han dra-ger ind, Sa-ligt er det Folk, det Ri - ge!
Der skal Sor- gen fly af Sind, Der skal Synd og Død bort-vi - ge,
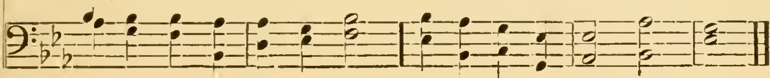

Paa hans Tog bort-tag hver Sten, Smyk hans Vei med hel-lig Gren,
Der skal Kjær- lig - he - den bo, Der skal Fre-dens Pal- me gro,

Bred paa Stien Høi-tids-klæ-der, Der er Fryd, hvor han frem-træder.
Der skal Haa - bet evigt byg - ge Un- der Che-rub-Vingers Skyg-ge.

3. Bøi dig for din Konge, Sjæl,
Verdens Konger, bøier eder!
Stolte Magt og Høihed, knæl,
Thronen for Guds Søn bereder!
Se, i Aanders store Land
Kongespiret fører han,
Mørkets Magter for ham vige
Hans er Salighedens Rige!

4. Over de Gjenløstes Land
Han paa Naadens Stol er Dommer,
Evig lovet være han,
I Guds Herrens Navn han kommer!
Syng hver Sjæl med Tak og Bøn:
Hosianna, Davids Søn!
Syng, mens alle Knæ sig bøie:
Hosianna i det Høie!

Pil. Sang.

10. Julestjernen.

N. F. S. Grundtvig. Dansk Folkemelodie.

mf

1. Dei - lig er den Him - mel blaa, Lyst det er at -
2. Det var midt i Ju - le - nat, hver en Stjer - ne
3. Stjer - nen led - te vi - se Mænd til ny - fød - te
4. Den - ne Stjer - ne lys og mild, som kan al - drig

se der paa, hvor de gyld - ne Stjer - ner blin - ke,
glim - ted mat, men med Et - der blev at stu - e,
Kon - ge hen; vi har og en saa - dan Stjer - ne,
le - de vild, er hans Guds-doms - ord det kla - re,

hvor de smi - le, hvor de vin - ke os fra Jor - den
en saa klar paa Him - lens Bu - e, som en li - den
og, naar vi den føl - ge gjer - ne, kom - me vi til
som han lod os aa - ben - ba - re til at ly - se

op til sig, os fra Jor - den op til sig.
Stjer - ne - sol, som en li - den Stjer - ne - sol.
Je - sum vist, kom - me vi til Je - sum vist.
for vor Fod, til at ly - se for vor Fod.

11. Rum for Jesus.

IRA D. SANKEY.

1. Du fra Tro = nen steg, lag = de Kro = nen ned, Da til
2. Him=mel=hvel = vet klang, og Guds Eng = le sang Om din
3. Da du kom til Jord med dit Liv = sens Ord Med dit
4. Snart med Him = mel = glans og med Sei - ers = krans Vil du

Jor = den du kom for mig; Men i Beth = le = hem, der ei
Fød = sel, Om Fryd og Fred; Men i Kryb=bens Straa, du her
frel = sen = de E = pha = ta, Fik du Spot og Slag, man dig
kom = me igjen til vor Jord, Da med Hjer = te = fryd el = ler

fand = tes Hjem, Hvor man vil = de mod = ta = ge dig.
lig = ge maa som en fat = tig paa frem = med Sted.
Gal = de gav Og et Kors hist paa Gol = ga = tha.
Kla = ge = lyd Skal man hø = re dit Al = magts = Ord.

Kor.

O kom, Her=re Je = sus, kom til mig! Der er Rum i mit Hjerte for dig.

O kom, Her=re Je = sus, kom til mig! I mit Hjer = te er Rum for dig.

12. Indtoget.
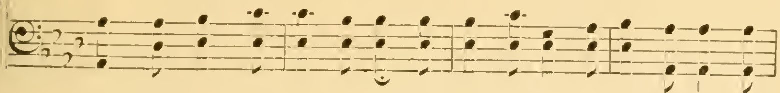
Indledningsstrofe. O. Fremstad.
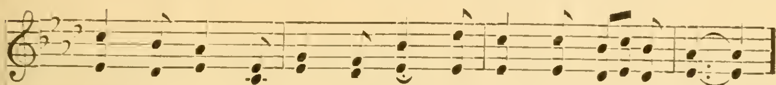
O kom og see den Ma - je - stæt Paa Vei - en til Je -
ru - sa - lem, Sagt - mo - dig ri - der Han der - hen til
Zi - ons Kon - ge - stad.

1. Pro - fe - ten Sa - ka - ri - as saa, Da Gud ved ham lod for dem spaa: O Zi - ons Dat - ter se, Din
2. Og Fol - ket ju - blen - de drog frem, Paa Vei - en strø - de Gre - ne hen Til Ae - re for sin Drot, Sit
3. Den he - le Stad Je - ru - sa - lem De raab - te, spurg - te: sig os hvem Er den - ne Ryt - ter - mand? Pro-
4. Der kom - mer Blin - de, Hal - te frem Og al - le, som har sy - ge Lem, Han hjæl - per Hver og En, Mens
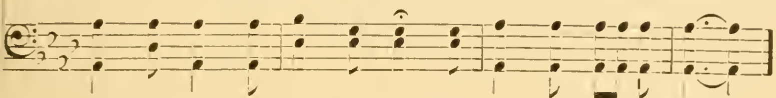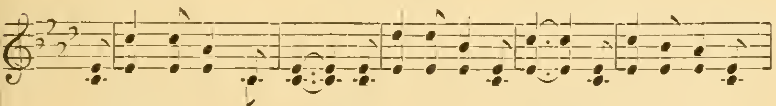

Kon = ge kom = mer ri = den=de, Sagt=mo = dig, fat = tig, blid og mild Paa
Klæ = de = bon ei ſpa = re= de, Men for hans Fød=der lag = de ned; De
ſe = ten i = fra Na = za=reth, Saa ſva = red' de, ſom vid = ſte det, Han
Fa = ri = ſæ'r og Skrif=te=klog Med Fle = re, ſom ham ei for=drog, De
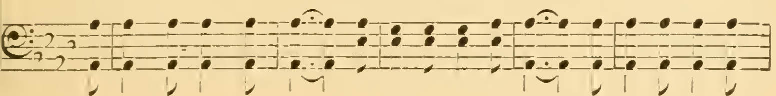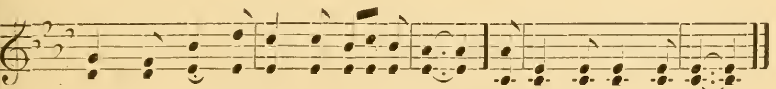

Aſ = en = in = dens un = ge Føl Til Zi = ons Kon=ge = ſtad.
raab = te glad af Hjer = tens Grund I den = ne Høi=tids = ſtund:
kom = men er til Zi = ons Stad De raab = te at = ter glad.
haa = ned ham for Børn, ſom ſtod Og at = ter hø = re lod:
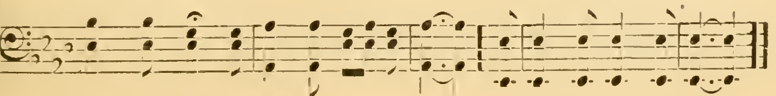

Hoſ=ſian=na Da = vids Søn, Hoſ=ſian=na Davids Søn, Vel=ſig=net væ = re

Da = vids Søn, Som kom i Herrens Navn, Vel=ſig = net væ = re han!

13. Hosianna.

Af Vogler (f. 1749 † 1814.)

Ho = si = an = na Da = vids Søn! Vel = sig = net væ = re han, Vel =

sig = net Da = vids Søn, som kom = mer i Her = rens Navn.

Ho = si = an = na i det Høi = e, Ho = si = an = na, Ho = si

Ho = si = an = = = = = = = = = = na Ho- si =

Ho = si = an = =

Vel = sig = net, Vel = sig = net, Vel = sig = net væ=re

an = na, Vel = sig=net Davids Søn, som kommer i Herrens Navn!

= = na,

han.

Den kr. Sanger.

15. Kron Ham!

Geo. C. Stebbins.

1. Løft dit Blik, o Sjæl, mod Him=len, Den Kors=fæ=ste=de nu se;
2. Han for os paa Kor=set dø=de, Si=den ud af Gra=ven gik,
3. Der hos Gud han nu be=re=der Os et Hjem og her=lig Dragt,
4. Kon=gers Kon=ge bør al Æ=re, Je=su Ven=ner, giv ham Pris,

Se den sto=re Eng=le=vrim=len, Yd=mygt for ham bøi=er Knæ.
For til Him=len, Gud at mø=de, Og af ham al Æ=re fik.
Kro=ne, Har=pe, hvi=de Klæ=der, Alt i himmelsk Smag og Pragt.
Frel=ste Aan=der, Eng=le=hæ=re! Giv ham Lov i Pa=ra=dis.
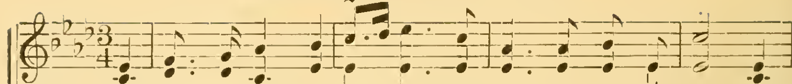
Kor.

Hal=le=lu=ja! Eng=le kron ham, Kron den Æ=rens Kon=ge, Gud!
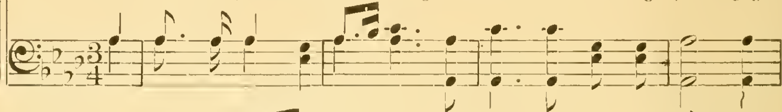
Kron ham, kron ham, Eng=le kron ham. Spred hans Guddoms Æ=re ud.
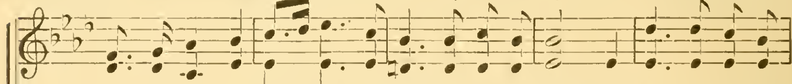
Zions Sange.

15. Vandringen til Emmaus.
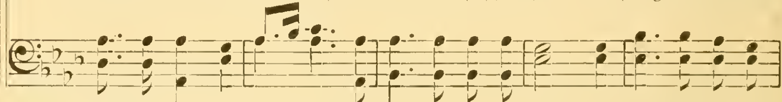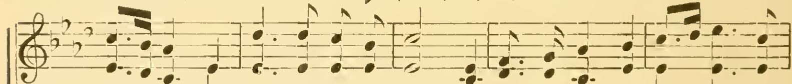

1. De tal = te med sin Me = ster Men kjend - te dog ei ham, Som
2. De sat = te sig ved Bor = det Og kjend = te ham dog ei, Før
3. End = nu med sin Dis = ci = pel Han van = drer tro = lig her;,, Jeg

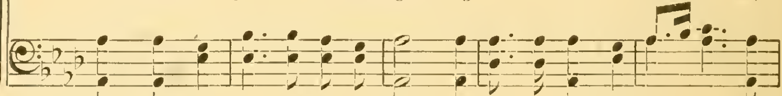

gav sit Liv for Ver=den, Guds dy = re Of = fer=lam. Hans Ord af himmelsk
den opstand=ne Frel = ser, Der aa=ben=ba=red sig. Med Fryd og sa=lig
er med e = der al = tid,'' Det Ord vi op=fyldt ser. O salig Stund, naar

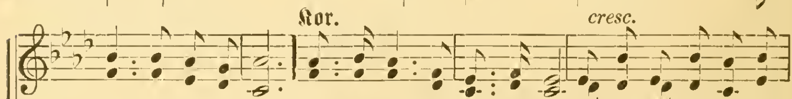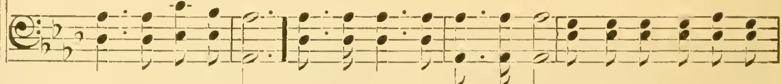

Vis=dom Dem dybt til Hjer=tet gik, Og Her=rens bli = de Aa = syn Hen=
Un=dren, Som ei ud = si=ges kan, De nu om = si = der fat = ted, At
Her=ren Som Frel=ser blandt os gaar, Og vi er = fa = rer Kraf=ten Af

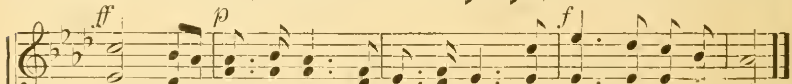
Kor. *cresc.*

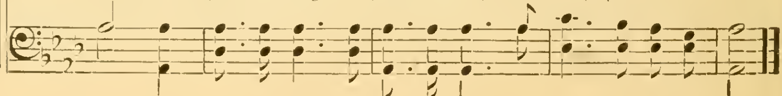
ryk = te de=res Blik. O, at ta = le saa med dig Paa vor Pilgrimsgang her=
han var Gud og Mand.
Je = su Blod og Saar.

ff *p* *f*

ne = de! Je = sus, følg os paa vor Vei, Vær med, for=lad = ei!

Zions Harpe.

16. Guds Kjærlighed.

J. McGranahan.

1. Saa el = sket Gud vor Jord, At han os gav sin Søn;
2. Som Kob = ber slan = gen hist Gav Liv og Læ = ge = dom,
3. Den Sjæl, som syn = der, dør— Saa si = ger Lo = vens Bud;
4. Ei for at brin = ge Dom Kom Je = sus til vor Jord,
5. Gud hjælp, at jeg maa tro, Og giv mig Sjæ = le = fred,

Det Her = rens Naa = de = ord Mit Hjer = te drog til Bøn.
Saa gi = ver Je = sus Krist, Til hver, som ven = der om.
Men Sjæl! o kom og hør, Saa si = ger Naa = dens Gud.
Men han for Syn = d're kom At dæk = ke Naa = dens Bord.
Lad mig til = sidst faa bo Hos dig i E = vig = hed.
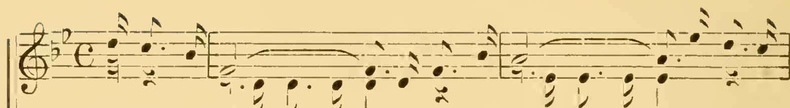
Kor.

Hør: Hvo = som = helst paa Je = sum tror, Faar e = vigt Liv og
Thi, hvo = som = helst paa han = nem tror, Faar e = vigt Liv og
Nu hvo = som = helst paa Je = sum tror, Faar e = vigt Liv og
Saa hvo = som = helst nu paa ham tror, Faar e = vigt Liv og
Thi Løf = tet er jo: Hvo som tror, Faar e = vigt Liv og

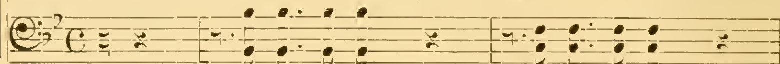
Glæ = de stor, Faar e = vigt Liv....... og Glæ = de stor.

17. Golgatha.
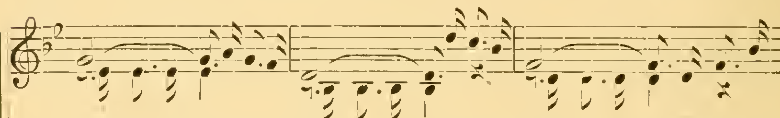
Jno. R. Sweney.
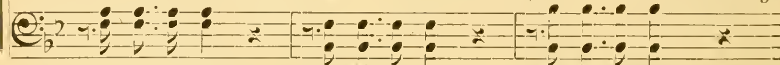

1. Hist paa Gol-ga - - tha Je-sus led............ Og ved sin
2. Da Klip-pen brast.......... ved Je-su Død,.......... Fik Fi-en-
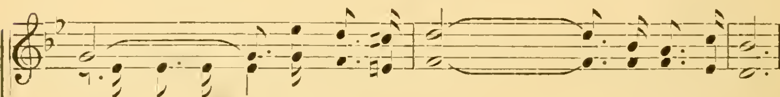

Paa Gol-ga-tha, der Je-su led
Da Klip-pen brast ved Je-su Død,

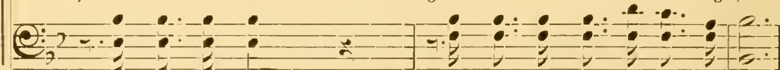
Død......... oprettet Fred;...... Paa Korsets Træ....... min Synd han
den..........sit sid-ste Stød....... Nu kan vi faa.......... i E-vig-

Og ved sin Død op-ret-ted' Fred; Paa Korsets Træ
Fik Fi-en-den sit sid-ste Stød. Nu kan vi faa

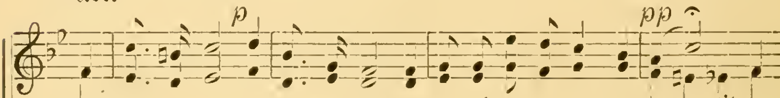

bar,.............. Saa jeg til Him - - len Ad-gang har.
hed................ En u-be-græn - - set Sa-lig-hed.
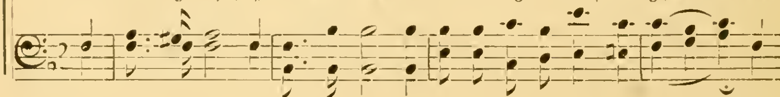

min Synd han bar, Saa jeg til Him-len Ad-gang har.
i E-vig-hed En u-be-græn-set Sa-lig-hed.

Kor.

Paa Gol-ga-tha, ja der var Nød! Der Soningsblodet for mig flød, Du

Zions Felts.

mf *ff* *mf* *rit.*

Gol-ga-tha, os brag-te Fred, Der Je-sus dø-de i vort Sted.

3. O, Herre kjær! jeg takker dig,
Som villig gav dit Liv for mig,
Saa jeg kan nyde salig Fred
I baade Tid og Evighed.

4. O Jesu, tag mig ganske ind
Og pod i mig dit ædle Sind;
Kun mig dit Lys, din Naade giv,
Og tag saa du mit hele Liv.

18. Den kom til mig.

J. R. SWENEY.

1. Un-der-fuld er Je-su Naade, Den til al-le ven-der sig; Hvil-ket Un-der, hvil-ken Gaa-de, At den og-saa kom til mig.
2. Je-su Blod er Li-vets Kil-de, Mæg-tigt som det sto-re Hav; Det-te fandt en-hver, som vil-de Tro og Gud sit Hjer-te gav.
3. Gud hen-gav sin Søn i Dø-den, Lod ham hung-re, haa-nes, slaa, Mig at fri af Syn-de-nø-den, Saa jeg e-vigt Liv kan faa.
4. Hvo-kan saa-dant Un-der fat-te? Syn-de-re nu kom-me maa, Him-me-ri-ges stør-ste Skat-te Kan de frit af Naa-de faa.

Kor.

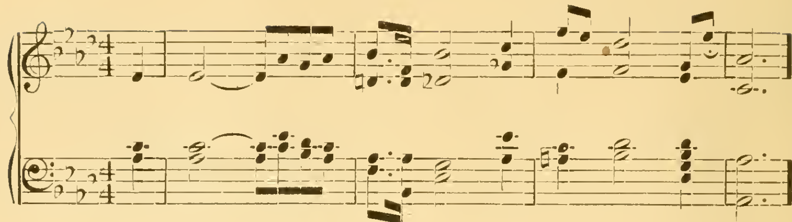
Den kom til mig, den kom til mig; Ja, den kom, den kom til mig; Hvil-ket Un-der, hvil-ken Gaa-de, At den og-saa kom til mig.

Copyrighted by John Hood. Used by per.
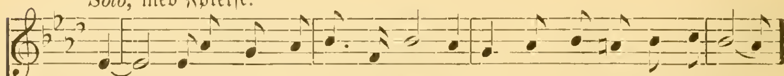
Zions Felts.

19. Frelserens Banken.
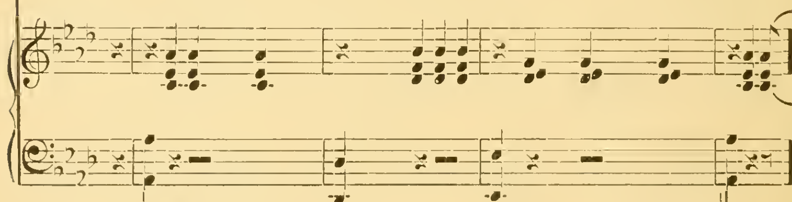
Music by Mrs. Jos. F. Knapp.
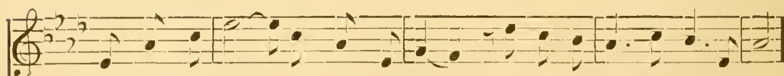

Solo, med Følelse.

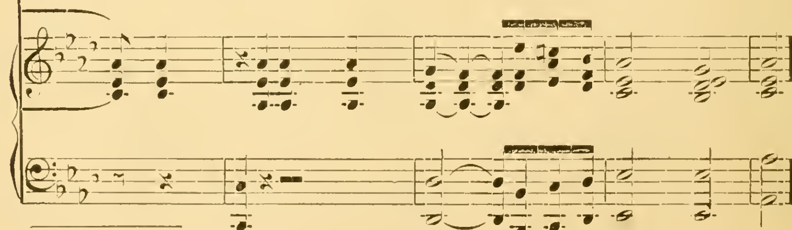

1. En Fremmed dvæ = ler for din Dør, Han banker høit, o hør ham, hør,
2. Med Hjertet aa = bent, aa = ben Favn, Han kalder bøn = ligt paa dit Navn;
3. Det er din Sjæl der staar paa Spil, Den er det, som han frel = se vil,
4. Reis dig, skynd dig til Hyrden hen! Luk op! lad ind din bed = ste Ven!

Han læn = ge paa dig ven = tet har, Naar vil du un de ham et Svar?
Han bli'r ei træt, han bort ei gaar Før han har frelst sit tab - te Faar.
Hvi hol - der du da Dø = ren stængt? Hvi har du Laasen for den hængt?
Han ban-ker end— ak, ved du, naar For sted=se fra din Dør hangaar?

Used by permission.

Kor.

Se her jeg for = an Dø=ren staar, Kun grumme = nø = dig bort jeg gaar,

Hvi har du bol = tet Sjæl og Sind? O lad mig ind, o lad mig ind!

20. Længsel efter Jesus.

1. Her = re! mit Hjer = te Læng = ter i Stil = hed til dig
2. Sa = lig i Haa = bet!—Lad mig, o Je = sus, blot ei
3. Hold mig ved Haan= den, Tænd mig dog an med Din Ild!
4. Her = re be = va = re, Her = re, vel = sig = ne mig Du!

Repeat p.

Lin = dre dets Smer = te, Op = lys og ve = der=kvæg mig!
Stand= ses i Lø = bet, Bli = ve til = ba = ge,—ak nei!
Ak, gjør blot Aan = den Vil = lig at gaa did, Du vil.
Vis mig Dit kla = re, Ven = li = ge Aa = syn just nu!

Pilgrims Sangeren.

21. Lever du?

O. Ahnfeldt.

Andante Sostenuto.

1. Le = ver du det ny = e Li = vet Ud = i Je = su Chri = sti

Le = ver du det ny = e Li = vet Le = ver du i Je = su Chri = sti

Le = ver du i Je = su Chri = sti Tro? Le - ver du i Je = su Chri = sti

Le = ver du i Chri = sti Tro? Le = ver du i Chri = sti

Tro? Er dit Navn i Him = len skre = vet?

f

Tro? Er dit Navn i Him = len skre = vet?

Tro? Er dit Navn i Him = len skre = vet?

Tro? Skal du i Guds

f

Skal du i Guds Ri = ge bo? O, jeg spør = ger

O, jeg spør = ger dig end=

Ri = = ge bo? O jeg spør = ger dig end = nu

O jeg spør = ger dig end = nu Le = ver du?

dig end = nu: Le = ver du?

nu:.................................

O jeg spør = ger dig end = nu: Le = ver du?

2 Lever du endnu kan hænde
Syndens tøilesløse Liv?
Tænker ei paa Livets Ende,
Kun paa Verdens Tidsfordriv?
Kor.—Derfor o. s. v.
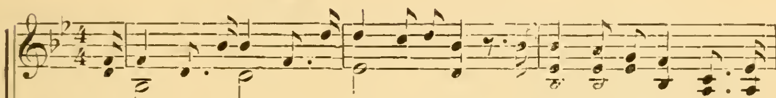
3 Men et Liv i Synden er nu
Blot en Død, blot en Død:
Uden Liv i Christo er du
Altid udi Dødens Nød.—Kor.

4 Bed, at Jesu selv maa vække
Aandens nye Liv i dig!
At han Syndens Liv vil knække,
Hvilket føder Død af sig!
‖: Spørg dig selv hver Dag; glem ei: Lever jeg? :‖

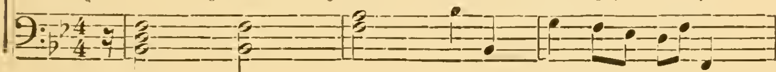
5 Lever jeg til Herrens Ære,
I hans Frygt og Lærdoms Pryd?
Lader jeg hans Aand mig lære?
Er hans Ord min største Fryd?
‖: Herre Jesus kom og bliv selv mit Liv. :‖
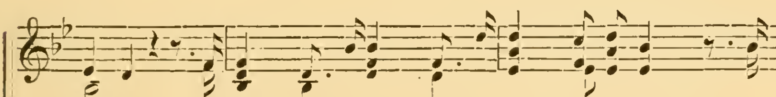
6 Vær mit Liv i Døden,
Som engang mig forestaar!
Hjælp mig i den sidste Nøden,
At ved dig jeg Himlen naar! [Gud. :‖
‖: Lever som din kjære Brud, hist hos

22. Hvor er du?
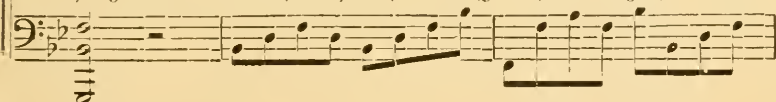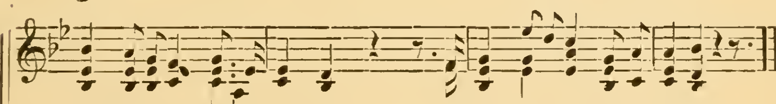

1. Hvor er du? Hvor er du? o Menneske! du, Som Her=re blev sat o=ver
3. Hvor er du? Hvor er du? Hvor løber du hen? I Synd og i Ond=skabs
3. Hvor er du? Hvor er du? Hvad tænker du paa? Som dig hen til Syn=den

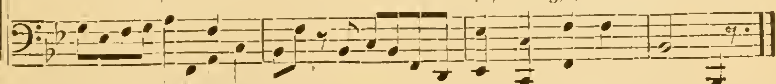

Hu=set? Hvi skju=ler du dig i=blandt Træ=er=ne nu? Træd
E=lende, Hvi hø=rer du ikke din him=mel=ske Ven? Hvi
har givet? Vend om ifra Synden, til Je=sus nu gaa, Der

frem for din Herre i Ly=set, Saa lyder den himmelske Røsten.
vil ei til ham du dig ven=de? — O fjern dig ei længer fra Herren!
ene du finde kan Li=vet. Men skynd dig, se nu er det Tiden!
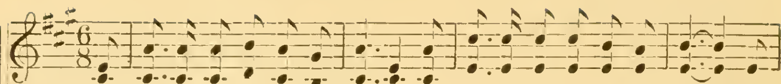

4. Hvor er du? Hvad gjør du? Af maaske
Her reder dit Sikkerheds Leie [du nu
Af egne Fortjenester, — kom dog ihu,
De Intet for Herren vil veie;
Søg Naade, se nu er det Tiden!
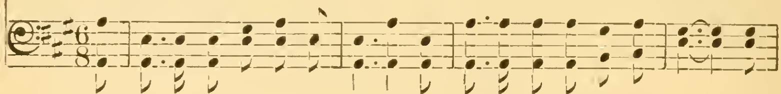
5. Nu bør du begynde at søge din Gud,
Som snart vil din Dommer her blive;
Nu bør du begynde at lyde hans Bud,
Og Ret udi Ordet ham give,
Nu er det paa Tide, du vaagner!

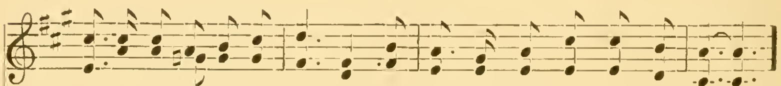
23. Hvor gaar du?

Ira D. Sankey.

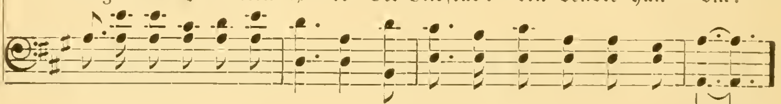

1. Hvad gjør du, o fat-ti-ge Synder! Hvor gaar du, ja, hvor gaar du hen? Du
2. Her gaar du u-ro-lig og suk-ter Og driver som Skummet paa Hav; Naar
3. Der fin-des ei Fred i dit Hjer-te, Du gru-er for Død og for Dom; Din
4. O, Men-ne-ske, hvad vil du gjø-re, Und-fly el-ler mø-de din Dom? Skal

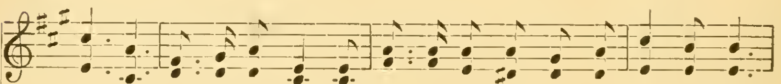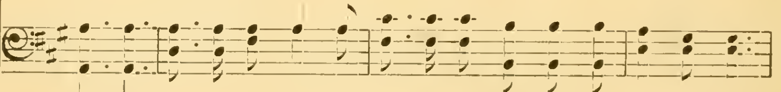

Da-gen i Synden be-gyn-der, Og saa-le-des en-der du den.
Di-et i Dø-den sig luk-ter, Hvor fin-der da Sjæ-len sin Grav.
Frelser dig søg-te med Smerte, Men al-drig til han-nem du kom.
Eng'len til Himmelen fø-re Det Budskab: "Nu vendte han om?"
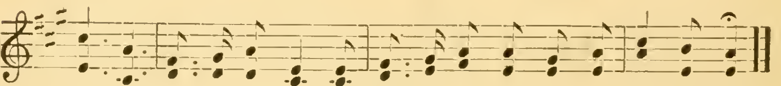

Kor.
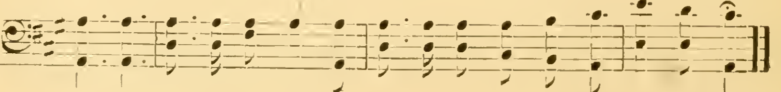

Kom, kom, Synder, vend om! O snart kan du fal-de i Død og Dom.

Kom, kom, Synder, vend om! Din Fa-der i Him-me-len si-ger kom!

25. Har du Mod?

O. Ahnfeldt.

1. Har du Mod at føl = ge Je = sus? Saa der spør=ges mangen Gang;
2. Har du Mod at væl = ge Do = den, Naar dig Li = vet by=des end,
3. Har du Mod end = nu at drøm=me Om et Liv af Lyk - ke her,
4. Har du Mod at gaa til Gra=ven U = den no = get grun=det Haab,
5. O, be = sind dig dog, Han kal=der, Kal=der paa = dig dig end = nu!

Hør dog her et an = det Spørgsmaal, Fremsat i min simple Sang:
Har du Mod at la = de Je • sus U = hørt ven = de bort igjen?
Skjønt du alt jo man = ge Gan = ge Saa, hvor arm den Lyk=ke er?
Mod, naar E = vig=he = dens Por = te, Aab = nes paa din Her=res Raab?
Skal Han da for=gjæ = ves kal = de? Kjæ = re Sjæl, hvi nø = ler du?

Har du Mod at bli = ve bor = te, Naar din Kon = ge kal = der dig,
Har du Mod at ven = de Ryg=gen Til Guds Ri = ges Bryl=lups=sal
Rig=dom ta = ger of = te Vin = ger, Glæ=dens Ro = ser fal - de af,
Har du Mod at slaa i Vei = ret Her=rens Var = sels = ord og Bud,
Lyt dog til hans Aands Opfor=dring! Hør, ak hør, Han ban=ker end!

Kal = der dig til e = vig Glæ=de, E = vig Sa = lig = hed hos sig?
Og i Ste = det sorg=løst van = dre Mod et Dyb af e = vig Kval?
Og du ka = stes om i Ver = den Lig en Spaan paa stormfuldt Hav!
Har du Mod at u = den Je = sus Træ = de for al Ver=dens Gud?
Har du end = nu Mod at luk = ke Hjer=tets Dør for den = ne Ven?

25. Jesus frelser Syndere.

J. McGranahan.

1. Je = ſus har dig ſaa = re kjær, Kom og ſe, hvor god han er; Hvil = ken Fryd du nu kan faa, Om du blot vil til ham gaa.
2. Kom til Je = ſus med din Synd, Paa den go = de Vei be = gynd; Han vil naa = dig ſlet = te ud, Hvad du gjor = de mod hans Bud.
3. Kom i Je = ſu aab ne Favn, Der er Trøſt for al = le Savn, Hør, han ta = ler nu til dig: Kjæ = re Sjæl, o kom til mig!
4. Nu du har din Naa = de = dag. Op = ſæt ei din Sjæ = le = ſag, Lad dig le = de af hans Aand, Han dig hol = de vil i Haand.

Kor

Hør nu, hør,............. o, Men=ne=ſke!............ Je=ſus frel = ſer Syn=de = re;.......... Al = le dem,.......... ſom til ham gaar,............ Hvi = le, Fred og Glæ-de faar.

Hør, o Men = ne-ſke! Hør, o Men = ne =ſke!

frel ſer Syn-de=re, Je = ſus frel-ſer Syndere; dem, ſom til ham gaar,

dem, ſom til ham gaar, Hvi=le, Fred og Glæ = de faar.

Zions Feltſ.

26. I Dag.

G. C Stebbins.

1. Je = sus dig tal = der, o, Syn=der, til sig, Kal=der i Dag, kal=der i Dag;
2. Je = sus ind = by = der dig, Træt-te, til sig, By=der i Dag, by=der i Dag;
3. Je = sus dig ven = ter, har al-ting be=redt, Ven=ter i Dag, ven=ter i Dag;
4. Je = sus dig ræk = ker sin hjæl=pen = de Haand, Ja, nu i Dag, ja, nu i Dag;

Hvi vil du læn = ge = re si = ge ham nei—Der=ved forværres din Dag.
Hvi = le og Sa = lig = hed gi = ver han dig—Kom da og Naade mod=tag.
Læn = ge for dig har han be = det og grædt, Vær ham dog nu til Behag.
Vil i dig gi = ve sin frel= sen = de Aand—Kom, o, ja kom nu i Dag!

Kor.

Kom = mer i Dag,....... Kom = mer i Dag;....

Kom=mer, kom=mer i Dag, i Dag, Kom=mer, kom=mer i Dag, i Dag;

Je = sus dig tal = der, O kom da, o kom da i Dag!

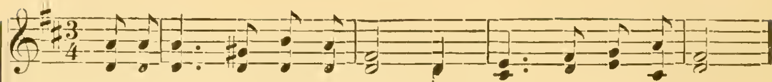
Je = sus dig tal=der, o kom da i Dag!

By permission, from "Gospel Choir."
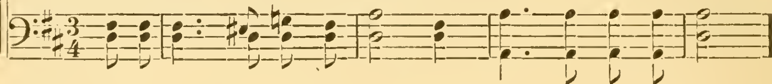
Zions Felty.
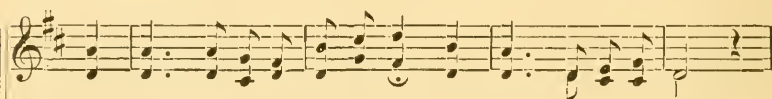
27. Glædens Budskab.

Dr. Ph. Doddridge. Ira D. Sankey.

1. Naade er et Glæ=dens Bud, En Lyd af Eng=le=kor;
2. Naade først fandt Frel=sens Vei For tab = te Adams Kjøn.
3. Naade lær = te mig at gaa Paa Him = lens Kon=ge=vei;
4. Naade kro = ne skal Guds Værk I=gjen=nem E=vig=hed;

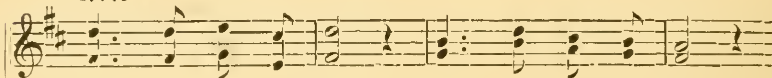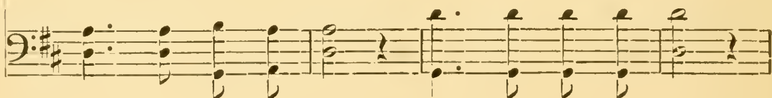

Det run = ge skal i Him=len ud Og rundt om=kring paa Jord.
O Men = ne=ske, for=agt dog ei Den Vei, som er Guds Søn.
Ny Kraft og Naa=de al=tid faa, Saa jeg van=smæg=ter ei.
I Him = len er den Klip=pe stærk, Som er vor Sa=lig=hed.
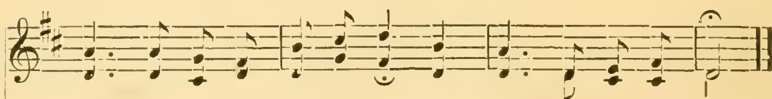

Kor.

Frelst af Naa = de blot. Alt fuld=bragt for mig.
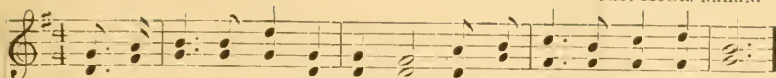

Je = sus dø = de for hver Sjæl; Han dø = de og for mig.

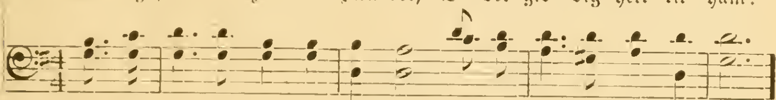
 Fra Syng. Ev.
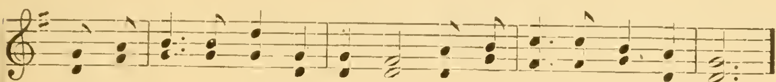
28. Kom og tro.

El. Nathan. Jas. McGranahan.

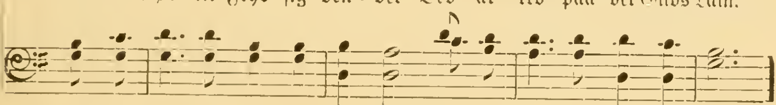

1. En=gang mer Guds Bud=skab ly = der Om din Frel = ser og hans Bud;
2. Aar og Da = ge har du van=dret Her i Synds E = len = dig = hed,
3. Je = sus paa dit Valg un ven = ter, At du skal be = sin = de dig,
4. Selv dig frel = se kan du ik = ke, Spar dig hvert For = søg der = paa!
5. Giv dig selv i Her=rens Hæn=der, O = ver=giv dig helt til ham!
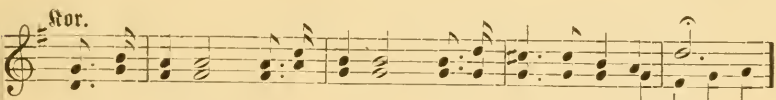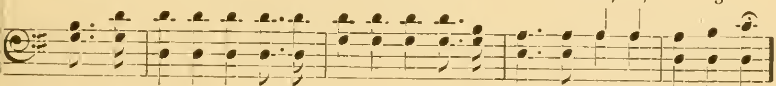

Hør hans hul = de Røst som by = der Vend nu om og søg din Gud.
End = nu er du u = for = an = dret Kjen=der ik = ke Liv og Fred.
Me=dens Aan=den med dig kjæm=per For at fri og frel = se dig.
Ret mod Kor = set di = ne Blik = ke! E ne der er Liv at faa.
Al din Nød til Fryd sig ven = der Ved at tro paa det Guds Lam.

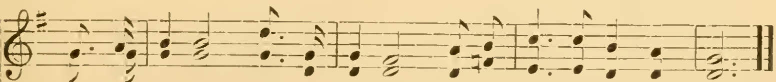

Kor.

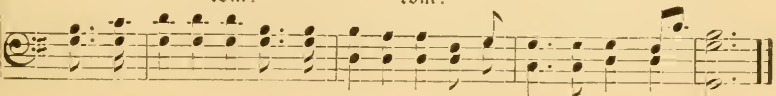

Kom og tro ham, kom og tro ham, Kom til Je = sus, tro og lev;
kom! kom! Tro, O, tro og lev!

Kom og tro ham, kom og tro ham, Kom til Je = sus, tro og lev.
kom! kom!

 Pilg. Sang.

29. Over til Jesus.

Edward H. Phelps.

1. Saa øm og saa ven = lig lød Frel = se = rens Røst, Da
2. Jeg tør ik = ke kom = me saa svag og u = ren, Mig
3. Jeg er saa u = sta = dig, saa fat = tig og svag Og
4. Ja, hvor kan jeg el = lers fra Dom = men und = fly, Jeg

kjær = lig han sag = de til mig: Kom o = ver til mig, jeg vil
ven = ter a = le = ne Guds Dom; Men Frel = se = ren sag = de: jeg
bli'er kun en Byr = de for dig; Men at = ter han sag = de: min
kom= mer nu, Je = sus, til dig; Thi du er min Frel= ser, hos

læ = ge din Brøst, Jeg ven = ter, jeg ven = ter paa dig.
er jo din Ven, Blot tro mig og trø = ste = fuld kom.
Naa = de mod = tag Og læg kun din Byr = de paa mig.
dig er der Ly, Du si = ger: o, kom = mer til mig.

Kor.

O = ver til Je = sus, o skynd dig og gaa, Nu kan du

Fred og Vel = sig = nel = se faa; Hvor = for paa Skil = le = vei
læn = ge = re staa Med et Skridt mel = lem dig og Je = sus?

30. Guds Kjærlighed.

Siciliansk Folkemelodi.

1. Kjær = lig = hed fra Gud Sprin = ger li = ge ud Som en
2. Kjær = lig = hed fra Gud Som en yn = dig Brud Kom = mer
3. Kjær = lig = hed fra Gud Er det sto = re Bud, Er det
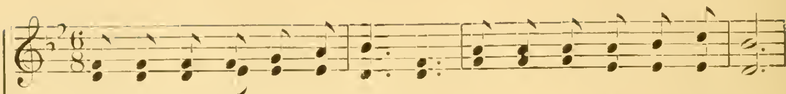
Kil = de klar og ren. I dens stil = le Grund, I dens
smyk = ket til os ned. Luk kun op din Favn, Kom i
e = ne = ste jeg ved. Bliv i Kjær = lig = hed, Og du

dy = be Bund Gjem = mes Li = vets Æ = del = sten.
Je = su Navn, Him = len brin = ger den jo med.
har Guds Fred, Thi Gud selv er Kjær = lig = hed.
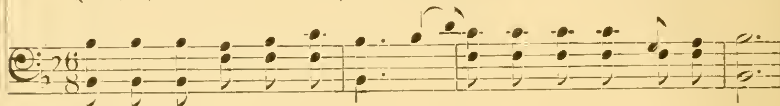
Pilg. Sang.
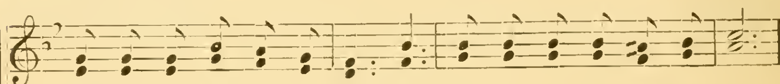
31. Naadens Regn.

James McGranahan.
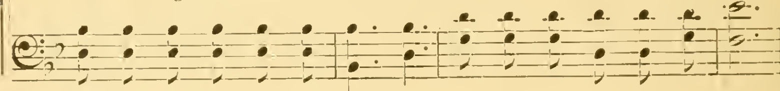

1. Je = sus! send By=ger af Naa = de O = ver os Tør = sti = ge ned:
2. Her = re, se tør er vor A = ger, Sløv er vor Kjær=lig=heds Aand,
3. Je = sus! de tør = sti = ge Ste = der Vand du med Naa = de og Fred!
4. Som Hjor = ten gis=pen = de stri = ger Naa=ber vor Sjæl ef = ter Gud.
5. Je = sus, din Naa=de Du hel = de O = ver os ned som en Flod!
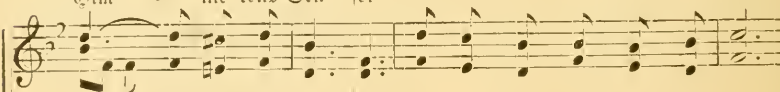

Naa= den i Kjær = lig= hed raa = de, Vid = ne om Sandhed og Fred.
Sæ = den staar fal = met og ma = ger, Svagt er vort Bro =der=sinds Baand.
Hjælp hver som suk = ker og be = der, Send din Vel = sig = nel = se ned.
Ef = ter Vandstrømmen vi hi = ger, Le = ven = de sprud = le den ud!
Lad den lig Strømme ud = væl = de! Frels os, o frels ved dit Blod!
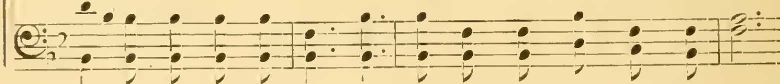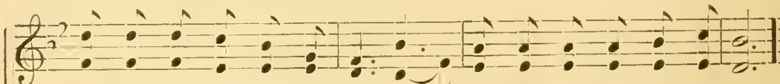

Kor.

Him = me= lens Slu = ser
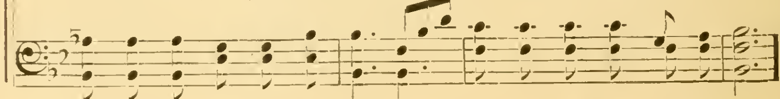

Je = sus! Him=me=lens Slu = ser Op = lad for A = ger og Eng;

O = ver os send saa det su = ser Naadens vel = sig = ne = de Regn.

A. Haagensen.

32. De Ni og Nitti.

I. D Sankey.

1. Der var nit = ti = og=ni, som al = le laa I den sik = tre Faa = re=
2. "Her-re, du har her de nit = ti = og = ni, Er de ei nok for
3. Men in = gen af de Gjen = lø = ste ved, Hvor hans Gang var lang og

sti, Kun et til Hjem=met ei vil = de gaa, Men van=dred dets Dør for=
dig?" Men Hyr=den sva = re=de: "I min Sti Et Faar der end fat = tes
haard, De fat = ter al = drig, hvad Hyrden led Forat frel= se det tab = te

bi; Det strei = fe= de om i Bjerg og Dal, Og ænd=sed ei Hyr = dens
mig. Og ud i den vil = de Skov jeg gaar At so = ge med Flid mit
Faar. Han hør=te dets Skrig snart hist, snart her, Nu var det i An=gest og

øm = me Kald, Og ænd = sed ei Hyr = dens øm = me Kald.
tab = te Faar, At sø = ge med Flid mit tab = te Faar.
Dø = den nær, Nu var det i An=gest og Dø = den nær.

4. "Herre, se disse Mærker af din Gang,
Er det Draaber af dit Blod?"
"Den Vei, jeg gik, var saa tung og lang,
Og Tornene stak min Fod."
"Din Haand har jo ogsaa mangt et Saar?"
"Det Blod blev udgydt for mit tabte Faar."

5. Og strax gjennem Bjerg og Dal og Skov
Et Raab til Himlen naar;
Det var en Jubel saa fuld af Lov:
"Jeg fandt mit fortabte Faar!"
Og Englene sang til Harpens Slag:
"En Synder er født paany idag!"

33. Jesus giver Hvile.

FANNY J. CROSBY. JNO. R. SWENEY.

1. Kom, o kom! Kom, o kom! med din syndfulde Sjæl, Nedtrykt af Sorg og Nød; Kast din Byrde paa ham, som gjør alting saa vel,
2. Kom, o kom! Kom, o kom! til Guds naadige Favn, Balsam for al Slags Nød; Ikkun kom, hvo du er, tro paa det Jesu Navn,
3. Kom, o kom! Kom, o kom! ei betale du kan, Jesus ynker din Nød; Ved sit Blod og sin Død han dig frelse jo kan
4. Kom, o kom! Kom, o kom! at du Frelsen kan naa, Fly til Gud med din Nød; Hvad end saa din Jammer og din Synd være maa,

Kor.

Jesus gi'r Hvilen sød. O Hvile sød! O Himmel sød! Jesus gi'r Hvilen sød; (Hvilen sød;) O kom, som du er, og tro ham i din Nød, Jesus gi'r Hvilen sød.

From "Joy to the World", by per. Pilg. Sang.

34. Kom til Kilden.

Fanny J. Crosby. Geo. C. Stebbins.

1. Der er en le=ven=de Kil=de Mod al U=ren=hed og Synd,
2. Er di=ne Syn=der end man=ge Og du be=drø=vet i Hu,
3. Op da be=drø=ve=de Hjer=te! Vend dig i Tro til din Gud!
4. Kom som du er da, o Syn=der! Je=sus dig ven=ter i Dag;

Aab=net af Je=sus, som vil=de Ren=se og gjø=re dig Sund.
Frygt ei og vær ik=ke ban=ge! Je=sus vil frel=se dig nu.
Kjær=lig han stil=ler din Smer=te, Syn=den han helt slet=ter ud.
Han dig saa in=der=lig el=ster, Vil sig an=ta=ge din Sag.

Kor.

Skynd dig, i Dag Naa=de mod=tag! Vent ik=ke læn=gre paa Her=rens Be=hag!

Je=sus dig ven=ter at frel=se, Aan=den ind=by=der i Dag.

35. Tal til mig, Jesus.

H. L. G. — Dr. H. L. Gilmour.

1. Tal til mig, Je = sus, skjønt fjernt fra din Hjord Og al = le dem som mig lær = te dit Ord; Jeg ag = ted ei dem da de ta = led til mig, Men nu kjæ = re Je = sus, jeg kom = mer til dig.
2. Tal til mig, Je = sus, din Røst har saa tidt I al = slags Sorg o = ver Ver = den saa vidt Bragt Fred og Lyk = sa = lig = hed an = det ei lig, O tal til mig, Je = sus, jeg kom = mer til dig.
3. Tal til mig, Je = sus, om Naade og Fred Om Synds = for = la = del = se som fin = der Sted Naar Synd'ren i Yd = myg = hed ind = fin = der sig, O naa = dig = ste Je = sus, i Tro = en til dig.
4. Tal til mig, Je = sus, og send mig din Aand, Bind mig til dig med de stær = ke = ste Baand, Her = ne = de paa Van = drin = gen led du mig saa, Jeg en = gang for Thro = nen i Him = len kan staa.

D.S.—ren = ser mit Hjer = te fra Synd og fra Svig, O tal til mig, Je = sus, jeg kom = mer til dig.

Fine.

Chorus.

Lad....... mig nu, Je = sus, hø = re din Røst, Sig.......... du til=

Lad mig nu, lad mig nu, lad mig nu, hø = re din Røst, Sig du til = gi =

D.S.

gi - ver og læ - ger min Brøst,....... Og
ver og læ-ger, Sig du til-gi-ver og læ-ger min Brøst,

36. Hos mig bliv!

Martha J. Lankton. Wm. J. Kirkpatrick.

1. Hos mig bliv Aand fra det Høi-e! Med dit Lys fra Him-lens Hjem,
2. Lad din Aand mig nu for-nem-me! Styrk min Tro, be-var mit Sind,
3. Led du al-tid her mit Øi-e O-ver Bjerg og Dal og Flod
4. Hos mig bliv Aand fra det Høi-e! Vær mit Vid-ne og min Trøst,

Led min Tan-ke, ret mit Øi-e Mod det skjøn-ne Him-mel-hjem
Trøst mig med din hul-de Stem-me, Til jeg naar til Him-len ind!
Til hvor mel-lem Zi-ons Høi-e Gol-ga-tha med Kor-set stod!
Hold mig Je-su Død for Øi-e, Til jeg staar paa Him-lens Kyst.

Kor.

Hos mig bliv, o hos mig bliv! Del i Him-lens Fred mig giv!
Aand som fra det Høi-e da-ler! Hos mig bliv, o hos mig bliv!

37. Ogsaa mig.

Mrs. E. Codner. Jno. R. Sweney.

1. Jeg har hørt, at Naa-dens Van-de, Gud, du sen-der ri-ge-lig;
2. Gaa mig ei for-bi, o Fa-der, Skjøndt jeg syn-det har mod dig.

For at kvæ-ge tør-re Lan-de, Send en Draa-be og til mig.
Nei, du al-drig mig for-la-der, Du be-naa-der og-saa mig.

Og til mig,............ Og til mig,..............
Og-saa mig,............ Og-saa mig,..............

Ja, og til mig, Ja, og til mig,
Ja, og-saa mig, Ja, og-saa mig,

For at kvæ-ge tør-re Lan-de, Send en Draa-be og til mig.
Nei, du al-drig mig for-la-der, Du be-naa-de og-saa mig.

3. Gaa mig ei forbi, Forsoner!
Lad mig klynge mig til Dig.
Du, som har for dine Kroner,
Kalder du, kald ogsaa mig.
Ogsaa mig, ogsaa mig
Kalder du, kald ogsaa mig.

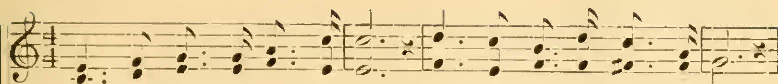
4. Gaa mig ei forbi, du kjære
Hellig-Aand paa Magt saa rig,
Som al Sandhed os vil lære,
Tal dit Kraftens Ord til mig,
Ogsaa mig, ogsaa mig,
Tal dit Kraftens Ord til mig.

5. Kjærlighed, som evig brænder,
Christi Blod, du Livsbrønd rig,
Naade, som ei Grændse kjender,
Aabenbar det Alt i mig.
Ogsaa mig, ogsaa mig,
Aabenbar det Alt i mig.
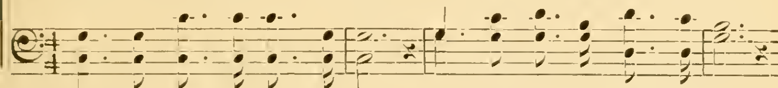
6. Gaa mig ei forbi, du binde
Gud mit Hjerte fast til dig!
Medens Livets Strømme rinde,
Lad dem og velsigne mig,
Ogsaa mig, ogsaa mig,
Lad dem og velsigne mig
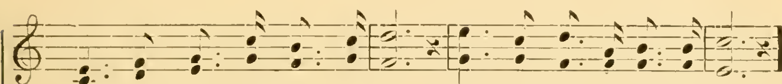
38. Tro paa Jesus, det er Alt.

EDGAR PAGE. JNO. R. SWENEY.

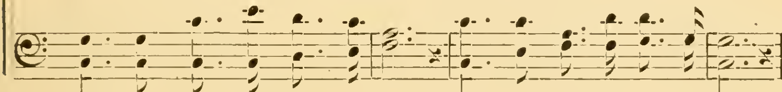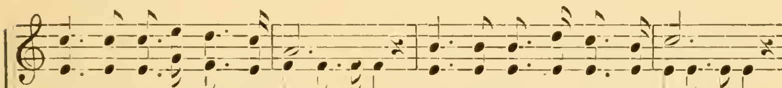

1. Tro paa ham, paa ham at tro, E = ne der = ved faar jeg Ro.
2. La = led' o = ver mig hans Aand, Som et Barn ved Mo = ders Haand
3. Syn = gen = de i So = lens Lys, Be = den = de i Nat = tens Gys,
4. Tro paa ham, mens Ti = den gaar, Tro, til Klok = ken stil = le staar,

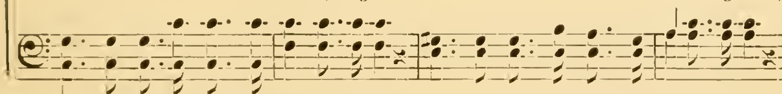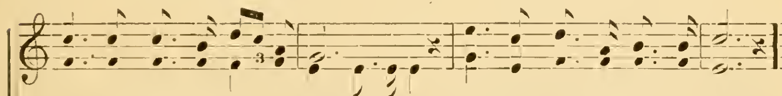

Sluk = kes Haa = bet halvt om halvt, Tro paa Je = sus, det er Alt.
Le = der han mig o = ver = alt, Tro paa Je = sus, det er Alt.
Hvor jeg gik, og hvad det gjaldt, Tro paa Je = sus, det var Alt.
Der har mi = ne Stun = der talt, Tro paa Je = sus, det er Alt.
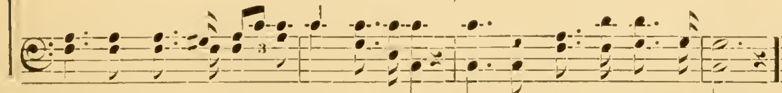

Tro paa ham i Fryd og Nød, Tro paa ham i Liv og Død,
Fryd og Nød, Liv og Død,
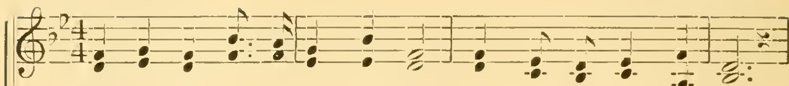

Tro, til hjem jeg bli ver kaldt, Tro paa Je = sus, det er Alt.
bli = ver kaldt,
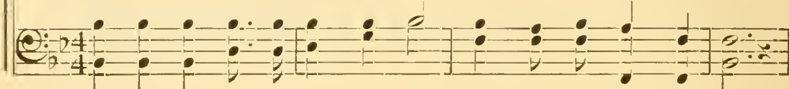

From "Gems of Praise," by per.
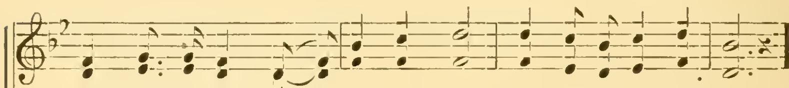
39. Jesus vil frelse dig nu.

HENRIETTA E. BLAIR. WM. J. KIRKPATRICK.
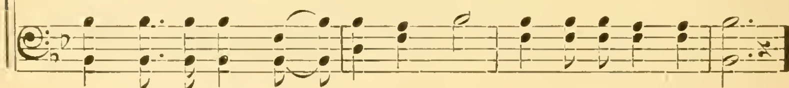

1. Kom Syn-der, kom til Naa-dens Skjød, Je - sus frel - ser dig nu;
2. Kom, o kom nu, mod-tag Guds Trøst, Je - sus frel - ser dig nu;
3. Kom nu, mod-tag Guds Kjær-lig - hed, Je - sus frel - ser dig nu;
4. Kom, o hør, han kal-der dig, kom! Je - sus frel - ser dig nu;

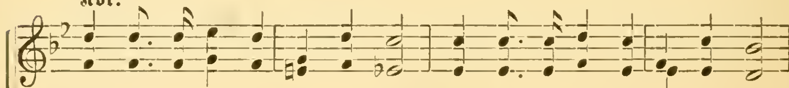

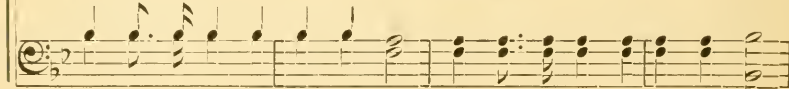
Kom med din Byr - de af Synd og Nød, Je - sus frel-ser dig nu.
O klyng dig fast til hans hul - de Bryst! Je - sus frel-ser dig nu.
E - ne hos ham kan du fin - de Fred, Je - sus frel-ser dig nu.
Frygt ik - ke Vre - dens Straf - fe - dom, Je - sus frel-ser dig nu.

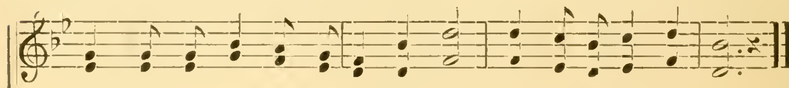

Kor.
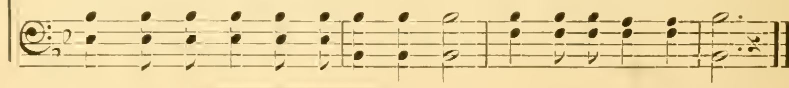

Tør Taa - ren bort, fald yd - myg ned, Kom med dit Hjer - te, tro og bed,

O kom nu og du skal fin - de Fred! Je - sus frel-ser dig nu.

 Pilg. Sang.

50. Der er Naade for dig.

Hubert P. Main.

1. Kom, Syn = der, til Her = ren og tro paa hans Navn, Hvis
2. At le = ve i Syn = den det fø = rer til Død Og
3. Hvi no = ler du læn = ger, ud=vælg nu din Del Med
4. Be = tænk vel din Fa = re, husk, Li = vet er kort, Og

Kjær = lig = hed ba = ned dig Vei Til Frel=sens og Fre = dens lyk =
en = der med Hel = ve = des Kval; Men end = nu til = by = des dig
Je = sus til Frel = ser og Ven; Han of = red sit Liv for din
snart ly = der Døds=klok=kens Slag, Da til = luk = kes for dig den

sa = li = ge Havn, O kom, der er Naa = de for dig.
Frel = se af Nød Og Ad = gang til Him = me = lens Sal.
fat = ti = ge Sjæl, O, vil du ei gi = ve ham den?
him = mel = ske Port; O kom, mens det he = der i = dag!

Kor.

Ja, der er Naa = de for dig,...... Ja, der er Naa=de for dig,......

Thi Je = sus led Straffen i al= les Sted, Ved ham er der Naade for dig.

41. Jeg flyr til Jesus.

C. M. G. N. Allen, 1849.

1. O Je = su Christ, jeg flyr til dig, Lad mig din Naa = de faa!
2. For = u = den dig er paa vor Jord Ei no = gen Frel = ser = mand,
3. Jeg be = der dig, o Je = su god, Min Synd mig nu til = giv;
4. Giv Hjer = tet Kraft og Sjæ = len Ro, Min Gud af Naa = de fuld,
5. Da skal jeg al = tid = pri = se dig, I di = ne Fod = spor gaa.

Men ven = der du dig bort fra mig, Hvor = hen skal jeg da gaa?
Du e = ne har det Liv = sens Ord, Som sa = lig = gjø = re kan.
Lad Sjæ = len ren = ses i dit Blod Og giv mig e = vigt Liv!
At jeg kan le = ve ved min Tro, Ret = fær = dig, tro og huld.
Og af dit Kors kan ro = se mig Til Kro = nen jeg kan faa.

O. P. Petersen.

42. Et Tilflugtssted.

L. M. Lowell Mason.

1. Mod Verdens Kval, dens Angst, dens Ve Et Tilflugtssted jeg kun kan se,
2. Til den har Adgang Hver og En, Som kommer der med Længsel ren,
3. For Chri = sti Blod os Herren gav Mildt paa dens Lys og Fred os Krav,
4. Thi be = de vi da Gud og Christ For = kort os Kampens tunge Frist,

Et Tilflugtssted, en sik = ker Havn, Guds Naa = de = stol, det er dens Navn.
Hver Christi Tjener, Kvinde, Mand, Guds Naa = de = stol sig nær = me kan.
Og ved vor Bøn, vor Tanke from Guds Naa = de = stol vi sam = les om.
Og lad os se bag Dagens Strid Din Naa = de = stol til e = vig Tid.

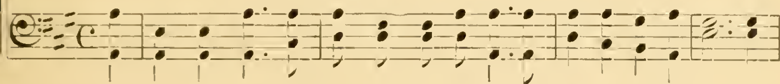
J. Gjertsen.
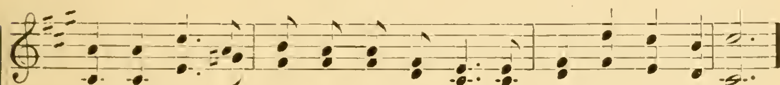
53. Jeg vil

JAMES McGRANAHAN.
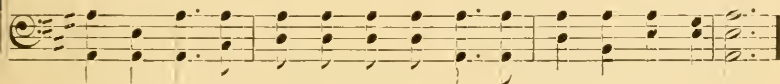

1. Giv Agt, min Sjæl, Gud kald=te dig i=gjen, Vil du ham hø=re til? Vil
2. Om du min Skyld og Synd ud=slet=te vil Og naadig staa mig bi. Da
3. Du kjen=der al min Fat=tig=dom og Nød, Hvor svag og træg jeg er; Men
4. Du, Je=sus, vil mig hol=de i din Haand, Det har du mig tilsagt; Jeg
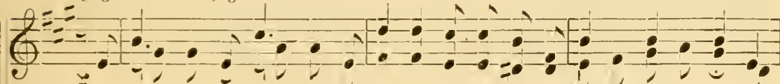

du, at Je=sus bli=ve skal din Ven, Da sig ham: ja, jeg vil.
vil jeg dig for e=vig hø=re til Og føl=ge Li=vets Sti.
din jeg væ=re vil i Liv og Død, Kun vær mig al=tid nær.
nu er din med Le=gem, Sjæl og Aand, Be=seg=le du den Pagt!

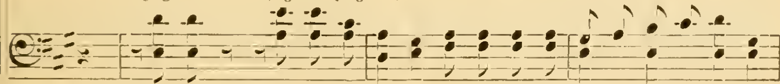

Kor.
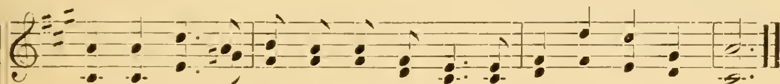
Jeg vil, jeg vil, al=tid din.
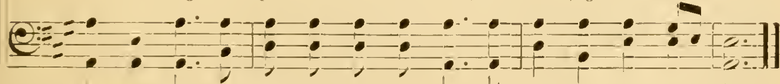

Jeg vil, jeg vil, Jeg vil, o, Her=re! væ=re, al=tid væ=re din. Du

al=tid din.
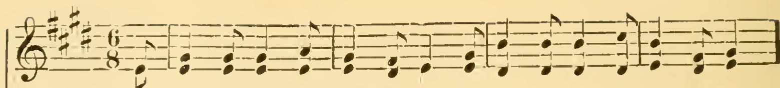

kjøb=te mig, o Je=su! med dit Blod, Nu maa jeg væ=re din.
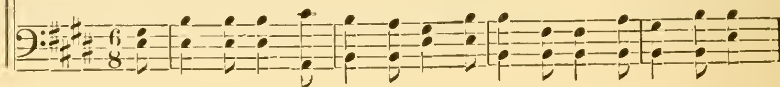

Zions Feltr.
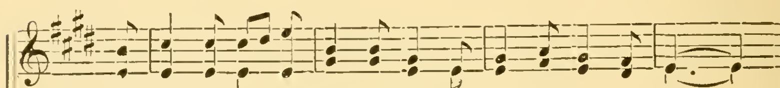
54. Mig naadig vær.

MODERATO. IRA D. SANKEY.
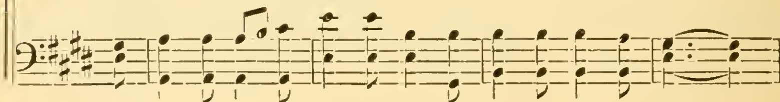

1. O Je = su, hør mig, naadig vær! Jeg dør, om Hjælp ei sendes her;
2. Min Synd er stor, men Du er god, Paa Kor=set randt Dit dyre Blod,
3. Jeg ei mig selv be = re = de kan, Ei bed = ste Øn=sker holder Stand;
4. O Je = sus! jeg vil væ = re Din, Skjønt jeg er fat=tig, ussel, blind;
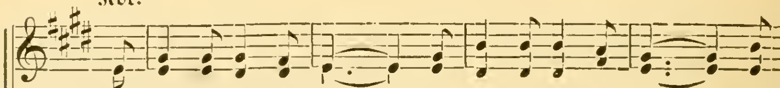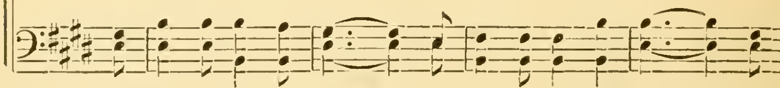

O bring din Fred og Frel = se nær, Og tag mig som jeg er.
O giv mig Naade, Kraft og Mod! Og tag mig som jeg er.
Thi maa Du hjæl=pe, Frelsermand! O tag mig som jeg er!
Vil Du ei Je = sus væ = re min? O tag mig som jeg er!
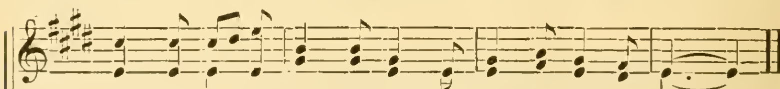

Kor.
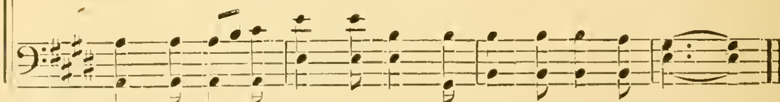

O tag mig som jeg er, O tag mig som jeg er! O
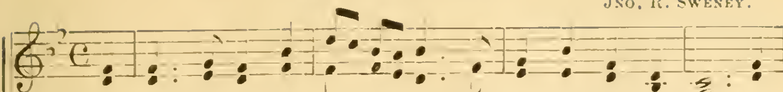

bring din Fred og Frel = se nær! Og tag mig som jeg er.
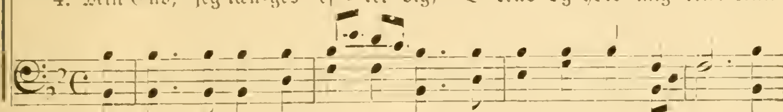

From Gospel Hymns, by perm.
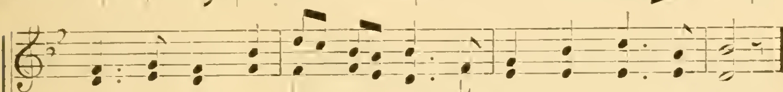
55. Sjælens Længsel.

Jno. R. Sweney.

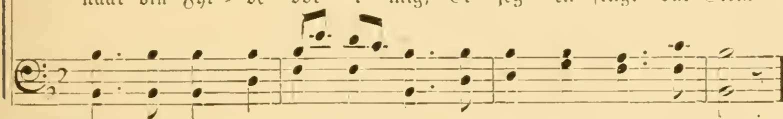

1. Som Hjor-ten skri-ger ef-ter Vand, Naar det er tør-ret ud, Saa
2. Hvor fin-der jeg den Li-vets Flod, Som Synden ren-ser ud; Den
3. O kom, du sto-re Kraf-tens Aand, Til mig i Sto-vet her, Og
4. Min Gud, jeg læn-ges ef-ter dig, O rens og hold mig ren! Kun
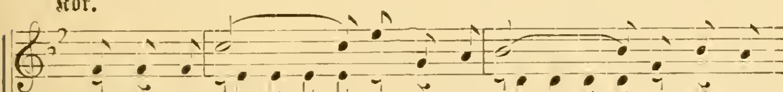

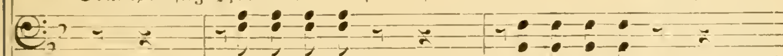
flyr fra det-te Ør-ken-land Min Sjæl til dig, o Gud!
Bal-som, som i Je-su Blod Er gi-vet os af Gud?
løs mig du af al-le Baand, Hvor-med jeg fæng-slet er.
naar din Fyl-de bor i mig, Er jeg en frugt-bar Gren.

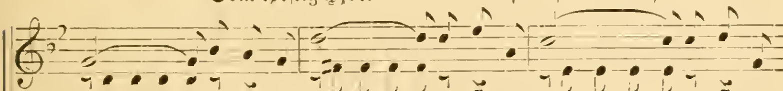
Kor.

Som tør-stig Hjort........ ser ef-ter Vand........ Saa ser min

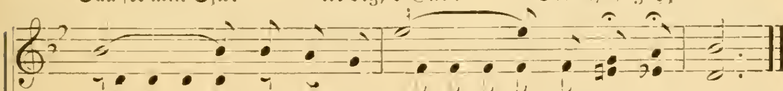
Som tørstig Hjort ser ef-ter Vand,

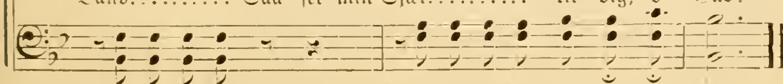
Sjæl........ til dig, o Gud.......! Som tørstig Hjort... .... ser ef-ter

Saa ser min Sjæl til dig, o Gud! Som tørstig Hjort

Vand......... Saa ser min Sjæl.......... til dig, o Gud!

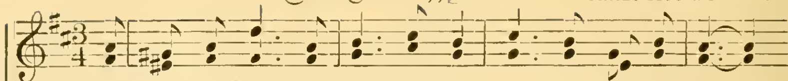

ser ef-ter Vand, Saa ser min Sjæl til dig, o Gud!

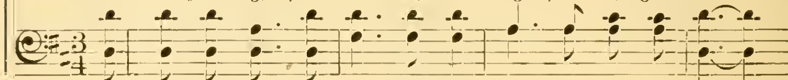
Zions Felts.
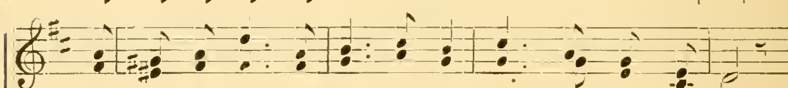
46. Det Jesu „Kom“.

James McGranahan.
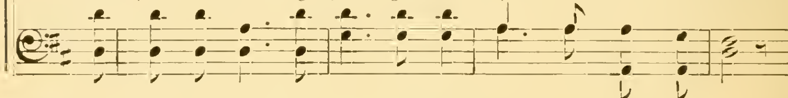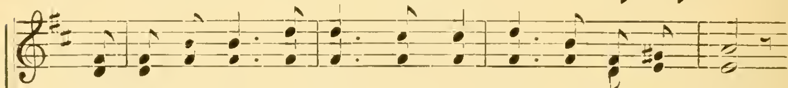

1. Det Je = su „Kom“ er sø = dest Af alt, hvad han har sagt,
2. O, Sjæl, hvi vil du ven = de Dig bort fra saa=dan Ven?
3. Det er just dig, han kal = der, Til dig han si= ger: Kom!

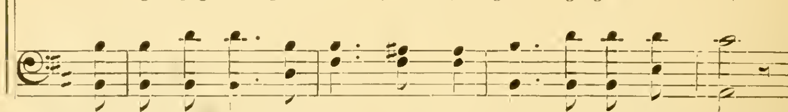

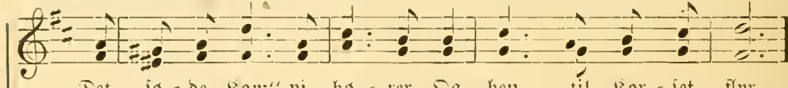
Thi al = le Løf = ters Fyl = de Er u = di det ned=lagt.
Nei, klyng dig hel = ler til ham, Hvor vil du el = lers hen?
Saa hør da nu og skynd dig, Fra Syn = dens Vei vend om!

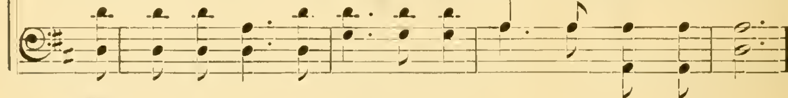

I Kamp, i Tvivl og Kum = mer, Naar Stor = me om os gnyr,
Du si = ger: Jeg u = vær = dig, En Syn = der saa u = ren,
O sig: „Jeg vil gaa til ham!“ Ja, gaa og gjør det nu,
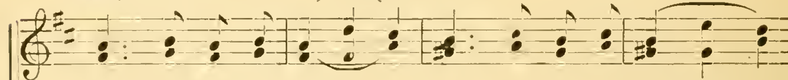

Det sø = de „Kom“ vi hø = rer Og hen til Kor = set flyr,
Kan jeg saa gaa til Je = sum Med al min Brøst og Men?
At spil = de Naa = de = ti = den Du an = gre vil med Gru.

Kor.

Kom, o kom til mig!..... Kom, o kom til mig!.......

Kom, kom, kom, kom, kom, Kom, kom, kom, kom, kom,

 Zions Sange.

Du, som er be = svæ = ret, kom, o kom til mig!

mig! O,

Kom, o kom til mig!...... Kom, o kom til mig!........

kom, kom, kom, kom, kom. Kom, kom, kom, kom, kom

Du, som er be = svæ = ret, kom, o kom til mig!

M. Hansen. **47. Til ham.** J. McGranahan.

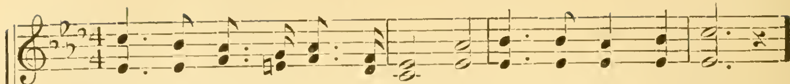
1. Til ham, som tog vor Synd paa sig, Som knust og saa=ret blev for mig.
2. Til ham, det re = ne Of = fer=lam, Som vil = lig bar For=agt og Skam.
3. Til ham, som dø = de i mit Sted, Som gi = vet har mit Hjer=te Fred.
4. Til ham, som gik af Gra = ven ud Og træ = der frem for mig hos Gud.
5. Til ham, som mig be = re = der Sted, Ske Tak og Pris i E = vig=hed.

Kor.
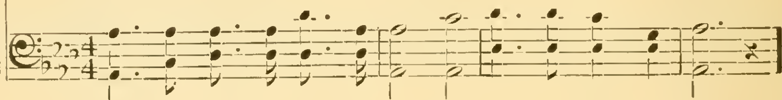
Hal = le = lu = ja! Hal = le = lu = ja! Hal = le = lu = ja! A = men.
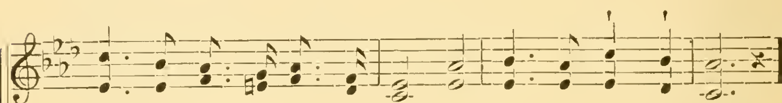
58. Gaa mig ei forbi.

W. H. Doane.
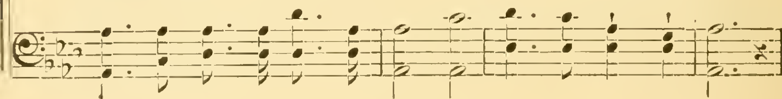

1. Vær mig naa = dig, Frel = ser kjæ = re, Hør min Bøn til Dig:
2. Lad mig ved din Naa = de=thro = ne Fin = de him = melsk Fred,
3. Jeg paa in = tet an = det sto = ler, I min Sorg og Nød,
4. Du er Kil = den til al Glæ = de, Lys og Liv for mig,
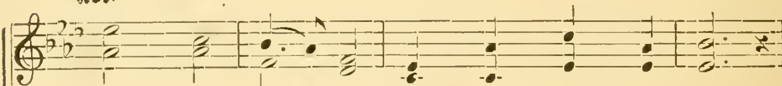

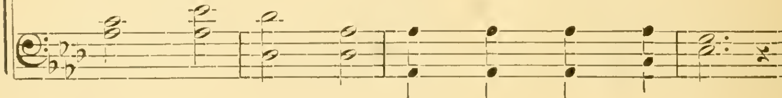
Me = dens An = dre du bøn = hø = rer, Bøn = hør og = saa mig!
Hver Gang jeg i barn = lig Til = lid Yd = myg knæ = ler ned.
End paa dig, o Je = su kjæ = re, Og din bit = tre Død.
Alt, hvad Jord og Him = mel ei = er, In = tet er mod dig!
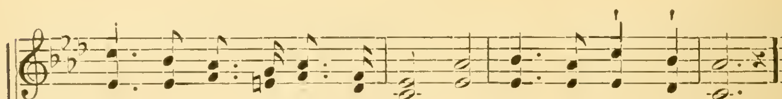

Kor.
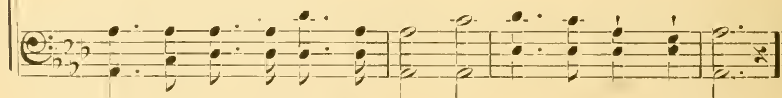

Je = sus, Je = sus, hør min Bøn til Dig:

Naar du An = dre kjær = lig trø = ster, Trøst da og = saa mig!

59. Jesus frelser mig nu.

Med Følelse.

p *pp*

Hø-rer, I Kjæ-re, og læ-rer et Ord, Mærk vel og kom det i-hu— Je-sus frel-ser mig nu.
Gjør det be-kjendt o-ver he-le vor Jord:

KOR. *mf*

Je-sus frel-ser mig nu, *f* Je-sus frel-ser mig nu, *p* Ja, Je-sus mig frel-ser fra Synd og Nød, *pp* Langsomt og blødt. Je-sus frel-ser mig nu.

2.
Er dine Synder end røde som Blod,
Ser du paa Døden med Gru;
Tro kun paa Herren og sig med frit Mod:
Jesus frelser mig nu.

3.
Trues og er du forfulgt paa din Vei—
Vidne og sig det kun du:
Verden, din Trusel den frygter jeg ei,
Jesu frelser mig nu.

4.
Møder dig Trængsel—staa fast og hold ud,
Mismod og Tvivl underku;
Sig kun frimodig med Blikket paa Gud:
Jesus frelser mig nu.

5.
Kommer saa Døden, og Lampen er tændt,
Synger du freidig i Hu:
Seiren er vunden og Striden er endt,
Jesus frelser mig nu.

Zions Harpe.

50. Den lille Zakkæus.

Allegretto.
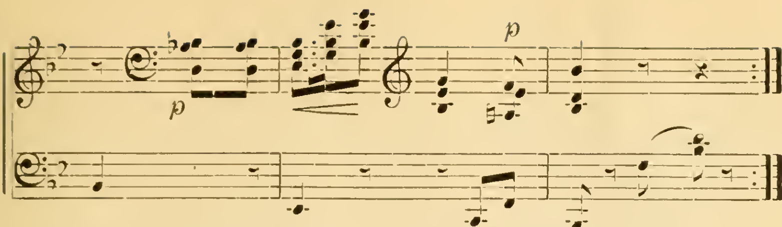
1. Al Je = ri = ko saa..... vor Her = re, Zak =
2. Dog hur = tig, saa sad..... han op = pe i

kæ = us sig løf = ted paa Taa; men han var saa lil = le, des=
et af de høi = e = ste Træer, hans Hjer = te det maat = te

vær = re, han kun = de det ik = ke naa. Hil det
hop = pe, nu saa han ham gan = ske nær. Hil det

Hus, hil det Hus, vor Her = re gjæ = ster!

C. J. Brandt.

3 „Zakkæus, skynd dig til Hjemmet!
„idag vil jeg være din Gjæst."
Den Tolder kom ned fra Gjemmet
i Fart, som han kunde bedst.
„Hil det Hus, vor Herre gjæster!"

4 Han gik som en Konge ophøiet,
skjøndt Kronen iløn han bar,
da lofted vor Herre Øiet
og sagde med Stemme klar:
Hil det Hus, vor Herre gjæster!
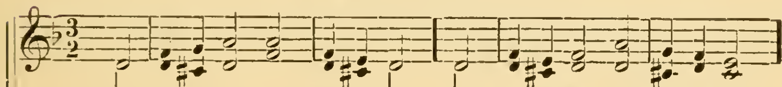
5 Og kaldtes han før den Rige,
nu var han det, kan jeg troe,
det vil jeg for Sandhed sige,
paa engang han græd og lo.
Hil det Hus, vor Herre gjæster!

6 Han var vor Herre til Maade,
han gjorde sig selv ei god.
„Idag dit Hus times Naade,
du Skud af af Abrahams Rod!"
Hil det Hus, vor Herre gjæster!
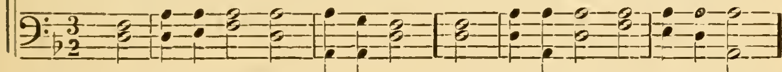
7 Saa toned hans Guddomstale
til Trøst for den Tolder arm;
hans Ord kan endnu husvale
en saaret Menneskebarm.
Hil det Hus, vor Herre gjæster!

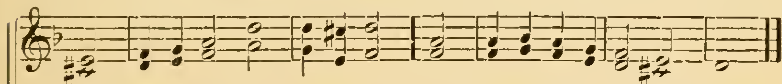
8 Thi Menneskens Søn den Milde
han siger idag som igaar:
„Jeg kom for paa Stier vilde
„at søge fortabte Faar!"
Hil det Hus, vor Herre gjæster!

51. Just som jeg er.

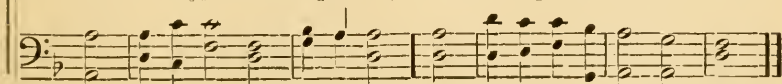

1. Just som jeg er, jeg flyr til dig, Som har ud=gydt sit Blod for mig
2. Just som jeg er, med hver en Plet, Hjer = tet saa ondt og u = be = redt
3. Just som jeg er, kun at jeg tror, Hvad du har sagt mig i dit Ord,
4. Just som jeg er, gjør mig til din, Om = dan og rens mit on=de Sind,
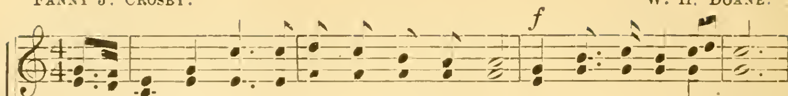

Og van=dret Kor=sets tun=ge Vei; An = nam mig nu, o du Guds Lam!
E = ne dit Blod kan ren = se det, An = nam mig nu, o du Guds Lam!
Og ved, min Syn=de=skyld er stor; An = nam mig nu, o du Guds Lam!
Saa du i Hjer = tet kan gaa ind; An = nam mig nu, o du Guds Lam!

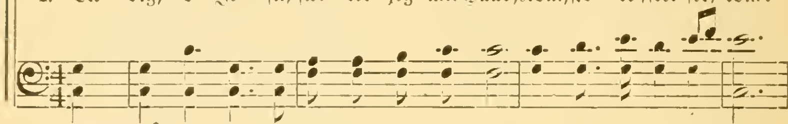
Zions Harpe.
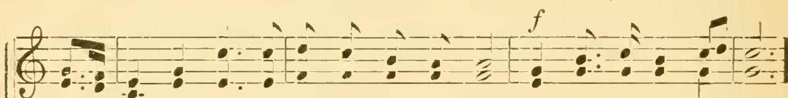
52. Kom, store Frelser!

FANNY J. CROSBY. W. H. DOANE.

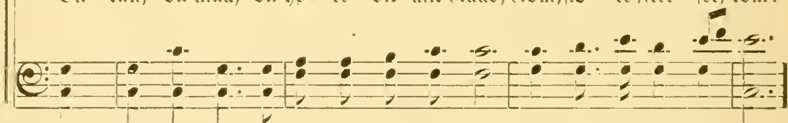

1. Jeg syn-det har og nu be-svæ-ret er, Kom, sto-re Frel-ser, kom!
2. Jeg gaar be-drø-vet, fø-ler mig for-ladt, Kom, sto-re Frel-ser, kom!
3. Ak, Syn-den før-te mig i den-ne Nød, Kom, sto-re Frel-ser, kom!
4. Til dig, o Je-su, sæt-ter jeg mit Haab, Kom, sto-re Frel-ser, kom!

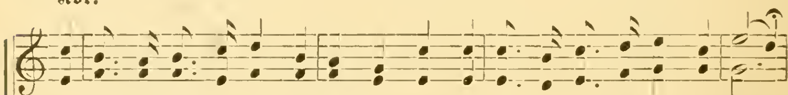

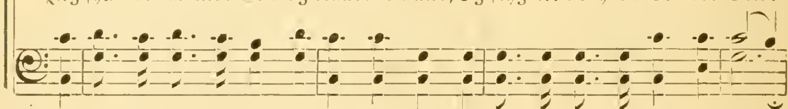
O hør min Bøn, mig ar-me naa-dig vær, Kom, sto-re Frel-ser, kom!
Se, Dø-den, kom-me kan i den-ne Nat, Kom, sto-re Frel-ser, kom!
Og Dom-men tru-er med en e-vig Nød, Kom, sto-re Frel-ser, kom!
Du kan, du maa, du hø-re vil mit Raab, Kom, sto-re Frel-ser, kom!
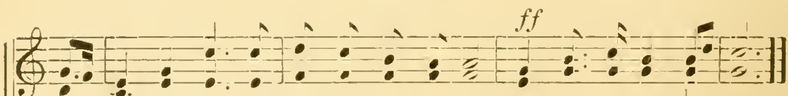

Kor.

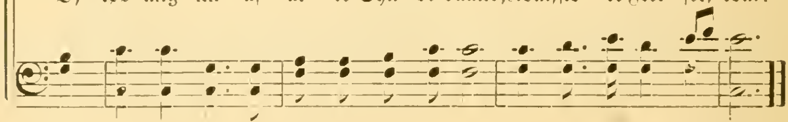

Jeg syn-de-de mod Gud og Naadens Aand, Og fryg-ter nu hans Vre-des Dom.

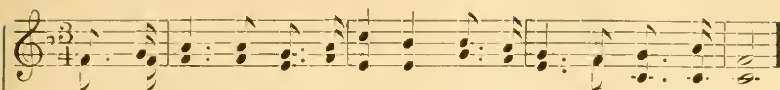
O, løs mig nu af al-le Syn-de-baand, Kom, sto-re Frel-ser, kom!

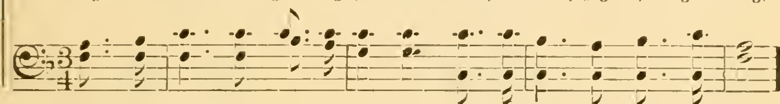
 Zions Feltſ.
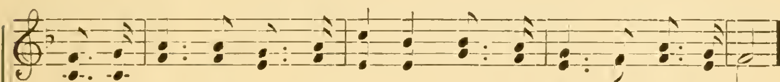
53. Giv mig Jesus.

FANY J. CROSBY. JNO. R. SWENEY.
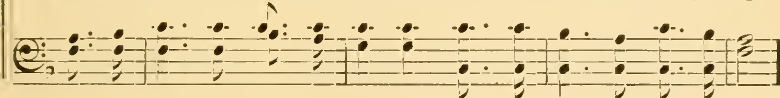

1. Tag kun Ver - den, giv mig Je - sus, Ver-dens Glæ-der snart for-gaar,
2. Tag kun Ver - den, giv mig Je - sus, Han mit Hjer-tens-Glæ - de er,
3. Tag kun Ver - den, giv mig Je - sus, Han vil sta - dig vær - ne mig,
4. Tag kun Ver - den, giv mig Je - sus, Til hans Kors jeg klyn - ger mig,
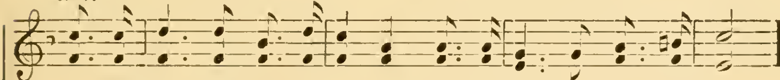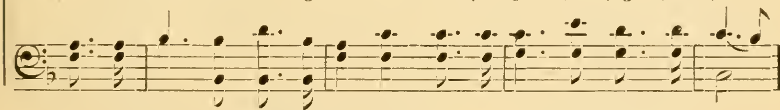

Al - ting her er u - be - stan-digt Her - rens Løf - ter kun be-staar.
Og den Hel - lig Aand mig le - der Gjen - nem Strid og Træng-sel her.
Paa min kor - te Pil grims Vandring, Hvor-dan end det stil - ler sig.
Ind - til jeg ham skal be - sku - e, Hist i Him - me - len hos sig.
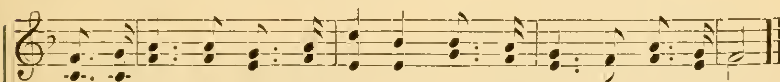

Kor.
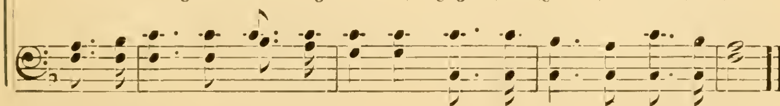

Hvil-ken Fyl - de, Liv og Glæ-de, Hist hos Je - sus jeg skal faa,

Naar, mens Eng-le rundt mig træ - de, Jeg som Je - su Brud skal staa.

By permission. Pilg. Sang.

54. Hør min Bøn.

H. R. PALMER.

Used by permission of Dr. H. R. Palmer, owner of the copyright.

Zions Feltsange.

Je = su Skyld, din e = gen Søn, Bøn = hør, bøn = hør nu den = ne Bøn!

Bøn = hør, bønhør nu den = ne Bøn!

55. Kom, Synder, kom!

W. E. Witter. H. R. Palmer.

1. Hør, Je = sus paa dig kal = der: Kom, Syn = der, kom! Før To = dens
2. Er di = ne Syn = der svæ = re, Kom, Syn = der, kom! Han al din
3. Som Himlens Duu der da = ler—Kom, Syn = der, kom! Saa han lang =

Skyg = ge fal = der, Kom, Syn = der, kom! Lad, me = dens her vi be = de:
Skyld vil bæ = re, Kom, Syn = der, kom! Han al = drig dig vil svi = ge,
mo = digt ta = ler: Kom, Syn = der, kom! Han end sig vil for = bar = me—

Kom, Syn = der, kom! Ham ei for = gjæ = ves le = de! Kom, Syn = der, kom!
Kom, Syn = der, kom! Og al = drig fra dig vi = ge; Kom, Syn = der, kom!
Kom, Syn = der, kom! O skynd dig i hans Ar = me! Kom, Syn = der, kom!

56. Saligheden.

J. McGranahan.

1. Her paa Jord kan in = gen vi = de, Hvil = ken Fryd, der ven = ter dem,
2. Der er in = gen Nød og Trængsel, In = gen Sygdom el = ler Død;
3. Der de Frel = ste ju = bi = le = rer, Klæd = te i den hvi = de Dragt,
4. Der er Je = sus, som os kjøb = te, Der vor kjæ = re Fa = der bor;

Som med Je = sus vil = lig li = de, Naar de naar sit Him=mel=hjem.
Der hu = sva = les Sjæ=lens Læng=sel I den øm = me Fa=ders Skjød.
Der de syn = ger, tri = um = fe = rer Straa = len = de i Him=mel= pragt.
Der er Aan = den, som os døb = te, Der er Her = rens Eng = le = kor.

Kor.

O,........ hvil=ken Sa=lighed! O,........... hvil = ken Sa = lig = hed!

O, hvilken Sa=lig=hed! O, hvil=ken Sa = lig = hed! Sa=lig = hed!

Gud har be=redt os i Him = len! O,............ hvilken Salighed!

O, hvil= ken Sa= lig=hed!

Zions Feltſ.

O,......... hvil-ken Salighed! Gud har be-redt os i Him - len.

O, hvilken Sa-lighed! Salighed!

57. Du evige Klippe.

IRA D SANKEY.

1. Du, „E - vi - ge Klip - pe," hos dig er der Ly, Til dig i sin Træng - sel vil Sjæ - le - ne fly; Om fat - tig, u - vær-dig, dog trø - ster du mig, O, „E - vi - ge Klip-pe," jeg kom-mer til dig.
2. I Glæ - de, i Træng-sel, i Liv og i Død, I Ar-mod og Ung - dom, i An - gest og Nød, Naar Ond-ska-bens Hæ - re vil an - fal - de mig, Da, „E - vi - ge Klip-pe," jeg kom-mer til dig.
3. Her of - te i Li - vet jeg løb til min Borg, Naar Nø-den var stor og der græd ud min Sorg, Ved En - den, naar Døds bu - det kom-mer til mig, Da, „E - vi - ge Klip-pe," jeg kom-mer til dig.
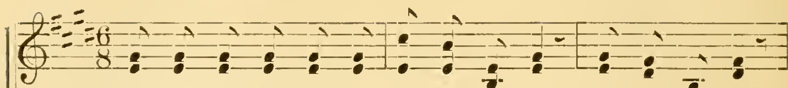
Kor.

Kommer til dig, kommer til dig, O, „E-vi-ge Klippe," jeg kommer til dig.

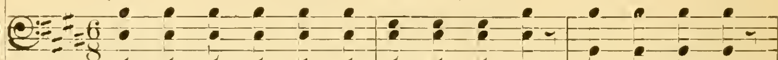
By permission from "Gospel Hymns" No 5.

58. Naaden er bundløs og fri.

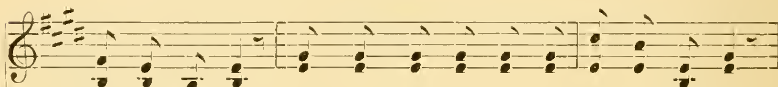
HENRIETTA E. BLAIR. WM. J. KIRKPATRICK.

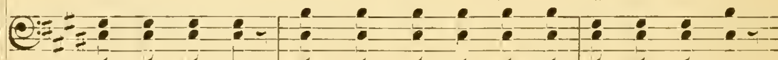
1. Pris væ = re Je = sus; thi Naa = den er fri, Naa = den er fri,
2. Hvi vil du læng = re i Syn = den gaa frem, Naa = den er fri,
3. Tænk paa hans God = hed og Kjær = lig = hed her, Naa = den er fri,
4. Ja der er Frel = se for al = le, som tror, Naa = den er fri,

Je = sus vor Frel = ser han sø = ger nu dig, sø = ger nu dig,
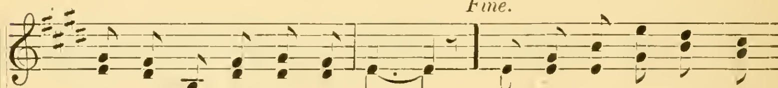

Naa = den er fri, An = gren = de Syn = der, søg Trøst der = ud = i,
Naa = den er fri, Naa = den saa ven = li gen kal = der dig hjem,
Naa = den er fri, Som ta = ler din Sag hvor Fa = der = en er
Naa = den er fri, Kom som du er; thi paa dig det be = ror,
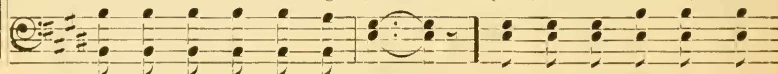

sø = ger nu dig, Kjær = lig og ven = lig han kal = der ad dig,

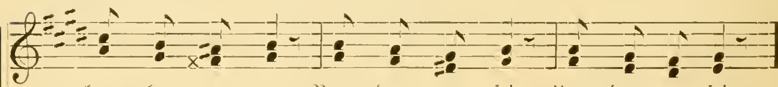
Fine.

Naa = den er bund = løs og fri, Om du paa Je = sus vil
Naa = den er bund = løs og fri, Du er i Mør = ke, i
Naa = den er bund = løs og fri, Kom An = ger = giv = ne, O!
Naa = den er bund = løs og fri, Je = sus nu ven = ter, O

Kal = der og sø = ger nu dig.
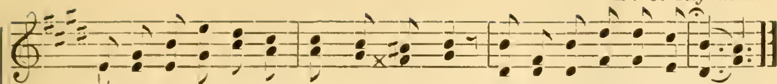

haa = be og tro, Naa = den er fri, Naa = den er fri,
Tvivl og i Nød, Naa = den er fri, Naa = den er fri,
gjør hvad du kan, Naa = den er fri, Naa = den er fri,
fly til hans Favn, Naa = den er fri, Naa = den er fri

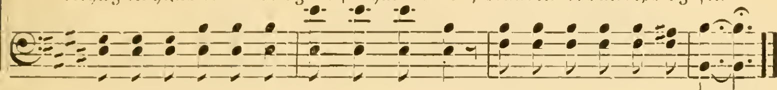

 N. C. Simonsen.

D. C. Refrain.
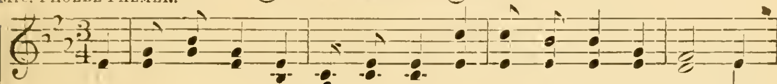

Skal du faa smage den e = vi = ge Ro, Naaden er bundløs og fri.
Je = sus vil frel=se fra Synd og fra Død, Naaden er bundløs og fri.
Negt ham ei læng=re at ta = ge dig an, Naaden er bundløs og fri.
Klyng til hans Naa = de og tro på hans Navn, Naaden er bundløs og fri.
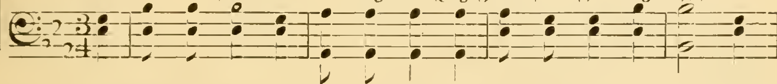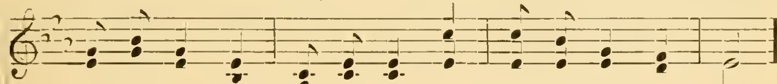

Mrs. Phoebe Palmer. Mrs. J. F. Knapp.

59. Det rensende Blod

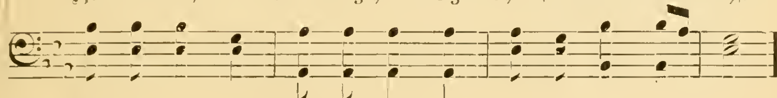

1. O ja, jeg ser den Pur=pur=Flod, Den Kil = de, dyb og rød, Jeg
2. Jeg ved, den ny = e Skab=ning gror; Den Vis-hed er min Trøst; Det
3. Nu van = dre skal til e = vig Tid Jeg fjernt fra syn = dig Lyst, Med
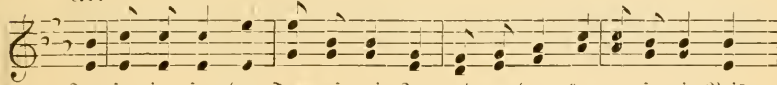

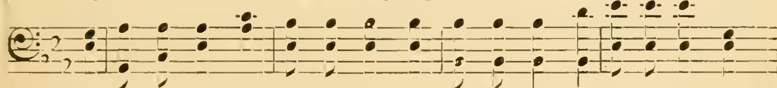
ved, det er min Frel= sers Blod, Og at for mig det flød.
Chri = sti Blod hver Smit = te to'r, Det tvæ = ler Syn = dens Lyst.
Hjer = tet rent, i Klædning hvid Og Chri= stus i mit Bryst.
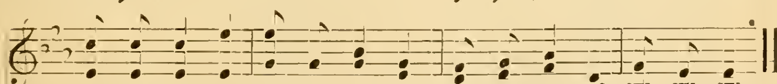

Kor

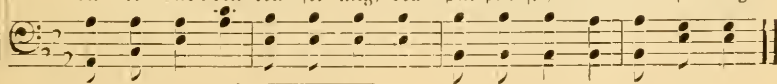

Jeg ser, jeg ser den Strøm saa rig, Jeg ved, at den kan ren=se mig, Pris

væ = re Gud! den ren = ser mig, den Pur-pur=strøm den ren = ser mig!

60. Kom igjen!

D. S. S. — Jno. R. Sweney.

1. Stak-kels Sjæl, som vildsomt van-ker! kom i-gjen! Her-ren
2. Det er sandt, du svar-lig syn-ded', kom i-gjen! Dybt din
3. Er du træt af Syn-de-byr-den, kom i-gjen! Træt dog
4. O vend om og kom til-ba-ge, kom i-gjen! Fly fra

kom i-gjen!

de Ad-spred-te san-ker, kom i-gjen! Om i
Fod du stak i Syn-det, kom i-gjen! Stod du
al-drig bli-ver Hyr-den, kom i-gjen! Al-drig
Syn-dens Nød og Pla-ge! kom i-gjen! Har dens

kom i-gjen!

Ørk-nens Sand du va-der, Han som mild og naa-dig Fa-der At-ter
som i Stor-men Si-vet, Gud dog al-drig har op-gi-vet No-gen
han sit Aa-syn døl-ger, O-ver Land og Ha-vets Bøl-ger Tro-fast
Ly-ster dig be-daa-ret, Mens dens Tor-ne Fo-den saa-red, O vend

Kor.

Fol-den dig op-la-der, kom i-gjen! kom i-gjen! Kom, kom, kom i Herrens
syn-dig Sjæl i Li-vet, kom i-gjen! kom i-gjen!
dig Hans Ti-e føl-ger, kom i-gjen! kom i-gjen!
at-ter om lig Faaret, kom i-gjen! kom i-gjen!

Kom, kom, kom, kom

From "Joy to the World," by per.

Navn! Se, Je=sus er din Ven,......... Han ven-ter med

i Herrens Navn! er din Ven,

aa=ben Favn. Saa vend da om og kom i gjen! kom i=gjen!

med aa=ben Favn!

J. W. Borchsenius.

61. Herre Gud til dig.

1. Her=re Gud, til dig Ven=der jeg nu mig! I min sto=re Angst og Vaa=de
2. Er min Kamp end svar, Kraft i dig jeg har; Om mig Sorg og Trængsel møde,
3. Chri=sten vær paa Vagt, Bliv dog ei forsagt; Om end Storm og U=veir tru=e

Sø=ger om din Him=mel=Naa=de, Som jeg ha=ve maa Om jeg skal be=staa.
Det vil Sjæ=lens Kamp for=sø=de, Da at tæn=ke paa Vei=en Chrst=ne gaa.
Jord og Him=mel staa i Lu=e; Thi der skre=vet staar: Je=sus med dig gaar.

4. Holdt kun stadig an,
Kjæmp dog som en Mand;
Lad ei noget dig forføre,
Da skal intet Ondt dig røre;
Thi Gud værne skal
Dig fra alle Fald.

5. Snart til Grav du gaar,
Og for Herren staar,
Da vil du ei mere lide
Og mod Synd og Verden stride;
Kampen er forbi —
Du er evig fri.

62. Jesu Ord.

Ira D. Sankey.

1. Vor Je = sus ta = led' dis = se Ord: Kom, trætte Sjæl, til mig! Ta'er du mit Aag og vil = lig er, Jeg Hvi = le gi = ver dig.
2. Og Je = sus ta = led' dis = se Ord: Den Sjæl, som til mig gaar, Jeg in = gen = lun = de stø = der ud—Han Fred og Glæ = de faar.
3. Og Je = sus ta = led' dis = se Ord: Jeg er en Hyr = de god Og sø = ger op det tab = te Faar, Jeg kjøb = te med mit Blod.
4. Og Je = sus ta = led' dis = se Ord: Jeg er den aab = ne Dør; De, som i = gjen = nem mig gaar ind, Bli' r sa = lig—Synder, hør!

Kor.

Se, nu kan hvo = som = helst Hos Je = sum bli = ve frelst, O, Syn = der, kom nu til ham hen, Han er din bed = ste Ven.

By permission, from "Gospel Choir."

Zions Felts

63. Glade Forvisning.

Fanny J. Crosby. Mrs. Joseph F. Knapp.
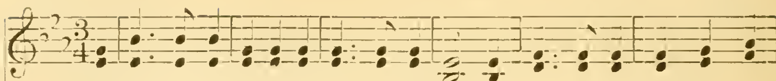
1. Gla - de For = vis = ning: Je = sus er min! Sa = li = ge Tan = ke! Er og = saa han din? Hvor = dan din Lod saa i Ver = den faldt Husk i din Frel = ser ei = er du alt.
2. Jeg mig ind = vi = er Her = re til dig; Al = tid i Naa = de du skjer = me vil = mig! Van = drer i Ring = hed e = ne jeg her, Vei = en til Him = len lif = lig dog er.
3. Naar saa min Vandring her er for = bi, Jeg hos min Frel = ser for = e = vig skal bli, Og med For = løs = te syn = ge paa Rad Syn = ge for = e = vig Her = ren et Kvad.

Kor.
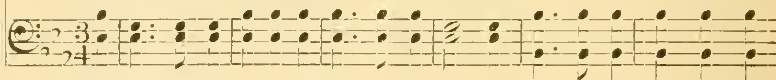
Om ham min Ta = le om ham min Sang Ly = de skal vi = de, ly = de med Klang; Om ham min Ta = le, om ham min Sang Ly = de skal vi = de, ly = de med Klang.
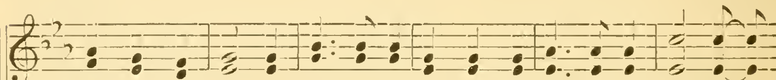
64. O tænk, hvilket Under.

HATTIE E. BUELL. Arr. from Melody by Rev. JOHN B. SUMNER.
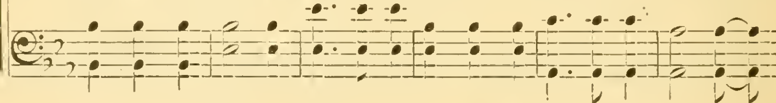

1. O tænk hvil-ket Under, jeg er et Guds Barn, Ud-fri-et fra Syn-den og
2. En Syn-der jeg var, som et vild-fa-rent Faar I Van-tro og Mør-ke gik
3. Min Fa-der i Himlen er u-hy-re rig, Og Ar-ven, jeg faar, er hans
4. Hvad gjør det, om her i en Hyt-te jeg bor, Naar his-set mig ven-ter en
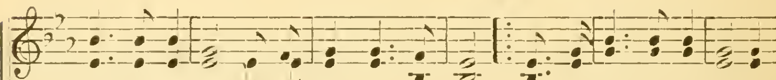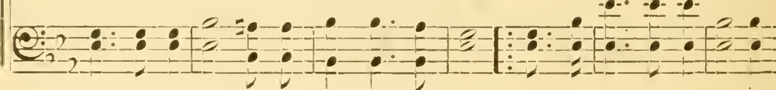

Djæ-ve-lens Barn, Ved Je-su For-so-ning den Naa-de blev kjøbt, Til
Aar ef-ter Aar, Men nu er jeg frelst og har A-dels-brev faat, Er
Ei-en-dom-lig; Se, he-le hans ud-strak-te Bo-lig er fuld Af
Rig-dom saa stor; Om ad-skilt fra Hjemmet, jeg syn-ger dog glad, Gud
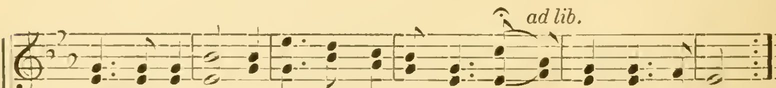

Kor.
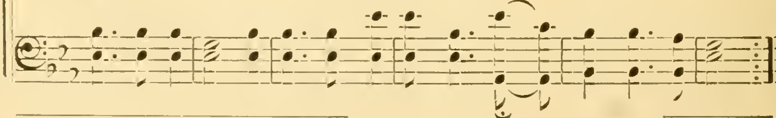

Pant og Be-seg-ling har Aan-den mig døbt. Jeg Kon-ge-barn er med
Ar-ving til Kro-ne og fyr-ste-ligt Slot.
Jas-pis, Ru-bi-ner, De-man-ter og Guld.
hen-ter mig snart til sin him-mel-ske Stad.
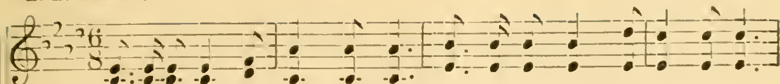

A-dels-brev her Hos Je-sus, min Frel-ser, min Ar-ve-del er.
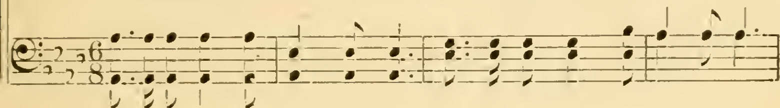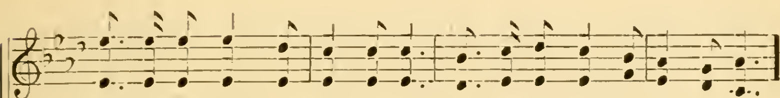

65. Mere om Jesus.

E. E. Hewitt. Jno. R. Sweney.
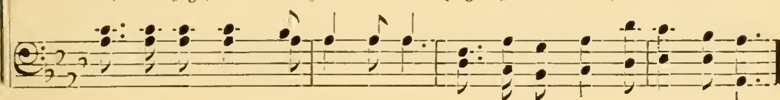

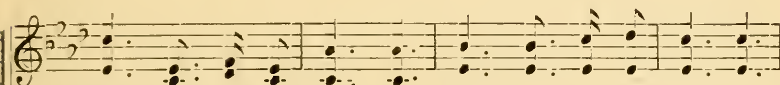
1. Lad mig om Je-sus vi - de Mer'! Om ham, der i mit Hjer- te ser,
2. Lad mig om Je-sus hø - re Mer'! Om ham, der lyt - ter, naar jeg be'r,
3. Lad mig om Je-sus læ - re Mer'! Af Naadens Ord lad fler og fler
4. Lad mig om Je-sus vid - ne Mer'! Saa Ver-den baa - de hør' og ser,
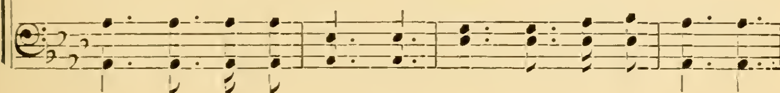

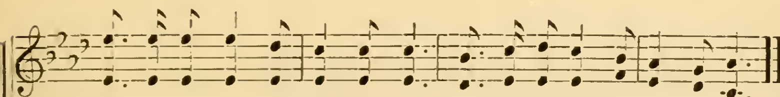
Der dømmer mildt, i Kjær-lig-hed, Skjønt Korsets Død han for mig led.
Om ham, der bønhørt har mit Raab, Om ham, min Trøst, min Fred, mit Haab.
Sin Lysning ka - ste i mit Sind, Saa klart jeg ser, hvor jeg var blind
At, fandt jeg selv til Him-len Vei, Jeg skju-ler den for an - dre ei.
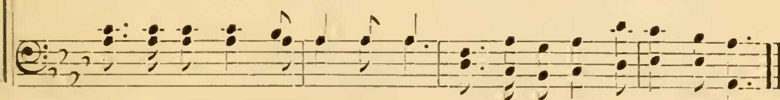

Mer, me - re om Je - sus! Mer, me - re om Je - sus!

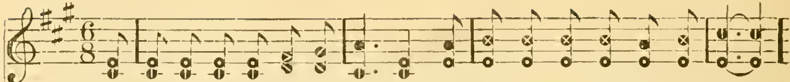
Mer af hans Ord lad mig for- staa! Mer lad mig i hans Fodspor gaa!

 J. W. Borchsenius.

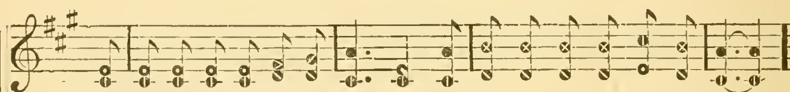
66. Gjenløst.

Fanny J. Crosby. Wm. J. Kirkpatrick.
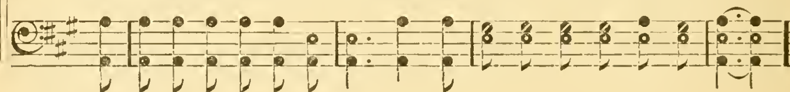

1. Som gjenløst jeg gjerne vil pri = se Min Je=sus for hvad han har gjort.
2. Gjenløst og hvor sa=lig i Je=sus, Ei Tun=ge ud = si = ge for=maar,
3. Jeg tæn=ker bestandigt paa Je=sus, Hans Kjærlighed gjæl=der min Sang;
4. O tænk, naar tilsidst jeg der=hjemme Min Kon=ge faar sku = e en Gang!
5. O tænk, naar jeg Kronen skal bæ = re, Som Herren har lo = vet en = hver,

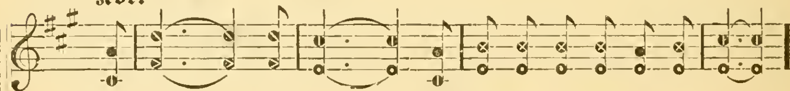

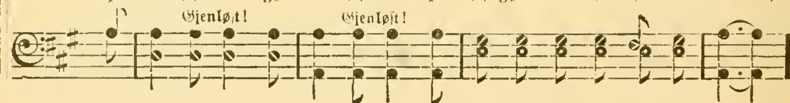
Som vil=de mig Naaden be = vi = se, At frel = se min Sjæl, o hvor stort!
Hvad Hjertet ved Troen for=nem=med, En Fremmed det al=drig for = staar.
At syn=ge om ham er min Glæ = de, Jeg pri = ser ham Da=gen saa lang.
Med Eng=le jeg da skal i = stem = me Den e = vi = ge him=mel=ske Sang.
Der tro ind=til Døden vil væ = re, Den Tan=ke op = li = ver mig her.
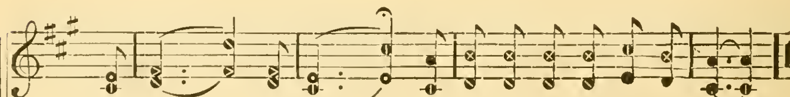

Kor.
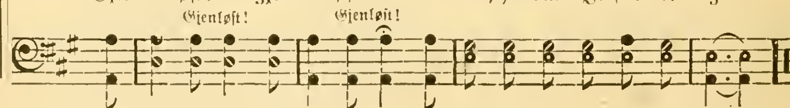

Gjen = løst! gjen = løst! Gjen=løst gjen=nem Frel=se=rens Blod,

Gjen = løst! gjen = løst! O tænk, hvor min Je=sus er god.

 Aug. Petersen.

67. Nærmere min Frelser.

Mrs. F. J. Crosby. — Mrs. J. F. Knapp, by per.

1. Nær=me=re Kor=set nu jeg er, Nær=me=re min Frel=ser,
Nær=me=re Li=vets Him=mel=skjær, Nær=me=re min Frel=ser.
Nær=me=re Ste=det for hans Død, Nær=me=re Kil=den pur=pur=rød,
Som for os Syn=dres Tvæt=ning flød.
Nær=me=re min Frel=ser, Nær=me=re min Frel=ser.

2. Nær=me=re Her=rens Naa=de=stol, Nær=me=re min Frel=ser,
Nær=me=re Je=sus, Naa=dens Sol, Nær=me=re min Frel=ser.
Sjæ=len ild=nes, og Tro=en svag Styr=kes og vor=er Dag for Dag,
Nær=me=re Je=su Sin=de=lag,
Nær=me=re min Frel=ser, Nær=me=re min Frel=ser.

3. Nær=me=re Gud med Bøn=ne=raab, Nær=me=re min Frel=ser,
Nær=me=re Naa=dens ful=de Daab, Nær=me=re min Frel=ser.
Nær=me=re En=den paa al Strid, Nær=me=re e=vig Glæ=des=tid,
Nær=me=re Kaa=ben skjøn og hvid.
Nær=me=re min Frel=ser, Nær=me=re min Frel=ser.

Aug. Petersen.

68. Den Angrendes Suk.

HALFDAN KJERULF.

p Un poco sostenuto.

1. Un = drer mig paa hvor=dan det vil gaa Om Gud vil sig for = bar = me;
2. Hjer = tet det ban = ker med stær = ke Slag, Ven = ter paa Her=rens Naa=de,
3. Nu har jeg læng=tet saa man = ge Aar Ef = ter min Gud at tje = ne;

Læn = ker = nes Vægt jeg bæ = re maa, Øn = sker saa gjer = ne fri at gaa
Min Gud, mig nu til Naa=de tag, Kjær = li = ge Je = sus tal min Sag!
Fø = ler dog ba = re hjer = te=saar, Kjen = der mig min = dre Aar for Aar,

Du som ser i mit Hjer = te Lin = dre min tun = ge Smer = te.
Fri mig fra Nød og Smer = te Her = re, som ser mit Hjer = te.
Her = re, mit Hjer=te græ = der, Mens jeg om Naa = de be = der.

4. Skal jeg da aldrig, aldrig her faa
Frelse, som Jesus lover?
Synden, skal den til Jord mig slaa,
Skal som en Klippemur den staa,
Stænge mig til det sidste,
Blive min Dødningkiste?

5. Sku nu fra Nøden hid op til mig,
„Som altid frelse vilde,"
Saa svarer Jesus, trætte Sjæl,
Tro kun paa ham og alt blir vel,
Han stiller Hjertets Længsel,
Løser af Syndens Fængsel.

Aug. Petersen.

69. Evangeliets Indbydelse.

C. WESLEY. G. F. HANDEL. S. M.

1. Kom, træt = te Syn = der, kom, Din Byr = de tryk = ker haardt;
2. O, synd = be = tyng = te Sjæl. Lyt til din Frel = sers Raab,
3. O, mil = de Frel = ser = mand, Jeg vil ad = ly = de dig,
4. Hos dig jeg sø = ger Ly, I min E = len = dig = hed,

Lyt, Je = sus kal=der nu: „Vend om!" O, gaa ei læn=ger bort.
Han fri=gjør Syn=dens us = le Træl, Han skjænker Liv og Haab.
Dit Naa = de = løf = te hol = der Stand, Til = giv mi = skun = de = lig.
Jeg til din Frel = ser = favn vil fly, Thi der, kun der er Fred.

C. F. Eltzholtz.

70. Det gode Valg.

L. M.

1. Mit Valg er gjort, o Frel=ser kjær! Du er nu min, og din jeg er;
Nu er jeg frelst fra Synd og Død, Og hvi=ler glad ud = i dit Skjød!

Sa = lig Dag, sa = lig Dag! Da Gud min Synd her to = ed' af. *Fine.*
D.S.— Sa = lig Dag, sa = lig Dag! Da Gud min Synd her to = ed' af.

Han vaa = ge, be = de, lær = te mig, Saa jeg kan le = ve lyk = ke = lig; *D. S.*

2. Du kaldte mig, o Jesu sød,
Jeg hørte, og dit Ord adlød;
Din Salighed er bleven min,
Men Æren den skal være din.

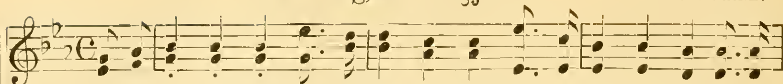
3. O hvilken en Forandring stor
I Sjæl og Hjerte jeg erfor,
Da jeg i Tro ved Korsets Fod
Min Frelse fandt i Jesu Blod.

4. O Jesus, du, som Alting ser,
Hjælp mig, at jeg ei synder mer;
Mit Hjerte, som tilforn var delt,
Jeg offrer, Jesus, til dig helt.
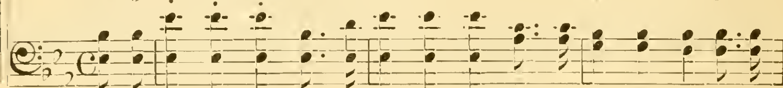
5. Jeg Løftet nu fornye vil,
O Jesu, skjænk mig Naade til,
At jeg paa Livets Vei saa trang
Maa ære dig i Bøn og Sang.
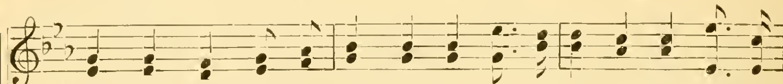
71. Vort Himmelhjem.

T. C. O'Kane.
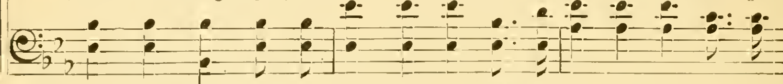

1. Him-len er mit Hjem! O hvad sa-lig Trøst, At naar Sjæ-len er fri-dens
2. Naar vor Rigdom flyr, og vi ta-ber alt, Hvad i Ver-den of-te bli'r
3. Un-der Smertens Vægt, som os tyn-ger ned, Er vi glad i Haabet om
4. Sa-lig er den Flok, som skal der en-gang I Guds Himmel syn-ge de
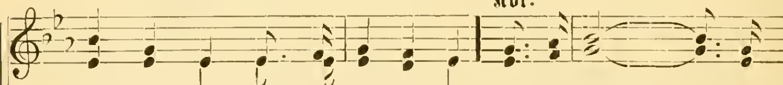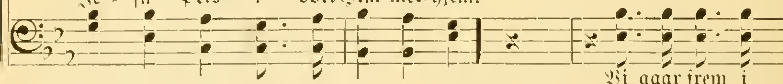

Træng-sel løst, Skal en Glæ-dens Dag for den bry-de frem, Hist hos
Lyk-ke kaldt, Hvi-sker Je-sus ømt, at vi har i-gjen Stør-re
Her-lig-hed; Alt vil væ-re Fryd, naar vi kal-des frem For Guds
Frel-stes Sang! I hint sto-re Kor, skal vi glad gaa frem, Syn-ge

Kor.

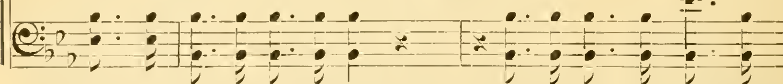
Je-sus har den sit Him-mel-hjem. Vi gaar frem........ i
Skat-te hist i vort Him-mel-hjem.
Tro-ne hist i vort Him-mel-hjem.
Je-su Pris i vort Him-mel-hjem.

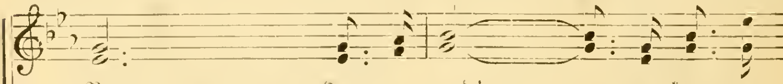
Vi gaar frem i
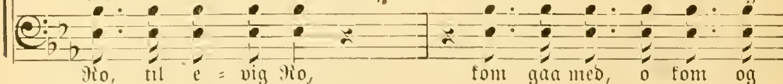

Haab og Tro Paa vor Vei......... til e-vig

Haab og Tro, i Haab og Tro Paa vor Vei til e-vig

Ro. Kom gaa med!........... o kom og

Ro, til e-vig Ro, kom gaa med, o kom og

sig: Vi vil al-le gaa til Him-me-rig.

sig, o kom og sig:

72. Kun det dyre Blod.

R. L. R. Lowry.

1. { Hvad kan slet-te ud min Synd? Kun det dy-re Blod af Je-sus;
{ Hvad kan læ-ge Sjæl og Sind? Kun det dy-re Blod af Je-sus.

Kor.

O Blod for Syn-de-re, Som gjør os hvid' som Sne;
Ei an-det Raad vi se — Kun det dy-re Blod af Je-sus.

2. Til Forsoning gjælder her
Kun det dyre Blod af Jesus,
Gjerning kjøber intet der,
Kun det dyre Blod af Jesus.

3. For min Lægedom jeg ved
Kun det dyre Blod af Jesus.
For Tilgivelse og Fred
Kun det dyre Blod af Jesus.

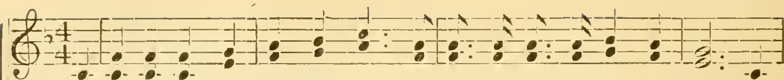
4. Haab om Himlen hænger ved
Kun det dyre Blod af Jesus,
Saa er min Retfærdighed
Kun det dyre Blod af Jesus.

5. Hvad kan gjøre seierig?
Kun det dyre Blod af Jesus.
Hvad til Hjemmet bringer mig?
Kun det dyre Blod af Jesus.
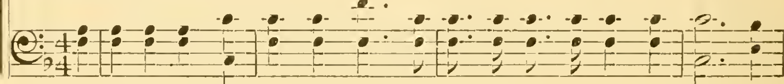
Zions Sange.
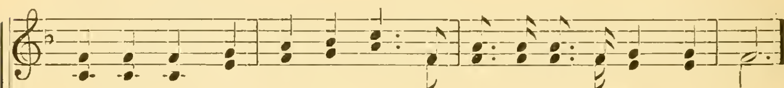
73. Tilflugt for min Sjæl.

Ira D. Sankey.

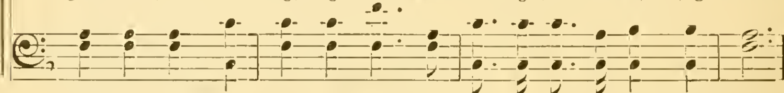

1. Naar endt er Li = vets lan = ge Dag, En Til=flugt for min Sjæl jeg ved, Naar
2. I Stormens Hylen, Bøl-gens Brag En Til=flugt for min Sjæl jeg ved, Hal=
3. Hal= le= lu= ja paa Ha = vets Bryst En Til=flugt for min Sjæl jeg ved, Som
4. Lad Helved slyn=ge Lyn paa Lyn, En Til=flugt for min Sjæl jeg ved, Mod
5. Hvordan end Men=ne=sker sig te, En Til=flugt for min Sjæl jeg ved, Om
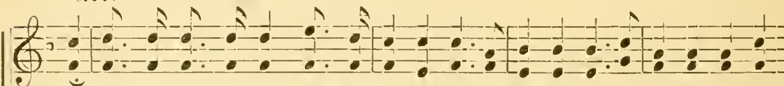

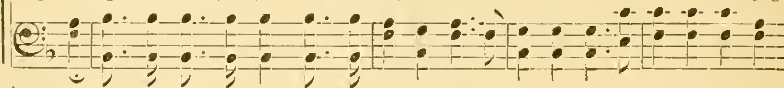
Li = vets Puls slaar sag = te Slag, En Til=flugt for min Sjæl jeg ved.
le = lu = ja, Hal = le = lu = ja, En Til=flugt for min Sjæl jeg ved.
Fær = den gaar fra Kyst til Kyst, En Til=flugt for min Sjæl jeg ved.
Trud= sler = ne fra Tor=den= sky'n En Til=flugt for min Sjæl jeg ved.
Jor = den sank i Angst og Ve, En Til=flugt for min Sjæl jeg ved.
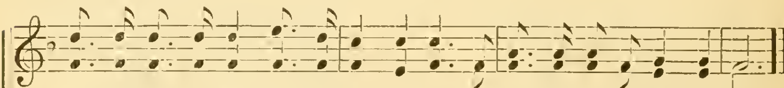

Kor.
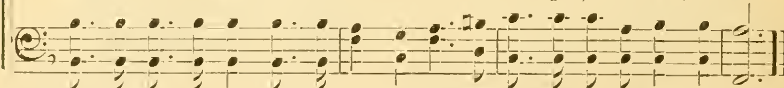

Jeg Tilflugt for min Sjæl har ved Korsets Fod, Ved Korsets Fod, ved Korsets Fod; Jeg

Til=flugt for min Sjæl har ved Kor=sets Fod Paa Golgatha ved Korsets Fod.

From "Gospel Choir", by per.

G. Mathisen.

74. Ud af Leiren.

Mel. som Nr. 73.

1. Vor Fyrste har erklæret Krig
Og kalder ud sin hele Hær;
Der kjæmpes skal paa Jorderig
For Sandhed og vor Herre kjær.

Kor: For Sandhed og for Ret gaar vi nu i Felt,
Mod Synd og Satan vil vi slaa;
Lad hver i Herrens Hær som en tapper Helt,
Mod Fienderne modig gaa.

2. Vor Fyrste selv i Spidsen staar
Og viser os den rette Vei;
Om vi i Herrens Fodspor gaar,
Os Fienderne skader ei.
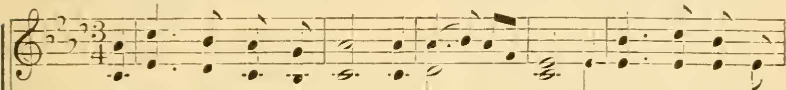
3. Gud gi'r os Rustning, Skjold og Sværd
Og Lægedom for alle Saar,
Langt mere Løn, end vi er værd,
Naar seirende vi fremad gaar.

4. Naar efter Strid vi engang naar
En evig Himmelglæde hist,
Vi da en gylden Krone faar
Af Frelseren, den Herre Christ.
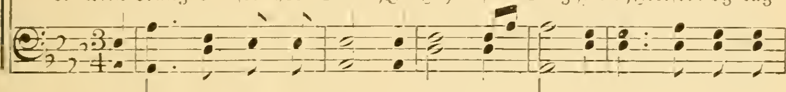
J. Feltj.

75. Jeg behøver dig hver Time.
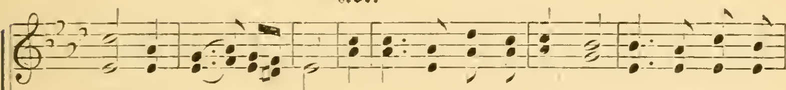
ANNIE S. HAWKS. ROBERT LOWRY.

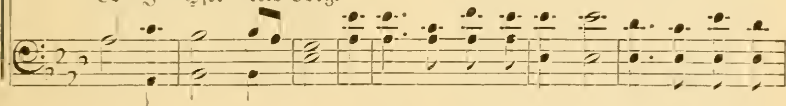
1. Min Trang Du ser hver Stund, O Je = su kjær! Ei no = gen Røst, som
2. Min Trang Du ser hver Stund, Vær Du mig nær I Strid mod Ondskabs
3. Min Trang Du ser hver Stund, I Fryd som Sorg; Kom, Frelser! og tag
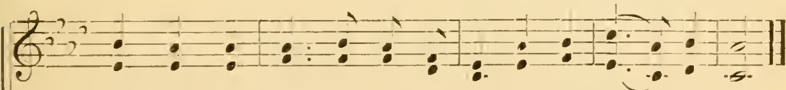

Kor.
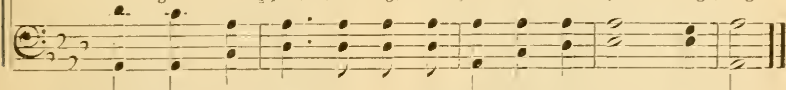

Din, Mig glæ = der her. Jeg træn=ger, o jeg træn=ger, Hver en Stund jeg
Magt Og Sa = tans Hær.
Bo I Hjer = tets Borg.

træn = ger Til Hjælp fra Dig, min Frel= ser O, hjælp dog mig!
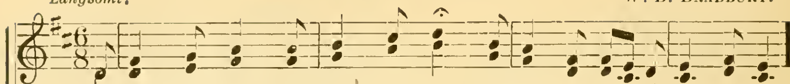

4. Min Trang Du ser hver Stund,
Vis mig din Sti;
Guds rige Løfter Du
Opfyld' paa mig.

5 Min Trang Du ser hver Stund,
O Hellige!
O gjør mig helt til Din,
Velsignede!

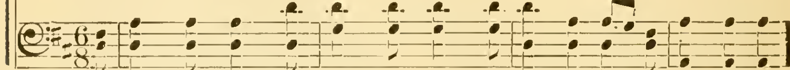
Til. Sang.

76. Bønnestunden.

Langsomt. W. B. Bradbury.
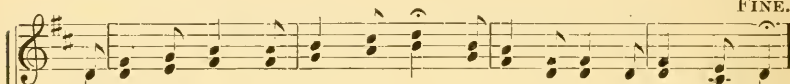

1. O Bøn = ne=stund, du brin = ger mig Vel=sig=nel = se for=un = der = lig!
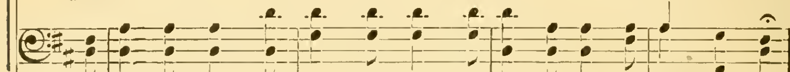

D. C. Og der = for jeg af Hjer = tens Grund Vel=sig=ner dig, o Bøn=ne=stund!

Fine.

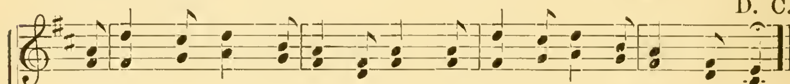

Fra Ver = den kal = des Tan = ken bort, Og fø = res ind ad Him= lens Port,
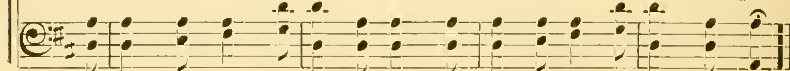

Og der = for jeg af Hjer = tens Grund Vel=sig=ner dig, o Bøn = ne=stund!

D. C.

Der læg = ger jeg hos Je = sus ned, Hvad der for=styr = rer Sjæ = lens Fred.

2. O Bønnestund, du bringer Trøst,
Og Lægedom for Sjælens Brøst—
Ved Morgen og ved Aftentid,
Ja, midt i Dagens hede Strid,
Mit Suk paa dine Vinger gaar
Til ham, hvis Villie alt formaar,
Og søde Ord fra Herrens Mund,
Du bringer mig, o Bønnestund!

3. O Bønnestund saa fuld af Fryd,
Af himmelsk Sang, af Jubellyd!
I dig min Sjæl sig svinger op
Til Bjerget Pisgas høie Top—
Jeg ser Guds Engle sendes ud,
De bærer snart min Sjæl til Gud;
Da lyder Sangen fra min Mund:
Farvel, Farvel, o Bønnestund!

77. Naadens Throne.

Samme Mel.

1. Hvor sødt og saligt det dog er,
Til Gud i Bøn at drage nær,
Og frem for Naadens Trone staa,
Min gode Gud at kalde paa.
I Jesu Navn jeg komme tør
Og banke haardt paa Naadens Dør;
Min Trang, o Gud! den kjender du,
Ræk ud din Haand og hjælp mig nu!

2. Jeg kommer som jeg er til dig,
I Jesu Navn velsign du mig!
Dit Løfte jeg mig holder til
Og ved, du det opfylde vil.
Jeg beder nu om Kraft at faa,
Saa jeg i Trængsler kan bestaa,
At jeg maa elske dig, min Gud!
Og trolig holde dine Bud!

Pilgr. Sang.

78. Hvad søge vi efter.

Larghetto. *p*

1. Vi sø - ge først den stak - kels fald - ne Dran - ker,
2. Vi sø - ge og den Fald - nes Slægt i Hjem - met

Der gaar saa blindt i La - stens Træl - dom hen,
Og tør - re de - res bit - re Taa - rer bort,

cresc.

For ham at brin - ge ind paa an - dre Tan - ker
Thi vi er ei for de - res Jam - mer frem - med,

p

Og læ - re ham at kjen - de Gud som Ven.
Vi ved saa godt hvad Al - ko - hol har gjort.

3. Vi søge Mænd, der freidigt ville kjæmpe
„Med Gud, for Hjem og for vort Fædreland,"
Der Drikkeondets store Magt vil dæmpe
Saa hastig som de nogenlunde kan.

4. Vi søge Mænd, hvis ædle Hjerter brænder
Af Kjærlighed til den, der falden er,
Som vil med Hjælp udrække deres Hænder
Og frelse ham, der ligger Døden nær.

5. Vi søge Mænd og Kvinder, som tør træde
De gamle Drikkevaner under Fod,
Som aldrig mer ved Vinen vil sig glæde,
Men rykke Drikkeondet op med Rod.

6. Og er der nogen saadan her tilstede,
Da haabe vi paa deres Sympathi,
Vi vente, at de snart vil blive rede
Til at staa Afholdssagen kraftig bi.

C. F. Eltzholtz.

79. Broderskabet.

3. Og er saa for fuldt vort Hjerte,
Og kan vi ei tale ud,
Da bærer vi frem i Bønnen
De kjære for Naadens Gud,
Og alle Velsignelsers Kilde
Saa gjerne vi beder ned
Ud over det elskede Hoved
For Tid og for Evighed.

4. Og naar saa den sidste Fiende
Med Ære beseiret er,
Da møder de jo hverandre
Som Frelste blandt Himlens Hær.
Der tales ei mer om at skilles,
Der bydes ei mere Farvel,
Forevigt de vandre sammen
Ved Livsens sprudlende Væld.

80. Guds Kjærligheds Fylde.

Mel. som Nr. 79.

1. Jesus, din Kjærligheds Fylde
Den overgaar al Forstand.
Den Lov og Tak, vi dig skylde,
Af Læber ei tolkes kan.
O, dvæl nu iblandt os paa Jorden,
Bring Naade fra Himlen ned!
Da tystner Sinai's Torden,
Og Syndere skjænkes Fred!

2. Du ynkes over vor Smerte,
Du er vor ømmeste Ven.
O fyld da blandt os hvert Hjerte
Med Troskab mod dig igjen!
Skjænk du os de Helliges Hvile!
Fra Synd og fra Sorg os fri,
Saa vi mod vort Maal kan ile
Ad dine Udkaarnes Sti.

3. Lad Værket i os fuldendes,
Lad helt os fyldes af dig,
Og lad vore Hjerter tændes
Af Afsky mod Synd og Svig!
Lad ei vore Kræfter trættes,
Om Verden imod os gaar,
Lad Byrden ved Haabet lettes
Om Hvilen, der forestaar.

4. Du skinnende Morgenstjerne,
Almægtige Frelser god,
Hver Lyst til Synden du fjerne
Huldt med dit hellige Blod!
Tag nu i vort Hjerte din Bolig,
Opfyld det med Kjærlighed
Og und os en Aften rolig
Naar her vor Sol ganger ned!

C. F. Eltzholtz.

81. Først Arbeide, saa Hvile.

Mel. som Nr. 79.

1. Vi længes ofte til Hvile,
Ønske, at Kampen var endt,
Og vilde saa gjerne ile
Med Blikket mod Himlen vendt.
Men først maa vi Striden fuldføre
Med Korsets Skjold for vort Bryst;
Det Værk, Gud gav os at gjøre,
Maa gjøres med Glæde og Lyst.

2. Den samme, som bad os kjærlig
Arbeide, mens det er Dag,
Han gaar nu iblandt os herlig
Og ruster sine til Slag.
Til Kamp omkring Korsets Mærke
Han kalder Heltene ud;
De svageste gjør han stærke,
Naar blot de følge hans Bud.

3. Det gjælder at være værdig
Til Kaldet, Herren os gav,
Det gjælder at stande færdig
Med Vaaben og Vandringsstav.
Vaagn op nu, du Christenskare,
Træd frem nu, du lille Flok,
Og vis, at i Nød og Fare
Du har i din Jesum nok.

4. Vort Arbeid, vor Strid og Trængsel
Skal endes i Fred hos Gud,
Og Sjælen, stænget i Fængsel,
Skal faa Befrielsens Bud.
Da hviler vort bristende Øie
Ved Korset, Frelseren bar,
Han kommer selv fra det høie,
Og Himlen aabnes os klar.

82. Broderbaandet.

A. Hanson.

1. O, hvor sa=ligt at er=fa=re Bro=der=Kjær=lig=he=dens Aand!
2. O, hvor sødt, at Vei=en van=dre Haand i Haand paa Li=vets Sti,
3. Her vi mø=des og maa skil=les, Snart det sker for sid=ste Gang;

Og til=sam=men her be=va=re, Det=te Fredens stær=ke Baand,
Væ=re Byr=der med hver=an=dre, Og her staa hver=an=dre bi;
Men for Her=ren vi skal stil=les, For at syn=ge Lam=mets Sang,

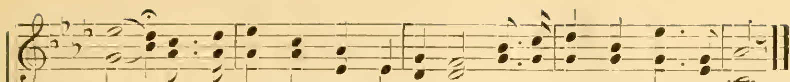
Som kan os til=sam=men bin=de I al Trængsel, Sorg og Nød,
Det=te gi=ver Mod og Glæ=de I en=hver Kors=drag=ers Bryst,
Da al Kamp og Strid er o=ver, Og ei mer vi skil=les kan,

At vi Dag fra Dag kan fin=de Kraft at kjæm=pe til vor Død!
At vi Kam=pens Vei be=træ=de Med en hel=lig Kraft og Lyst!
In=gen Storm og U=veirs=Bo=ver Naar os i det skjøn=ne Land!
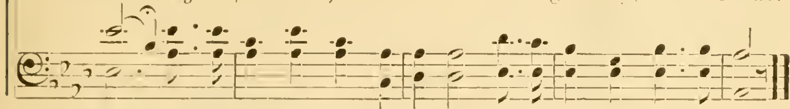
Kor. O, hvor sa= = ligt at er=

O hvor sa=ligt at er=fa=re Bro=der=Kjær=lig=he=dens
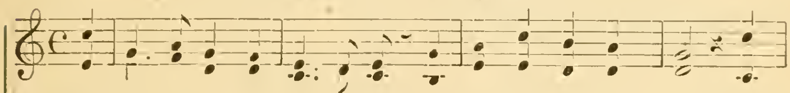
Pil. Sang.
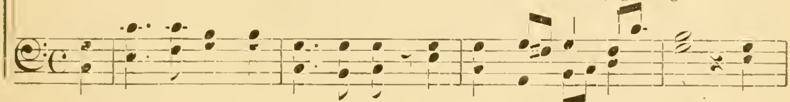

Aand! Og til=sam=men her be=va=re Det=te Fre=dens stær=ke Baand.
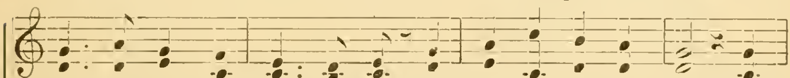

83. Den lille Flok.

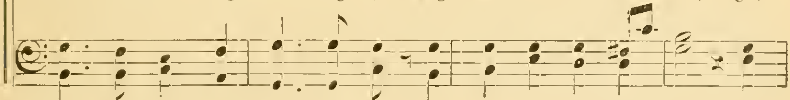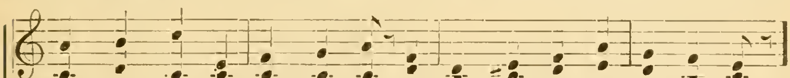

1. Hvor sa=lig er den lil=le Flok, Som Je=sus kjen=des ved! I
2. Men, Je=sus, er jeg En af dem, Vil du mig kal=de din, Staar
3. Og maat=te det med Graad end ske, At saa=dant Svar jeg gav, Saa
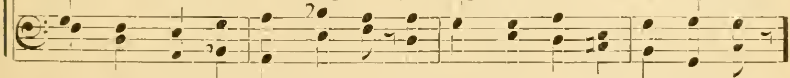

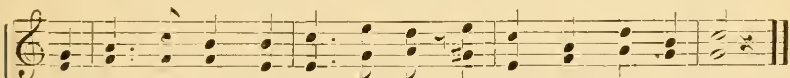
ham, sin Frel=ser, har den nok Nu og i E=vig=hed. I
jeg for dig som hi=ne Fem, Med Blus Lam=pen min? O
vil du naa=dig til mig se Og tør=re Taa=ren af; Ja,

Kjær=lig=hed, i Haab og Tro Den van=drer her, og hist skal bo
lad mig ei til Hvi=le gaa, Før jeg kan her=om Vis=hed faa,
naar kun du, som Al=ting ved, Hos mig kan fin=de Kjær-lig=hed
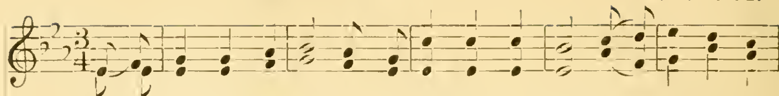

Med ham, naar Haab og Tro for=gaar, Men Kjær=lig=hed be=staar.
Før du kan saa det Svar af mig: Du ved jeg el=sker dig!
Og kjen=de mig i=blandt din Flok Som din, saa har jeg nok!

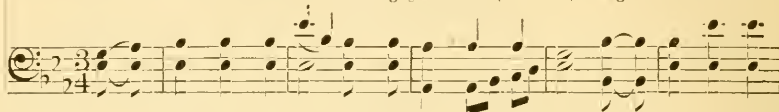
Lindemands Koralbog

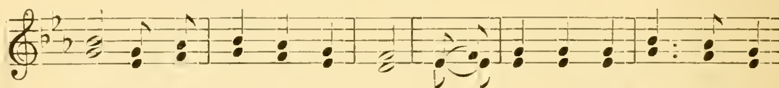
84. Den søde Stemme.

W. H. Doane.

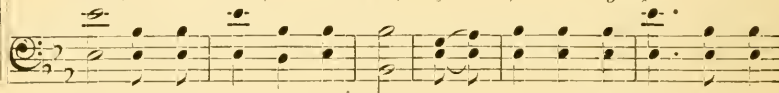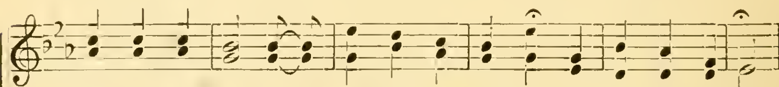

1. Naar Ver=den er lys som en klar Som=mer=dag, Og al=ting i
2. Naar sam=let med Ven=ner vi til=be=der Gud, Og Hjer=tet i
3. O, kom du til Je=sus med he=le din Sjæl, I Medgang og
4. Naar Som='ren er o=ver og Høs=ten for=bi, Og Vin=ter=ens
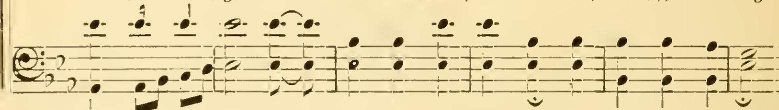

Li=vet gaar ef=ter Be=hag, Dog me=re i Stor=men paa
in=der=lig Bøn strømmer ud, Naar Lo=ner for=e=net til
Modgang, i Gry og i Kvæld; Da skal, hvad end mø=der dig
Sne fal=der koldt paa vor Sti, Hvor lyk=ke=lig Sjæ=len vil
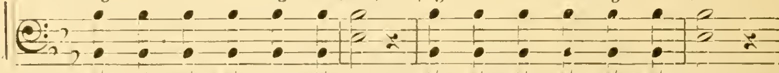

Træng=se=lens Vei En sød Stem=me hvi=sker: O, kom hid til mig!
Lov hæ=ver sig, Da ly=der det at=ter: O, kom hid til mig!
her paa din Vei, Hin Røst al=tid hvi=ske: O, kom hid til mig!
da fø=le sig, Naar Stemmen ømt hvis=ker: Kom, Barn, hjem til mig!

Kor.

Sag=te og ømt, sag=te og ømt

Hør, din Frel=ser kal=der dig, hør din Frel=ser kal=der dig!

Trænger den lok-ten-de Stem-me sig ind. Sag-te og ømt,

Hør, din Frelser kal-der dig!

sag-te og ømt, Kjær-lig-ste Je-su! den Røst er jo din.

Hør, din Frelser kal-der dig!

85. Jesu-Navnet.
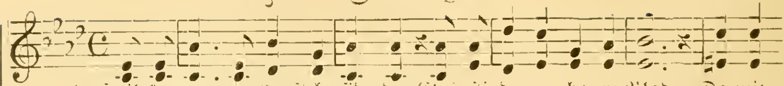
1. Hvor er dog Je-su-Nav-net sødt Og for Guds-bar-net stort!
2. Det med vor Bøn til Him-len gaar Og styr-ker sva-ge Tro,
3. Paa det-te Navn jeg byg-ger trygt, Det er mit Skjold, min Trøst,
4. Hvor er dog Je-su-Nav-net sødt, Det brin-ger Smil i Sind,

Det brin-ger Lys, gjør Hjer-tet blødt, Og dri-ver Syn-den bort.
Saa hung-rig Pil-grim Man-na faar, Og Sjæ-len fin-der Ro.
Jeg hvi-ler i det u-den Frygt, Det læ-ger al min Brøst.
Og Hjer-tet gjør for Ver-den dødt, Saa Him-len luk-kes ind.

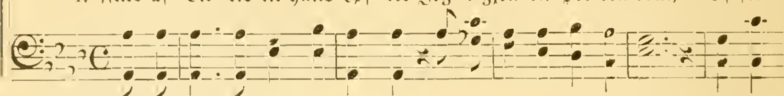
Zions Sange.
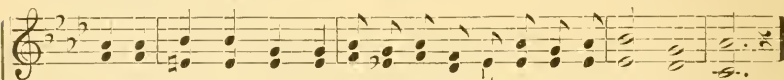
86. Christi Blods Kraft.

F. Knapp.
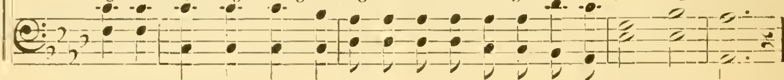

1. Hvil-ken mægtig Kraft be-sid-der Chri-sti dy-re-ba-re Blod, Da mit
2. Da jeg som en fat-tig Syn-der Bøied mig for Korsets Fod, Modtog
3. Frelst og gjenløst ved hans Of-fer Gik jeg glad paa Livets Vei, Skjønt paa
4. Fuld af Til-lid til hans Løf-ter Jeg i-gjen til Her-ren kom, Of-fred
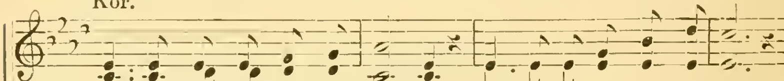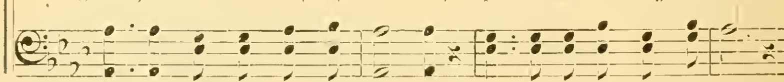

ar-me Hjer-te kun-de Ren-ses, to-es, læ-ges i dets Pur-pur-flod.
jeg det gla-de Budskab: "Al din Synd er slettet ud i Je-su Blod."
Hjertets Bund end fandtes Syndens onde Spirer, hvilke hin-dred mig.
mig med Sjæl og Le-gem Og ved Blodet indgit i hans Hel-lig-dom.

Kor.

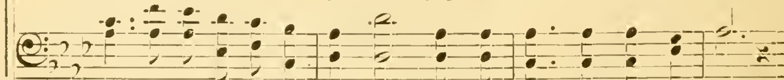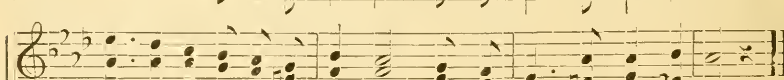

Frelst hver Stund i Kraft af Blo-det, Kjen-der Her-ren mig for sin;

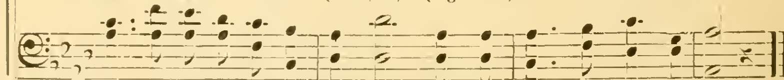

Pris og Ære være Je-sus, Jeg er hans og han er min!

Pris og Ære være Je-sus, Jeg er hans, og han er min!
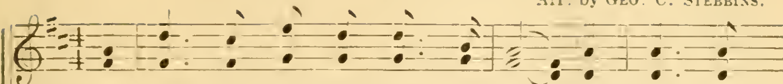

5. Ved Bestænkelsen i Hjertet
Friet fra den onde Lyst,
Tjener jeg min Gud med Glæde,
Hviler salig som et Barn ved Fadr'ens Bryst.

6. Ja, den Kraft, som er i Blodet
Og i Jesu Kjærlighed,
Er fuld Renselse for Sjælen,
Gjør den lykkelig for Tid og Evighed!

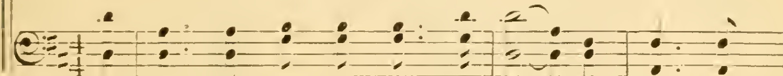
Zions Harpe.

87. Min Forløser.
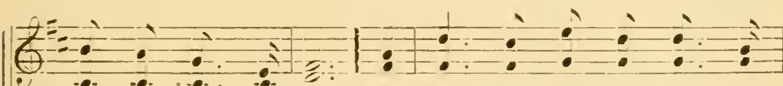
Arr. by Geo. C. Stebbins.
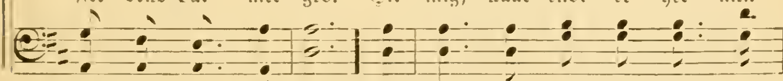

1. Jeg ved at min For-lø-ser stor Mig ven-ter
2. Til Je-sus sæt-ter jeg mit Haab Han dø-ber
3. Du Jor-dens Lys, sluk kun din Glands! Hist vin-ker
4. Der e-ne fin-der Læng-slen Ro, Der e-ne

D. C. Nei her jeg tø-ver blot en Tid, Til Her-ren
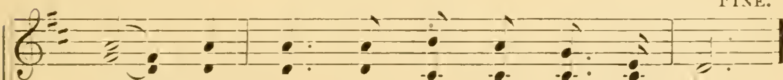

hid hvor selv han bor; Hans Øi-e ef-ter mig har
mig med Aan-dens Daab; Han har sit Blod for mig ud-
mig en Stjer-ne-krands I Kreds om Kor-sets Ar-me
Fre-dens Pal-mer gro. Hil mig, naar endt er her min
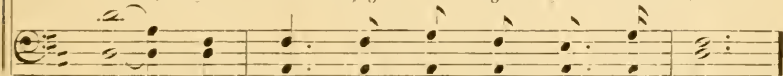

kal-der: Barn kom hid! Nei her jeg tø-ver blot en

Fine.
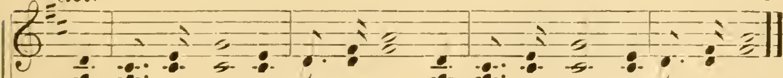

ledt, Han har for mig et Sted be-redt.
øst, Fra Synd og Sorg min Sjæl for-løst.
sat — Vid læn-ges jeg fra Jor-dens Nat.
Nød, Hist skal jeg sma-ge Hvi-len sød.

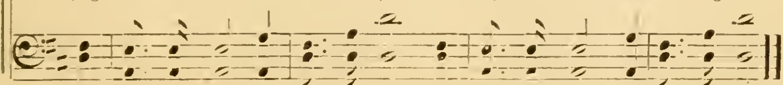

Tid, Til Her-ren kal-der: Barn kom hid!

Kor. D. C.

Jeg vil ei al-tid dvæ-le her Hvor Syn-den fri-ster fjernt og nær.

88. Skal jeg skamme mig?

(Om Solo, da med svage Understemmer.)

G. C. Stebbins.

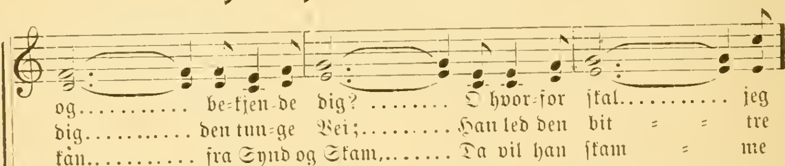

1. O Her- re! skal .... jeg skamme mig, ... At be- de
2. O Sjæl! For Je- - jus skam dig ei! .... Som gik for
3. Om du vil her .... for- neg- te Ham, ... Som frel- se
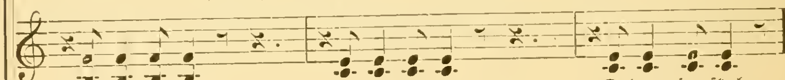

1. O Her- re! skal jeg skam- me mig,
2. O Sjæl! For Je- - jus skam dig ei,
4. Om du vil her for- neg- te Ham,

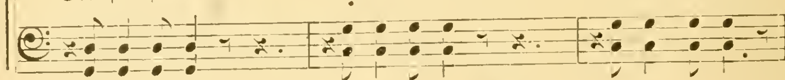

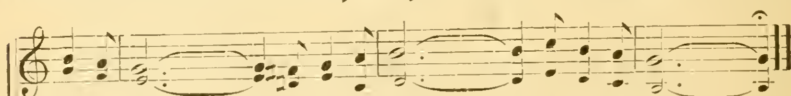
og .... be- tjen- de dig? .... O hvor- for skal .... jeg
dig .... den tun- ge Vei; .... Han led den bit - - tre
kan .... fra Synd og Skam, ... Da vil han skam - me

At be- de og be- tjen- de dig? O hvor- for skal
Som gik for dig den tun- ge Vei; Han led den bit -
Som frel- se vil fra Synd og Skam, Da vil han skam
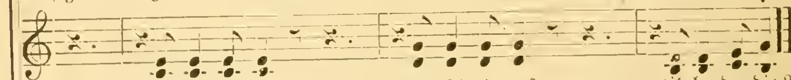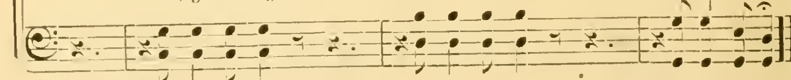

skam- me mig, ... Mens Himlens Hær .... til- be- der dig? ....
Kor- sets Død, ... Og hjalp din Sjæl .... fra Synd og Nød ....
sig ved dig .... Paa Jorden og .... i Him- me- rig. ....

jeg skamme mig Mens Himlens Hær til be- der dig?
tre Kor- sets Død, Og hjalp din Sjæl fra Synd og Nød.
me sig ved dig Paa Jor- den og i Him- me- rig.

A. Haagensen.

Kor.

At be = de, tro = = paa det Guds Lam,......... Og le = ve

At til be = de, tro = paa det Guds Lam,

hel - - = lig er ei Skam;............ Men at for=

Og le = ve hel = = = lig er ei Skam,

neg = = = te Je = su Bud............... Det vi= ser

Men at for = neg = = = te Je = su Bud

Trods.................. mod Her = rens Bud............ .....

rit.

Det vi = ser Trods mod Her = rens Bud.

A. Haagensen.

89. Sarons Rose.

H. R. P. — H. R. Palmer.

1. Vi saa lif = lig en Ro = se har fun = det, Som paa
2. Den = ne Ro = se fra Sa = ron, den bre = der Sin Vel=
3. Og sig Slæg = ter og Stam= mer de fry = de, Naar dens

Jor = de = rig vel kun = de gro. Den i Nav = net til
lugt til den fjer = ne = ste Egn. Og om ret du i
Vel = lugt her = ne = de de kan For al Vaan = de til

Sa=ron er bun = det, Men i Hjer-ter=ne fæ=ster den Bo.
Hjer=tet den fre = der, Slaar den trindt dig et skjærmende Hegn.
Hel=se=bod ny = de Paa sin Vandring til Himmelens Land.

Kor.

Ro = se prud............., o Ro = se skjøn............., Din Vel=
O Ro = se prud, din Vel=lugt spre= de du,

lugt spred til den fjer= n'ste Egn......! Ro = se fin............., o
o Ro = se fin,

Ro = se skjøn............., Flet om os al = le et Him=lens Hegn!
din Vel=lugt spre-de du,

90. Vor Konge og Frelser.

L. M.
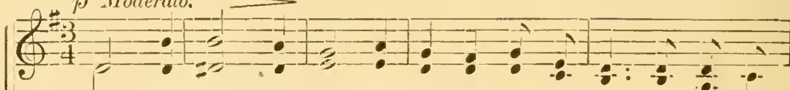
1. O, Ærens Konge, Frel = ser kjær, Velkommen og vel = sig = net vær!
2. Vor Synd du bar, vort Aag du brød, Vor Straf du led i Kor=sets Død;
3. Til Himlen her=lig = gjort du for Og tro = ner høit i Eng = le = kor

Du lag = de ned dit Her = re = dom Og fød = tes i et Krybbe=rum.
Du sei = er = rig af Grav op=stod Og lag = de Dø = den un=der Fod.
Og sid = der ved Guds høi=re Haand, Men i din Kir = ke bor din Aand.

Dansk M.=Salmeb.
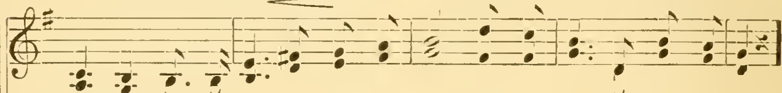
A. Haagensen. **91. Morgenstjernen.** H. Wetterling.

p Moderato.
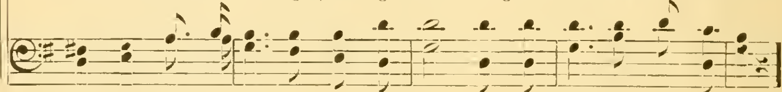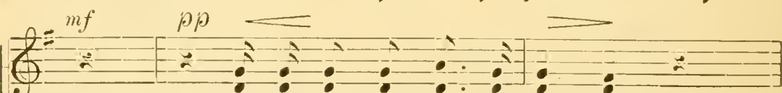

1. Mor - gen - stjer - ne! Du, som blin - ker skjøn og klar fra Him - les
2. Mor - gen - stjer - ne! Din - e Straa - ler le - der mig paa Pil - grims
3. Je - sus, Du er Mor - gen - stjernen, ly - ser o - ver Him - les

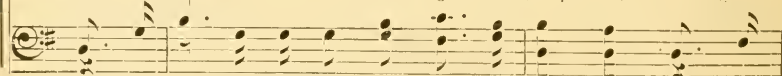

Him - mel. O Du ly - ser in - der - lig! Kast et Lys - glimt ned til mig!
Gang - en. Vær Du selv et Lys i mig, At jeg ret kan føl - ge Dig.
To - ner Med din Her - lig hed og Glans, som gaar o - ver al min Sans.
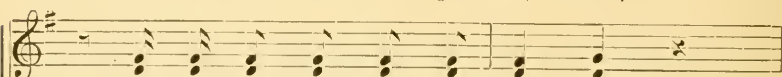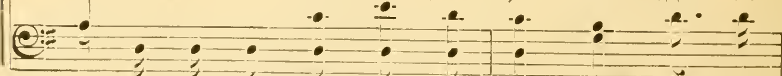

Mens du kjær - lig - en mig vin - ker
O - ver Død og Grav du straa - ler
Du er Ly - set og Livs Kjær - nen,
Mens Du kjær - - lig - en mig vin - ker Til Guds
O - ver Død og Grav Du straa - ler Tid hvor
Du er Ly - - - set og Livs kjær - nen, O For -

Mens du kjær - lig - en mig vin - ker
O - ver Død og Grav Du straa - ler
Du er Ly - set og Livs kjær - nen,

Til Guds Hjem blandt Eng - le Brim - mel.
Tid hvor syn - ges Sei - er San - gen.
O For - so - ner, Du som thro - ner.
hjem blandt Eng - le Brim - mel. Du har
syn - - - ges Sei - er San - gen. Din - ne
so - - - ner Du som thro - ner. Løft dit

Til Guds Hjem blandt Eng - le Brim - mel.
Tid hvor syn - ges Sei - ers San - gen.
O For - so - ner Du som thro - ner.

mf *Ritardando.*

Du har e = vigt Lys i dig, Kast et naa = digt Blik paa mig.
Din = e Straaler ly = ser mig Hjem til Her = lig = hed hos dig.
Løft dit Aa = syn o = ver mig, At jeg hist kan sku = e dig.
e = vigt Lys i dig, Kast et naa = digt Blik paa mig.
Straa = ler ly = ser mig Hjem til Her = lig = hed hos dig.
Aa = syn o = ver mig At jeg hist kan sku = e dig.

Du har e = vigt Lys i dig,
Din = e Straa=ler ly = ser mig
Løft dit Aa = syn o = ver mig

92. Hvor meget godt.

L. M.

1. Hvor meget godt, o go=de Gud! Har du ei gjemt og de=ler ud
2. Du kvæger dem, o Godheds Væld! Og skjuler dem for alt Uheld;
3. Min Sjæl, min gla=de Sjæl! tilbed! Min Gud har vist sin Miskundhed

Til dem, som tro = lig el=sker dig, Som paa dig selv for = la = der sig.
De har Be=skyt = tel = se hos dig, J = mod enhver For = træ=de=lig.
Saa vældig, saa for = un=der=lig, Til dette Di = e = blik mod mig.

4. Min Nød har tidt den Tanke født,
At jeg var fra Guds Ansigt stødt;
Men da, da hørte Gud mit Raab
Og gav mig atter Kraft og Haab.
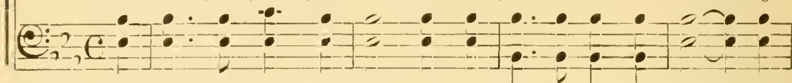
5. O! elsker Herren, han er god,
Han ei den Troende forlod;
Thi værer J frimodige,
J Herrens sande Troende.
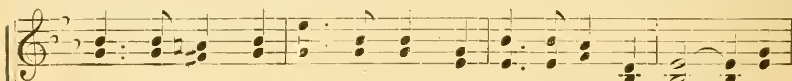
93 Jesu Kors.

Ira D Sankey.

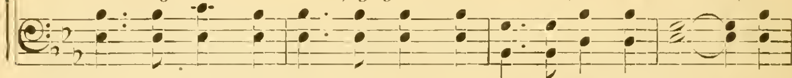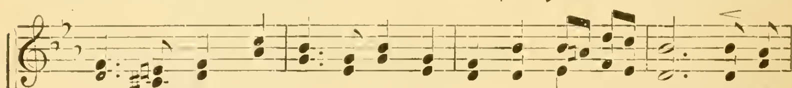

1. Ved Kor = sets Fod hos Je = sus Jeg vil saa gjer = ne staa, Der
2. O Hjælp i Sje = le = an = gest, O tryg = ge Til-flugt = sted! Ved
3. Ei langt fra Kor = sets Styg = ge, Der er en aab = en Grav, Og
4. Med Tro = ens Blik jeg stun = dom Faar se paa Kor-sets Træ Den
5. Ved Kor = sets Fod hos Je = sus, Der har mit Hjer = te Fred, Og

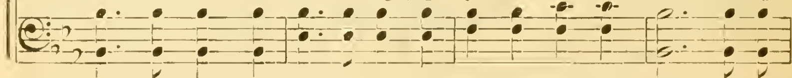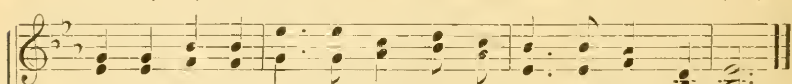

fin = der jeg en Klip = pe=grund, Som jeg kan hvi = le paa. Det
Kor = sets Fod hos, Frel = se = ren, Der fandt mit Hjer=te Fred. Som
ræd = som mørk er Dø = dens Nat, Som den om=gi = ves af; Men
Her = re Je = sus nag = let fast Og li = de Dø dens Ve. O
al = drig me = re vil jeg gaa Fra det = te sik = re Sted. Hvad

er et Hjem i vild = som Ort, En stil = le, sik = ker Havn Paa min
Ja = kob i et nat = ligt Syn Saa Him=len aab=ne sig, Kan jeg
mel = lem os er Je = su Kors, J him=melsk Glans det staar, Lig en
Un = der af Guds Kjær-lig=hed! O Naa = de høi og rig! At min
Ver = den end kan by = de mig, Jeg ag = ter alt for Tant, Men jeg

Van=dring i et frem = med Land Gjen=nem Fa = rer, Nød og Savn.
Sti=gen se fra Je = su Kors, Hvor Guds Eng = le vin = ker mig!
Stjer = ne paa den mør = ke Vei, Hvor=fra Liv og Lys ud gaar!
kjæ = re Frel = ser vil = de dø For en us = sel Orm som mig!
ro = ser mig af Kri = sti Kors, Hvor Fred med Gud jeg fandt.

94. Gud er med os.

J. McGranahan.

1. Trænges vi end al - le=veg = ne, Moder Mod=stand af en = hver;
2. Vil han os end Trængsler'en = de, Skjænter han dog Kraft med dem;
3. Der-for skal vort Mod ei svæk = kes, Om end Fien = den mæg tig er;
4. Kri = sti Ven-ner, hjælp at stri = de, Gaa med os i hel = lig Krig,

Skuffes selv af vo = re eg = ne, Har vi dog en Hjælper nær.
Al-ting faar en her - lig En = de Thi vi har en tro=fast Ven.
Naar vi ser, at Synd're væk = tes Vi - de vi, vor Gud er nær.
Tænk, hvad Je=sus maat-te li = de Da han vandt os Him=me = rig!

Kor.

Gud er med os! Gud er med os! Og hans
Gud er med os! Gud er med os!
Sag = skal Fremgang faa, Gud er med os, Gud er
Og hans Sag skal Fremgang faa, Gud er med os,
med os, I hans Kamp........ vi sei = re maa!
Gud er med os, I hans Kamp vi sei = re maa!

95. Ved Korsets Fod.

Fanny. J. Crosby. — Jno. R. Sweney.

1. Jeg har lagt min Byr-de ned ved Guds ri-ge Kil-de-væld; Der ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred, Som ei Ver-den kjen-de kan, o hvad Glæ-de i min Sjæl, Der ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred.
2. Jeg har lagt min Byr-de ned og min sy-ge Sjæl fik Fred, Der ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred, Og i Tro-en vil jeg van-dre for Her-ren paa hvert Sted; Der ved Korsets Fod jeg fandt Guds Fred.
3. Jeg har lagt min Byr-de ned: O hvad Glæ-de for min Sjæl! Der ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred; Jeg var død og se jeg le-ver, frelst i Guds Naa-de-væld, Der ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred.
4. Jeg har lagt min Byr-de ned, og min Je-sus gav mig Ro Der ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred; Jeg kan hvi-le trygt hos ham, med hvem jeg snart skal bo, Der ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred.

Fine. **Kor.**

Pris vor Gud! Pris vor Gud! Halleluja! Og min Sang skal altid pri-se ham, Som mig

D. S. — glæ-der med sin Fred og har frelst fra Synd og Skam. Ja, ved Kor-sets Fod jeg fandt Guds Fred.

Pilg. Sang.

96. Drag mig nærmere.

Fanny J. Crosby. W. H. Doane.

1. Jeg er din, o Gud, og har hørt din Røst
Om din Kjærlighed til mig;
Men jeg længes efter din Kraft og Trøst,
Komme nærm're Gud til dig.

2. Hjælp mig tjene dig til fuldt Velbehag,
Ved din Naades Kraft i mig,
Maa jeg stadig vandre for dig hver Dag
Med min Vilje tabt i dig.

3. O den ædle Fryd! som jeg under nu,
Naar for Naadethronen sod,
Jeg kan knæle ned, og med dig, min Gud!
Kan saa tale om min Nød.

4. O en større Guds Fylde kjendes skal,
Naar jeg, kaldes hjem til dig,
I den lyse, herlige Frydesal,
Hvor Alt skal prise dig.
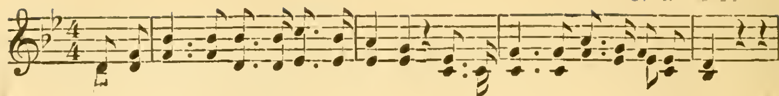
Kor.

Drag mig nærm're, nærm're, nærm're, nærm're, Jesus kjær,
Til dit Kors, o hulde Ven!
Drag mig nærm're, nærm're, nærm're, Jesu kjær,
Til dit omme Hjerte hen.
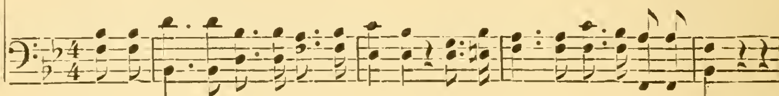
Pilg. Sang.
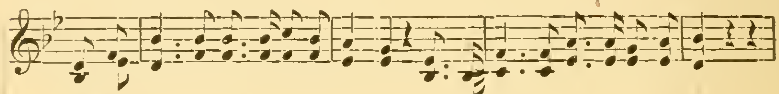
97. Guds Røst.

O. Ahnfeldt.
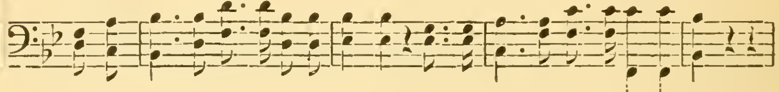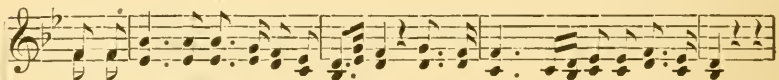

1. Hvor jeg gaar, i Skove, Bjerg og Dale, Følger mig en Ven, jeg hør' Hans Røst,
2. Alt hvad vi til e=vig Tid be=hø=ve, Alt i al=le har jeg i min Ven;
3. Hul=de Hyr=de, Du maa ik=ke glem=me, At de Faar, som Dig til=hø=re her,
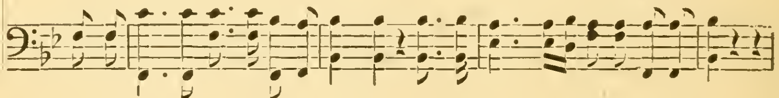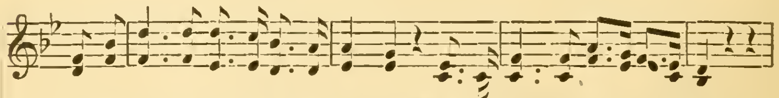

Skjønt u=syn=lig hører jeg Ham tale baade til Ad=var=sel og til Trøst.
Alt hvad som mit Hjerte kan be=drø=ve, Kjender Han og hjælper det igjen,
Blot af Dine Saar og af Din Stemme Kan Dig kjende som sin Hyrde kjær.

Det er Hyrden god, som gik i Døden, Men Han le=ver i al E=vig=hed.
Vel forsvin=der of=te Vennen kjære, Men Han sag=de: Blot en li-den Tid;
Følg mig, hulde, gjennemstukne Hjerte, Paa den Vei, som gjennem Ørken gaar;
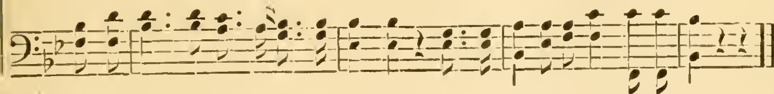

Si=ne Faar Han følger, giver Fø=den Med usig'lig Fred og Trofasthed
Om en li=den Tid jeg nær vil være, Da bli'r atter Glæde, Fryd og Fred.
Lad min Tro i Glæ=de og i Smer=te Sted=se hvile trygt i Dine Saar.

Fra det Svenske.
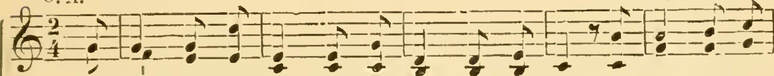

Si-ne Faar Han følger, giver Fø-den   Med usig'lig Fred og Trofasthed.
Om en li-den Tid jeg nær vil væ-re,   Da bli'r atter Glæde, Fryd og Fred.
Lad min Tro i Glæ-de og i Smer-te   Sted-se hvile trygt i Dine Saar.
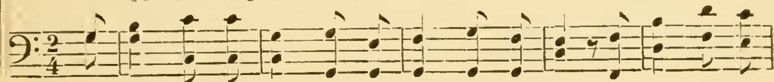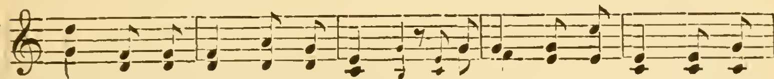

98. Hvile hos Jesus.

O. A. — O. Ahnfeldt.
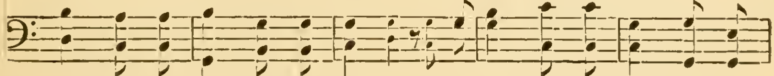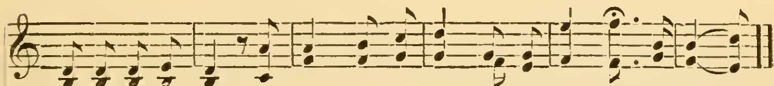

1. Jeg kan dog ei le - ve for - u - den min Ven, Jeg kom-mer be-
2. Hvor-le - des det blev saa, jeg fat - ter ei klart, Og dog har mit
3. Af Søv - nen op - vakt og ved Syn - den i Nød, Af Bedrings For-
4. Min Hjemstavn jeg si - den har havt ved hans Bryst; Min Fred og min

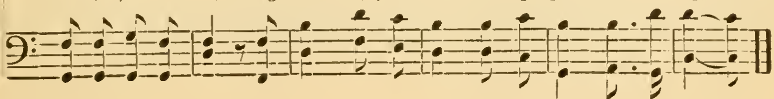

stan - di - gen til ham i - gjen, Al - e - ne i Je - sus sand
Hjer - te nu faa - et den Art; Og naar det for-ud var saa
søg helt ud - mat - tet og død, Jeg fandt ud - i Chri - sto al
Fryd i hans lif - li - ge Røst, Mit Alt til hans Skjød faar jeg

Hvi-le jeg kjen-der, Hos ham i mit Hjer - te af Glæ - de jeg brænder.
jor-disk som Al-les, For - an - drin-gen vist maa „Gjen-fø-del - sen" kaldes.
Trøst for min Smerte, Og alt fra den Stund af Han ind-tog mit Hjer-te.
sted - se hen-bæ - re, Og alt af hans naa - di - ge Hæn - der be - gjæ-re.

99. Frelser mer end Liv.

Efter W. H. Doane.

100. Kjæmp for Kronen.

1. Ingen naar frem til den evige Ro, Som sig ei vældig fremtrænger;
Sjælen maa udstaa en Kamp for den Tro, Hvoraf vor Salighed hænger.
Porten kaldes trang, og Veien kaldes smal,
Dog kan Herrens Naade aabne Himlens Hal,
Men her gjælder trænge, ja, trænge sig frem, Ellers gaar Prisen forloren.

2. Alt vil dig hindre, gjør Modstand, min Sjæl, Satan ei Naaden dig under,
Træng gjennem alt, som kan hindre dit Vel, Kjæmp allevegne og Stunder.
Lyd ei Verdens Røst, som siger: „Følg med os!"
Bryd dig aldrig om dens Mishag eller Ros:
Nei, for Himlens Skyld, hav din Sjæl mere kjær, Strid i Guds Kraft for din Krone.
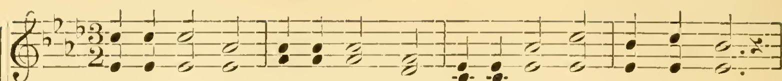
3. Herlighedskronen er værd al din Flid,
Værd al din Bøn og din Længsel,
Ingen det angrer, som vel kommer did,
Kronen fortjener din Trængsel.
Derfor vaagn nu op, i Bøn til Jesum kom,
Gjør dig rede til at møde for Guds Dom,
Bryllupsklæder fordres af dig og enhver,
Som ind i Staden vil komme.

4. Aldrig du havner i Himmelens Land,
Tro kun, o Sjæl, hvad jeg siger!
Aldrig du ankrer paa Saligheds Strand,
Om du fra Troen bortviger.
Du maa gaa til Gud, saafremt du reddes skal,
Derfor, kjære Sjæl, opreis dig af dit Fald;
Bedre dig og tro Jesu liflige Ord,
Han selv er Livet og Veien.
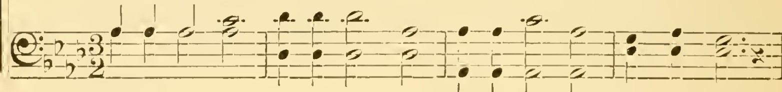
Fra Zions Harpe.
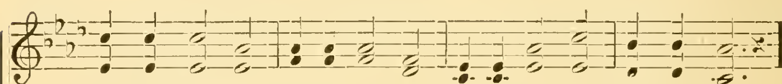
101. Jeg er frelst.

Mrs. S. L. Oberholtzer. Jno. R. Sweney.
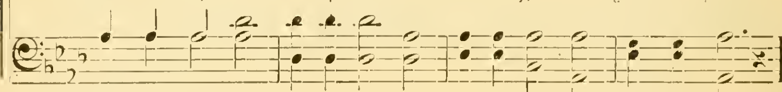

1. Jeg er frelſt ved Je = ſu Naa = de, Hjælp mig pri = ſe, tak = ke Ham!
2. Jeg vil ſyn = ge, lo = ve, be = de, Tak = ke Ham, der hjæl = per mig.
3. Her = re, du ſom huldt mig Ar = me Mæt = te = de med Liv = ſens Brød,
4. Og naar her vort Livs = lys ſluk = kes, Her vi læg = ge Sta = ven ned,
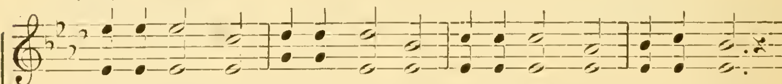

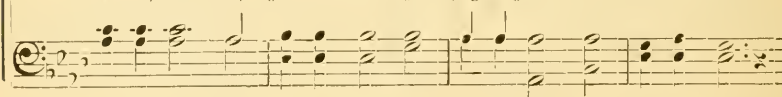
Frelſt ved ham fra Syndens Vaa = de, Det Guds el = ſke = li = ge Lam.
Her = re! maa din Aand mig le = de, At jeg al = drig ſvig = ter dig!
Maat = te du dig mildt for = bar = me O = ver hver en Syn = ders Nød!
Maat = te Dø = ren os op = luk = kes Til din høi = e Him = mel = fred.

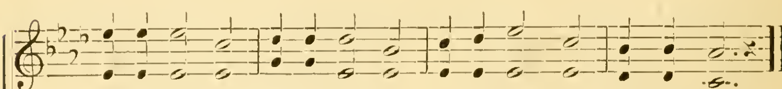

Kor.

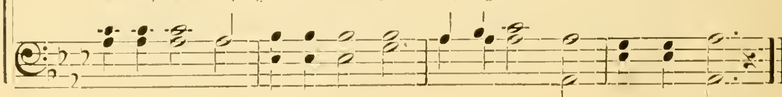

Æ = re, Æ = re, Hal = le = lu = ja! Jeg er glad, at Frel = ſen kom;
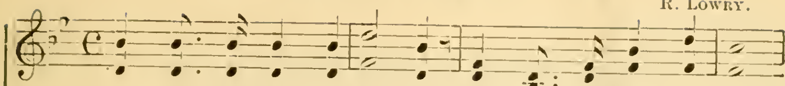

Æ = re, Æ = re, Hal = le = lu = ja! Frelſt jeg er fra Syn = dens Dom.
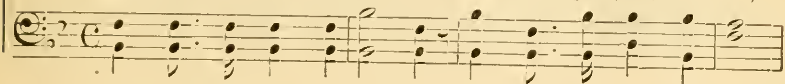

By per. Pil. Sang.
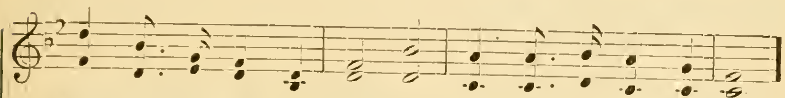
102. Livsens Flod.

R. Lowry.

1. Ud fra Guds høi - e Tro - ne Frem - væl - der Liv - sens Vand;
2. Strøm fuld af Lyst og Glæ - de, Kil - de til e - vig Fred,
3. Flod fuld af Liv - sens Van - de Ei læn - ger fjern, men nær,

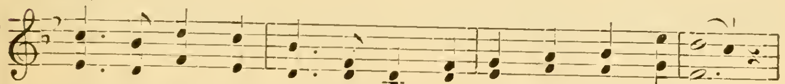

Klart som Kry - stal det fly - der O - ver en sølv - hvid Strand.
Al - drig skal Har - pen hæn - ge Taus paa din skjøn - ne Bred.
Til di - ne skjøn - ne Stran - de Stun - der jeg mer og mer.

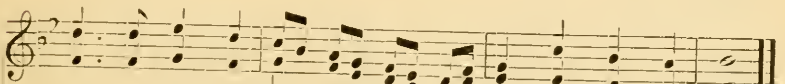

Kor.
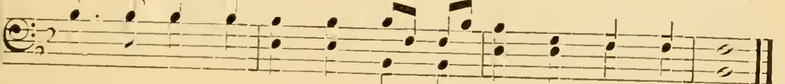

Frel - ser kjæ - re, lad mig væ - re Nær det Liv - sens Væld,
Frel - ser kjæ - re, lad mig væ - re Nær den Glæ - des Strøm,
Frel - ser kjæ - re, lad mig væ - re Nær det Liv - sens Vand,
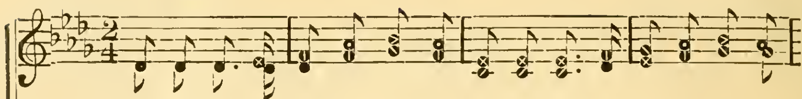

Der at hen - te og for - ven - te Livs - kraft for min Sjæl.
Der at ny - de og mig fry - de Ved din Him - mel - brønd.
Der at glæ - des og be - re - des For et be - dre Land!
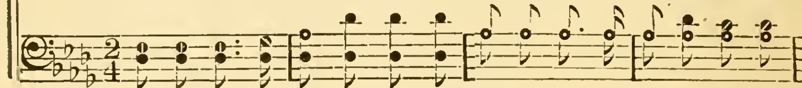

Zions Harpe.
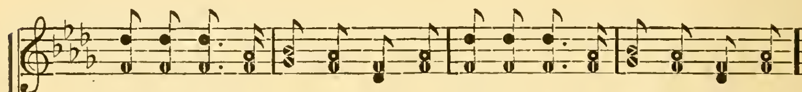
103. Jesus kommer.

Mrs. Phoebe Palmer. Wm. J. Kirkpatrick.
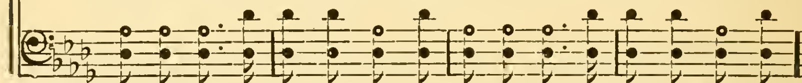

1. Je = sus kom=mer, Jor=den bæ=ver! Vaagner Christne, Blik=ket hæ=ver!
2. Ud af Syn = den han os lø - ste Ved sit Blod, som han ud = ø = ste.
3. Lad ham ei for = gjæ=ves ven=te! Ham, som, skjønt ei Synd han kjendte,
4. End han om de Tab = te le=der, End han for os al = le be = der.
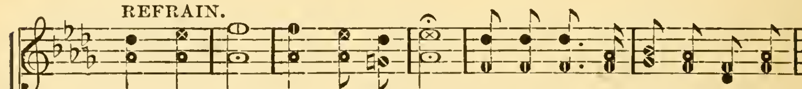

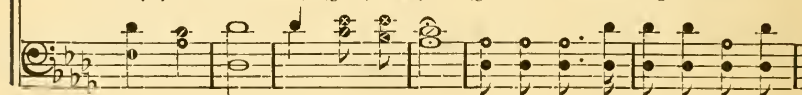
Op! se til at Lam=pen bræn=der! Vaagner, vaagner! Ly = set tæn=der!
Kom da, lad os frel = ste mø = de Ham i Sei=rens Mor=gen = rø = de!
Led, til Kor=set fæ = stet, Dø = den For at frel = se os af Nø = den.
Hast da, hast til Frel=sens Kil = de! Før—maaske det er for sil = de!

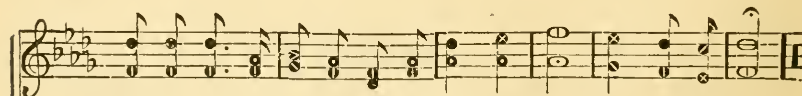

REFRAIN.
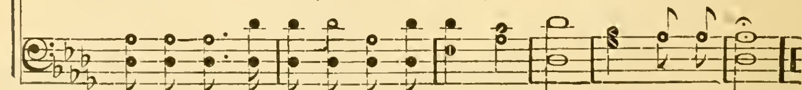

Se, han kom = mer, Je = sus Christ, I sin Guddoms Magt med Æ=re,

Med Sei=er kom=mer han for=vist, Skal Him=lens Kro = ne bæ = re.

105. Jeg vil kjæmpe.

W. H. DOANE.

1. Jeg vil kjæm=pe for Kro=nen at faa, Og ad=ly=de Guds hel=li=ge Bud; Snart med Sei=er jeg da skal frem=staa, For at pri=se min Frel=ser og Gud.
2. Giv mig Styr=ke, min Her=re og Gud, At i Stri=den jeg man=dig kan staa Og i Mod=gan=gens Strid hol=de ud, Saa jeg Her=lig=heds Hjem kan op=naa.
3. Snart min jor=di=ske Strid er for=bi, Og da flyt=ter jeg hjem til Guds Stad; Hvorfra Modgang og Strid jeg er fri Og skal syn=ge om Sei=er saa glad.

Kor.

I det him=mel=ske Land ud=i Fred....... ud=i Fred, Har min Je=sus be=redt mig et Sted, Jeg skal sku=e min Frel=ser saa kjær....... ja saa kjær I mit Hjem....... I mit Hjem o=ver der.

Pilg. Sang.

105. Sjælehyrden.

Arr. efter en tydsk Mel.

1. Je = sus, du min Sjæ = le = hyr = de, Jeg for = la = der mig paa
2. Nu er du min Le = de = stjer = ne, Paa den tran = ge Him-mel
3. Je = sus, jeg kun dig be = hø = ver, Du mit tryg = ge Til=flugts=

dig, Du har ta = get bort min Byr=de Og fra Dom = men fri = kjøbt
vei, Hvor du gaar, jeg føl = ger gjer= ne, Thi jeg ved..... du el = sker
sted! Hjælp i Nød og Kraft i Prø = ver faar jeg af...... din Kjær=lig=

mig. Da jeg van = dred u = den Fø = rer I den vil = de Or = ken
mig. Midt i Storm og vil = de Bøl = ger Aab = nes mig en = sik = ker
hed. Lad mig al dens Sød=me sma = ge, Hold mig fast med Om=heds

om, Fandt du mig, o Sa=lig = gjø = rer, Og til Hjælp mig naa=dig kom.
Havn, Og = saa der min Frel=ser føl = ger, Og jeg fly = er i hans Favn.
Baand Al = le mi = ne Le = ve = da = ge Og til=sidst an=nam min Aand!

106. Lad mig gaa.

O. Ahnfeldt. Tydsk Melodi.

1. Lad mig gaa, Lad mig gaa, At min Jesum se jeg maa! Sjælen længes inder-lig, Her-re Je-sus op til Dig, Lad mig snart for Thronen staa!
2. Trængen-de, Trængen-de, Er min Hu til Dig at se. O, naar skal jeg dertil kom-me, At hos Dig med al-le Fromme Se Dit An-sigt u-den Ve?
3. Her-lig er, Her-lig er, Ogsaa Eng-le-sangen der, Kunde jeg blot Vinger faa, Skul-de snart det op-ad gaa Alt i-dag til Zi-on kjær.

4. :,: Af hvor stort :,:
Komme inden Salems Port
Og paa gyldne Gader gaa!
Nu jeg kan det ei forstaa:
Hvilken Bolig! O, hvor stort!

5. :,: Paradis! :,:
Der vi sjunge Herrens Pris;
Frem til Livsens Træ vi ile
Og som Drømmende os hvile
Hjælp os, Gud i Paradis!

107. Kom, Mistrøstige!

Thos. Moore. S. Webb.

1. Kom Du mis-trø-sti-ge, æng-ste-de Hjer-te, Saaret af Syndens Stings giftige Braad. Vis Gud dit dybe Saar, tolk Ham din Smerte. Jor-den har Sorger, men Him-len ved Raad.

2. Trøst for Bedrøvede, Vøgne og Blinde,
Haab for dig, Angrende — kom med din Graad!
Her taler Frelseren, tag det til Minde:
Jorden har Sorger, men Himlen ved Raad.

3. Kom til Guds Naadeflod, se Vandet flyder,
Gak ud paa Naadens Strøm, brug Troens Baad,
Drik kun af Livets Væld, Jesus dig byder,
Jorden har Sorger, men Himlen ved Raad.

Fra Sang Bræd.

108. Alt for Jesus.

T. C. O'KANE.

1\. Jeg syn = ger glad for Je = sus, Thi Sjæ = len fø = ler Trang, Sin
Jeg syn = ger glad for Je = sus, Og har det vis = se Haab, At
2\. Jeg vir = ker glad for Je = sus, Og ved ei stør = re Fryd End
Jeg vir = ker glad for Je = sus, Hvad end mit Ar = beid er, Og

1ste Gang. 2den Gang.

Glæ = de at ud = gy = de I Lov = og Tak = ke=sang
San=gen naar til Himlen Som Sjælens Glæ=des=raab.
pri = se ham med Gjerning, Ei blot med Sangens Lyd.
paa hans Kalden sva=rer: Se, Her = re, jeg er her!

Kor.

Jeg syn = ger, jeg syn = ger, jeg syn = ger glad for Je = sus.
Jeg vir = ker, jeg vir = ker, jeg vir = ker glad for Je = sus.
Synger, Synger, Jeg
Vir=ker, Vir=ker, Jeg

Syn = ger, syn = ger, jeg syn = ger glad for Je = sus
syn = ger, jeg syn = der,
Vir = ker, vir = ker, jeg vir = ker glad for Je = sus
vir = ker, jeg vir = ker,
Syn = ger, syn = ger,
Vir = ker, vir = ker,

3 Jeg beder glad til Jesus
I baade Vel og Ve,
Mit Hjerte føler saligt
I hans Nærværelse.
Jeg beder glad til Jesus,
Og endog mørkest Vraa
Er mig en Himlens Forgaard,
Naar vi i Samfund staa.
Jeg beder o. s. v.

4 Jeg lever glad for Jesus,
Og paa min Pilgrimsfærd
Jeg finder, at alt andet
Er ei en Tanke værd.
Jeg lever glad for Jesus,
Og naar min Time slaar,
Jeg doer glad for Jesus
Og til hans Himmel gaar.
Jeg lever o. s. v.

109. Pilgrimssang.

B. S. Ingemann. — Mel. fra 2det Aarhundrede.

p — *mf* — *f*

1. Dei-lig er Jor-den, Præg-tig er Guds Him-mel, Skjøn er Sjæ-le-nes Pil-grims-gang, Gjen-nem de fa-gre Ri-ger paa Jor-den Gaa vi til Pa-ra-dis med Sang.

2. Ti-der skal kom-me, Ti-der skal hen-rul-le, Slægt skal føl-ge Slæg-ters Gang; Al-drig for-stum-mer To-nen fra Him-len, Sjæ-le-nes gla-de Pil-grims-sang.

3. Eng-le-ne sang den Først for Mar-kens Hyr-der, Skjønt fra Sjæl til Sjæl det-lød: Fred o-ver Jor-den Men-ne-ske, fryd dig, Os er en e-vig Frel-ser fød.

110. Onde Ord.

H. R. Palmer, by per.

1. On = de Ord, o lad dem al = drig O = ver di = ne Læ = ber gaa! Lad en hel=lig Frygt dig hindre, At de al = drig ska = de maa.
2. Kjær = lig = hed for ren og himmelsk, Ven=skab alt = for hel = ligt er Til at saa = re og for=styr=re Paa saa syn=digt Vis, som sker.
3. Snart et Ord er sagt i Vre = de, Og en Sag i Ond-skab gjort; Snart kan Broderbaandet bri=ste Ik-kun ved et Vre=dens Ord.

H. H.

V. H.

Kor.

"El=sker hver = an = dre," saa sag = de Je = sus, Ly = der som Børn det Fa = de = ren har sagt. "El=sker hver = an = dre," saa sag = de Je = = sus, Ly = der som Børn, hvad han har sagt.

"Elsk hver = an = dre," "Elsk hver = an = dre," Det = te Fa = de = ren har sagt. "Elsk hver=an=dre," "Elsk hver = an = dre," Det = te han har sagt.

111. Pilgrimsfærden.

E. Mathisen. Irsk Folkemelodi.

3 Her mangt et Farvel der lyder,
Her tidt skilles Ven fra Ven,
Her tidt tunge Taarer flyder,
Sorgen gjæster Glædens Hjem,
Øiet vædes, Hjertet bløder,
Tømmes maa den Sorgens Skaal,
Sjælens ømme Streng berøres,
Stemmes op til Vemodsgraad.

4 O lad Himlen hist betegne
Maalet for vor Søgen her!
Tabe vi da her og segne,
Lykken har vi over der,
Snart vi jublende skal synge
I de Frelstes Sangerkor,
Og med Glæde Palmen svinge,
Svinge, synge: Gud er stor!

112. Skatte i Himlen.

T. C. O'Kane.

1. Der en Kro=ne skjøn his=set er hen=lagt, For hver Sjæl, som tro ind=til Dø=den er, Je=sus har den kjøbt og til Him=len bragt, Han har selv be=redt os en Bo=lig der.
2. Der en sa=lig Fryd er i Himlens Sal For den Sjæl hvis Øi=e af Graad her fløb; Naar dens Trængsler en=des i Jor=dens Dal, Skal dens Sorg om=byt=tes med Glæ=de søb.
3. Der et her=ligt Hjem er i Si=on's Stad For hver Sjæl, som tro=lig for Her=ren stred, Hist i sa=ligt Kor skal den syn=ge glad Om sin Frel=sers e=vi=ge Kjær=lig=hed.

Kor

Gid Kronen hist.......... maa blive min, Og jeg i=blandt.......... de Frel=ste
O, gid den Fryd......... maa blive min, Og jeg i=blandt.......... de Frel=ste
O, gid det Hjem........ maa blive mit, Og jeg i=blandt.......... hint Sang=kor

Gid Kronen hist maa bli=ve min, og jeg i=blandt
O, gid den Fryd maa bli=ve min, og jeg i=blandt
O, gid det Hjem maa bli=ve mit, og jeg i=blandt

By permission.

Elvine Heede.

ſtaa! Led mig, o Gud,............ til Him = me =
ſtaa! Led mig, o Gud,............ til Him = me =
ſtaa! Min Frel = ſer ſelv.............. har det be =

de Frel = ſte ſtaa! Led mig, o Gud,
de Frel = ſte ſtaa! Led mig, o Gud,
hint Sang=kor ſtaa! Min Frel =ſer ſelv,

len, At jeg e = vig hos dig væ = re maa.
len, At jeg e = vig hos dig væ = re maa.
redt, At jeg e = vig hos ham væ = re maa!

Til Him= me=len,
Til Him= me=len,
i Him= me=len,

113. Længsel efter Jesus.

A. P. Berggren.

Moderato.

mf
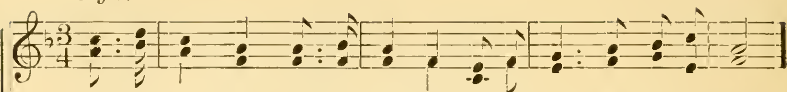
1. Al = le = veg = ne, hvor jeg van = ker, jeg min Je = ſum har i Tan = ker; hvor jeg lig= ger, ſid = der, gaar, ef=ter ham min Længſel ſtaar.
2. Bort fra Ver = dens Land at i = le, mæt af Mø = ie, hjem til Hvi = le er jeg rei - ſe = fær = dig til, naar min ſø=de Je=ſus vil.
3. Naar jeg med ham ſkal re = gje = re, Liv = ſens Krans og Kro = ne bæ = re, o, hvor vil jeg væ = re glad i den gyldne Eng=le=ſtad!

J. Scheffler.
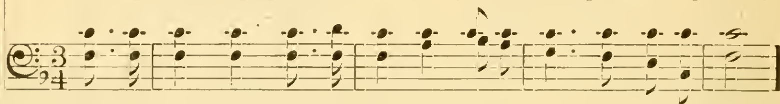
114. Fuld Tillid.
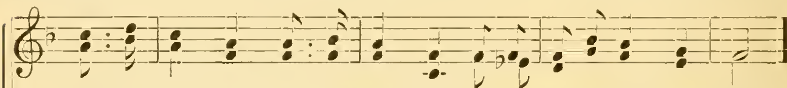
J. C. Morgan. Geo. C. Stebbins.

Sagte.
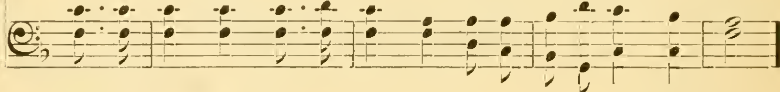

1. Al min Tvivl jeg gi'er til Je - sus, Han har hørt min Trang paa Jord;
2. Al min Synd jeg gi'er til Je - sus, Og jeg frel - ses ved hans Blod,
3. Al min Frygt jeg gi'er til Je - sus, Sjæ-len hvi - ler trygt hos ham,
4. Al min Fryd jeg gi'er til Je - sus, Thi Han er min Trøst og Del;
5. Alt, jeg er, jeg gi'er til Je - sus, Ja mit Le - gem, Sjæl og Aand;
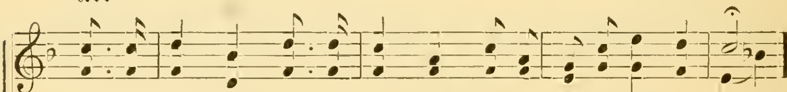

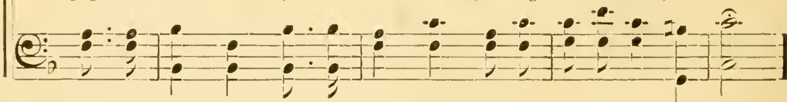
Al - drig bli - ver jeg be - skjæm - met, Naar jeg sto - ler paa hans Ord.
Som kan ren - se og be - va - re, Og mig gi - ve Kraft og Mod.
Gjen - nem Træng - sel, Nød og Fa - re, Ser jeg hen til det Guds Lam.
Han er mæg - tig o - ver Al - le, Og be - va - re kan min Sjæl.
Han er mæg - tig til at lø - se Al - le Li - vets tran - ge Baand.

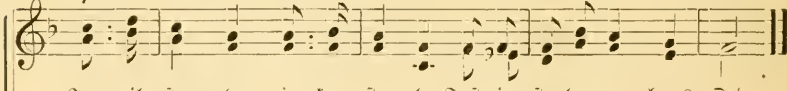
Kor.
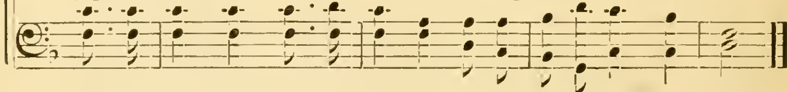

Jeg vil sto - le, ja kun sto - le, Fast jeg sto - ler paa hans Ord;

p
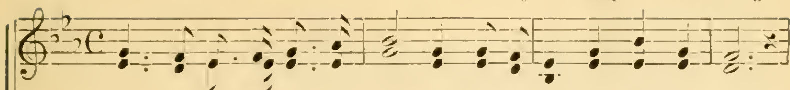

Jeg vil sto - le, ja kun sto - le, Fast jeg sto - ler paa hans Ord.
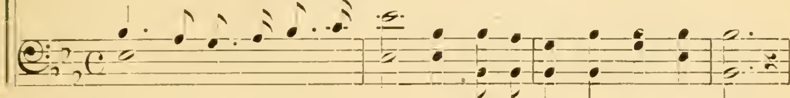

 Pil. Sang.
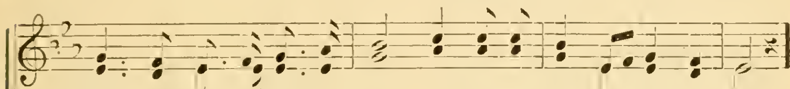
115. Jesus kommer snart.

Harm. af J. L. Strømberg.

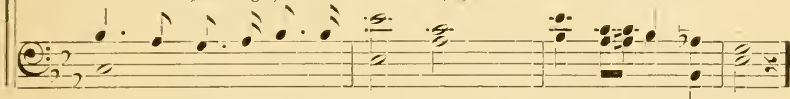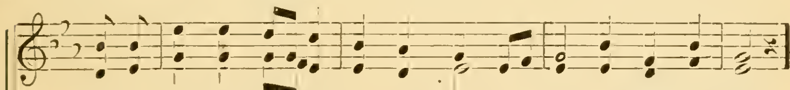

1. Lys du Mor-gen-stjer-ne kla - re! Lys som Fyr i mør - ke Nat!
2. De som ej til-hø - re Ver - den Van-dre, led - te af dit Lys,
3. Brød - re! gaa dog ud fra Ver - den: Lad I bræn - des af dens Ild,
4. Maa vi raa - be til hver - an - dre: „Broder, er du re - de nu?"
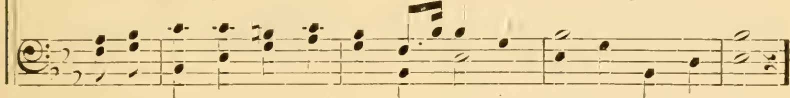

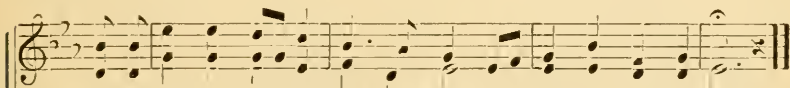
Paa - den el - lers vild kan fa - re; Her-ren har dig der - til sat!
Selv i Sor-gens dy - be Van - de Hjemad til sin Fa - ders Hus.
Syn - dig er dens Liv og Fær - den, Tænk, hvad staar ei her paa Spil!
Maa i Kjær - lig-hed vi van - dre, Hol - de ud en Stund end-nu!
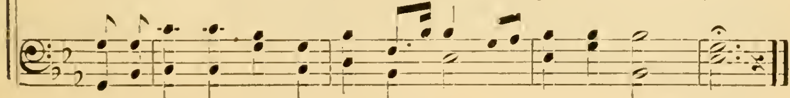

Lys og for Guds Ven - ner kjæ - re! Her - ren Je - sus kommer snart;
Imod Øs - ten glad vi syn - ge, Der en Stjer - ne ly - ser klart,
Vi fra Syn - den gaa og bæ - re Kor - sets Ban - ner aa - ben - bart;
Maa vi sø - ge Manges Frel - se, Ti - den, o den gaar saa snart—

Snart vi skul - le hos ham væ - re, Snart Ba - su - nen ly - der klart.
Al-ting sy - nes at be - bu - de: Her - ren Je - sus kom-mer snart.
Kor - set er de Christnes Æ - re, Her - ren Je - sus kom-mer snart.
Dem med det - te Bud-skab hil - se: Her - ren Je - sus kom-mer snart.

Ev. Basun.

116. Fuld Opofrelse.

Mrs. Mary D. James. Mrs. Joseph F. Knapp.

1. Mig selv med Sjæl og Le = gem Og hvad mig hø = rer til Jeg som et hel = ligt Of = fer, Dig, Je = sus, gi = ve vil.
2. Lad Himlens Ild an = tæn = de Mit Of = fer den = ne Stund, At Sjæ = len i dens Lu = e Maa bli = ve ren og sund!
3. O Je = su, mæg = tig Frel = ser! Dit Ord er e = wig sandt: Du gi = ver den, som be = der, Dit Løf = te er mit Pant.
4. Din er jeg, sø = de Je = su! Be = segl mig med din Aand, Be = var mig i din Naa = de Og hold mig i din Haand!

f Kor.

Mit alt er paa dit Al = ter, Jeg ven = ter paa din Ild—

ritenuto. *p*

Ven = ter, ven = ter, ven = ter! Jeg ven = ter paa din Ild.

By per. from "Notes of Joy."

117. Tro paa Gud.

J. McGRANAHAN.

1. Tryk = kes du paa Li = vets Vei, Tro paa Gud, tro paa Gud!
2. Er dit Hjer = te tungt og træt, Tro paa Gud, tro paa Gud!
3. Kla = ger du for Fald og Brøst, Tro paa Gud, tro paa Gud!
4. Vil sig Tvivl om Sjæ = len sno, Tro paa Gud, tro paa Gud!

Skin = ner Naa = de = so = len ei, Tro kun Gud.
Bli = ver Sin = det tørt og let, Tro kun Gud.
Fin = der du kun li = den Trøst, Tro kun Gud.
Gi'er dig Sa = tan in = gen Ro, Tro kun Gud.

Tro kun, tro kun, tro kun Gud.

Jeg er med dig, Gud har sagt, Han ei svi = ge vil sin Pagt,
Ei i den = ne Til= stand hvil, Hen til Gud i Bøn= nen il,
Gaa til Kil = den og bliv ren, Byg paa Naa = dens Hjør= ne= sten,
Vær taal= mo = dig, vil = lig lid, Mod hans List og Ond= skab strid,

In = tet kan mod= staa hans Magt, Tro kun Gud.
Han vil sluk = ke Sa= tans Pil, Tro kun Gud.
Der kan læ = ges al din Men, Tro kun Gud.
Hvi = len kom = mer i sin Tid, Tro kun Gud.

Tro kun, tro kun, tro kun Gud!

Zions Feltsange.

118. Pisgas Høie.

Lesiur.
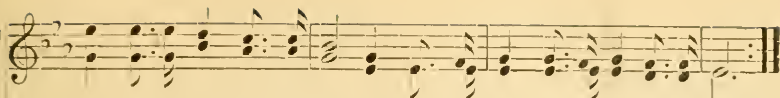
1. Kom, Hel = gen, op paa Pis = gas Høi = e, Se Lan = det paa den an = den Strand; Der vo = re Ven = ner sig for = nøi = e, Som gik for=an til hint Land.
2. Se Li = vets Strøm=me, hvor de fly = der, Skjøn = ne = ste Blom=ster fro = dig staar; Der e = vig Glæ = de al = le ny = der Og Lov=sangens Har=per slaar.
3. O, hvor det Tro = es = syn os fry = der, Hvor un = der = skjønt stil = les det frem, Je = sus nu mild og kjær=lig by = der: Kom nu, mi=ne Børn, kom hjem!

2den Gang **Kor.**

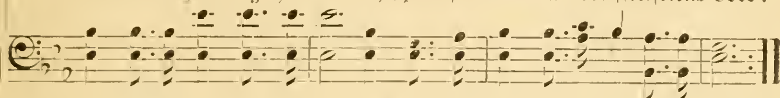
Nog = le pran=ger med Kro = ner i Æ = re, An = dre staa nær = re Jor = da=nens Strand. O hvor
O = ver Træng=sel og Nød skal vi sei = re En = hver Slægt=ning og Ven mø = de glad. Og den
Vil du mø = de med Ven = ner de kjæ = re, Som du kjend = te og el = sked' paa Jord? Vil du

Kor. O den Ud = sigt jeg sku = er frem for mig, Der paa hin Si = de Jor = da=nens Flod; Snart, o

A. Haagensen.

sa = lig den Fryd skal dog væ = re, Naar vi mø = des i Her=ligheds Land.
e = vi = ge Fryd med dem sei = re I den him= mel= ske, her=li= ge Stad.
blandt dem i Her = lig= hed væ = re, Gjæ = ste med dem ved Frelserens Bord?
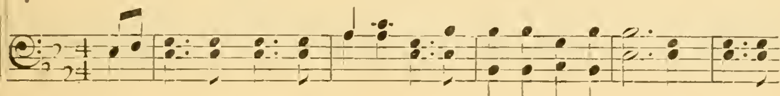

Je = su! jeg ven= ter at se dig, Som har ren=set min Sjæl med dit Blod.

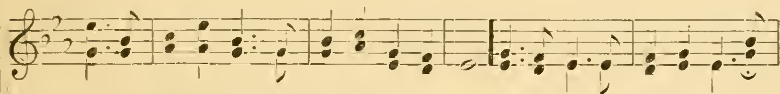
119. Jesu Blod.

N. Bergen.
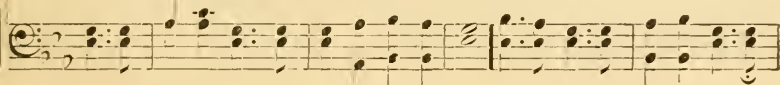

1. O Kjær = lig=hed saa høi og stor, At Je=sus of= red sig, Paa den=ne
2. Kom nu og gaa til Kilden hen, Hvor Livets Strøm udgaar, Der finder
3. Der skjæn=ker Je = sus Liv og Mod Til dem, som modløs gaar, Thi kun ved
4. Jeg syn = ger om den Sa=lighed, Som jeg ved Blodet fandt: Det er den

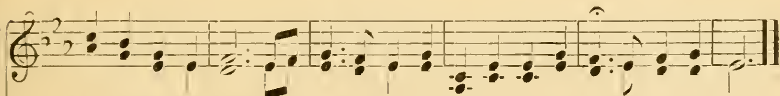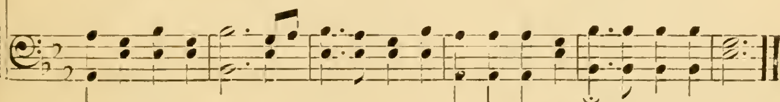

syn = de = ful= de Jord, For saadan Orm som mig
du din Sjæ= le=ven Og Frelse ved hans Saar.
Kor=sets dy=re Blod Man Liv og Frelse faar.
dy = re = kjøb= te Fred Og Aandens sik = re Pant.

O, det Blod, det Je=su Blod, Som

fløde paa Gol=ga=tha; Jeg gaar til den=ne Livsens Flod, Er frelst, Hallelu= ja!

Fra Syngende Pilgrim.
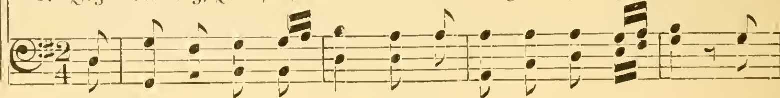
120. Ligne Jesus.
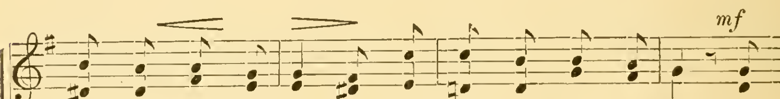
Mel. af Claribel, arr. af Erik Hoff.

Moderato.
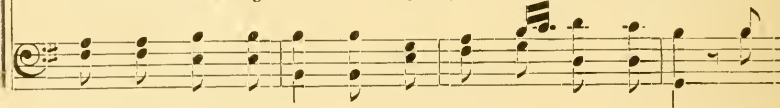

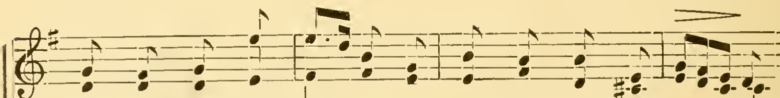
1. Jeg vil dig, Je = sus, lig = ne Og gan = ske væ = re din. O
2. Jeg vil dig, Je = sus, pri = se, Med Bøn og Tak = ke = sang, Og
3. Jeg vil dig, Je = sus, æ = re Med Le = gem, Sjæl og Aand, For =
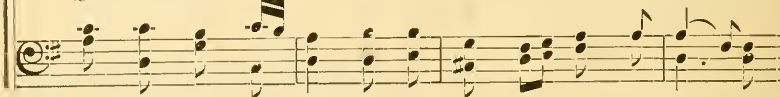

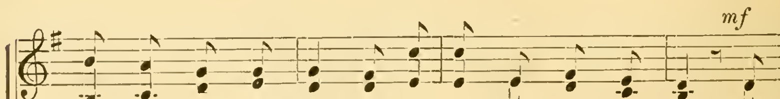
kom! min Sjæl vel = sig = ne Og prent i mig dit Sind! O,
Ly = dig = hed be = vi = se I al min Vei og Gang; Men
e = net med dig væ = re I Kjær = lig = he = dens Baand. Tag
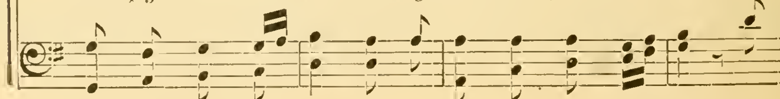

rens mit ar = me Hjer = te, Det gjør mig stor For = træd, For =
for at kun = ne syn = ge Som Lam = met vær = digt er, Løs
Je = sus, hvad jeg ei = er, Kun giv du mig dit Sind; Hjælp,

vol = der of = te Smer = te Og gi'r mig in = gen Fred. For =
du, o Gud, min Tun = ge, Min Pris til Him = len bær! Løs
at jeg vin = der Sei = er Og naar til Him = len ind! Hjælp,

pp

vol = der of = te Smer = te Og gi'r mig in = gen Fred.
du, o Gud, min Tun = ge, Min Pris til Him = len bær!
at jeg vin = der Sei = er Og naar til Him = len ind!

121. Der er et Hjem.

1. Der er et Hjem, hvor e = vig San=gen klin = ger Hin = si = des hvor den frel = ste Ska = re brin = ger En e = vig Pris til Je = sus kjær. Mit Hjem er der, mit Hjem er der!
2. Der er et Hjem, et Hjem hin = si = des Gra = ven, Hvor Sjæ = le sam = les der har ned = lagt Sta = ven; Der alt blot i = del Glæ = de er, Mit Hjem er der, mit Hjem er der!
3. Der er et Hjem langt bort fra Jor=dens Brim = mel, Det Hjem=met er i Her = lig = he = dens Him = mel, Hvor alt kun Fryd og Glæ = de er, Mit Hjem er der, mit Hjem er der!
4. Til det = te Hjem jeg en=gang skal faa flyt = te For der med Her = lig=hed min Nød at byt = te, Jeg fry = de = fuld skal syn = ge der: Mit Hjem er her, mit Hjem er her!

F a Sverik.

122. Unge Christen.

O. Olsen.

1. Un = ge Chri = sten, du, som nys har fun = det Fred med Gud i =
2. Trang er Vei = en, som til Maa=let le = der, Mørk er Ver = den,
3. Naar din Fi = en = de ud=læg = ger Sna = rer For at fan = ge

gjen=nem Je = su Blod, Pris din Gud for Sei=ren, du har vun=det, Og til
fuld af Synd og Sorg; Men en Stjerne klart sit Skin ud=bre=der For at
dig i Syn=dens Garn, Fly til ham, som Is = ra el be = va=rer, Han til

Kamp paa = ny sank Kraft og Mod! Stort er Maa = let, hvor=for du skal
ly = se dig til Him-lens Borg. Den = ne Stjer= ne er Guds Ord, det
Sei = er fø = re vil sit Barn. Jag mod Maa=let, lad dig in = tet

stri = de, Her = lig Løn=nen, som hist ven = ter dig, Je = sus lo = ver,
re = ne, Det skal vi = se dig den ret = te Vei; Un = ge Chri= sten,
hin = dre, Raab til Gud om Hjælp af Hjer= tets Grund; Kronen kan du

om vi med ham li = de, Skal han e = vigt glæ = de os hos sig.
lad det Ord a = le = ne Sty = re, vin = ge, hjæl = pe, styr = ke dig!
his = set se at tin = dre! Vær blot tro end = nu en li = den Stund.

123. Glædens Hjem.

Livligt. W. H. DOANE.

1. { For den frel - ste Sjæl Er en sa- lig Del, Naar hans Strid paa Jord er endt;
{ Thi ved Naa-dens Daab Ham et sa-ligt Haab Er fra Naa - de - tro - nen sendt;

2. { Ved vor Frel-sers Død Og det Blod, som flød, Kan vi gjen-nem Stor-me gaa
{ Til det Glæ-dens Hjem Hist i Him-me-len, Hvor ei Sorg og Nød kan naa.

Kor.

Der-for vil vi gla - de gaa For det sø - de Haab at naa

Til vi mø - des kan hos Gud i vort Himmelhjem, Glædens Hjem, Glæ-dens
Glædens Hjem,

Hjem! Fry - de- sted, der, hvor Je - sus bor, Glæ-dens
Glæ-dens Hjem! Fry - de - sted,

Hjem, Glæ-dens Hjem, Fry - de - sted der, hvor Je - sus bor.
Glæ- dens Hjem, Glæ-dens Hjem,

125. Ti, vær stil!

H. R. Palmer.

1. Me=ster! se Stor=men nu tru=er, Og Bøl=ger=ne styr=ter ind; For U=veir og Mør=ke vi gru=er— Du so=ver med ro=ligt Sind. Her=re! i saa=dan=ne Stun=der Kom du os dog i=hu! O, for=bar=me dig, se vi gaar un=der, O, skynd dig og hjælp os nu!

2. Me=ster! her gaar jeg i Træng=sel, Be=drø=vet i Sind og Hu; Jeg be=der og ven=ter med Læng=sel— Kom, Je=sus, og hjælp mig nu! Syn=der og Fri=stel=ser pla=ger, I=de=lig æng=ster mig, Dis=se Bøl=ger og Stor=me til=ta=ger, O, Je=su, for=bar=me dig!

3. Me=ster! se Stor=men er o=ver, Og Hvi=len er tryg og sød; Nu ved jeg, at al=drig du so=ver, Naar Di=ne er stedt i Nød. Her=re! naar Stor=me=ne su=ser, Hold du mig i din Favn, Da, om Bøl=ger=ne væl=di=gen bru=ser, Du bæ=rer mig trygt i Havn.

Zions Feltsange.

Kor.

p *pp*

Til Vin-den og Sø-en jeg si-ge vil: ti,........ vær stil!.......

ti, vær stil! ti, vær stil!

Al-ting i Him-mel og alt paa Jord; Ja, Eng-le og Djæv-le maa

ly-de mit Ord. Er jeg med i Ski-be-ne, stol der-paa, De

ff

kan ei i Storm el-ler Sø for-gaa. Til Vind og Sø-en jeg si-ge vil:

p *p* *pp*

ti, vær stil! ti, vær stil! Til Vind og Sø-en jeg si-ge vil: ti, ti, vær stil!

Ti, vær stil!

125. Den himmelske Hvile.

1. Her maa jeg ban=ke, be=de, Og of=te suk=ke, græ=de,
2. Nu fryg=ter jeg ei Nø=den, Vel=kom=men være Dø=den!
3. Da vil mig Je=sus pry=de, Da skal min Sjæl sig fry=de

Men det er dog en Glæ=de, Jeg snart skal kom=me hjem.
Snart rin=der Mor=gen=rø=den, Saa er jeg i mit Hjem!
Og Him=lens Sel=skab ny=de, Naar jeg er kom=men hjem!

Kor.

Naar Le=ge=met hen=smuld=rer, Smul=drer i min Grav;

Og sag=te Vin=de vif=te Der jeg har lagt min Stav.

Naar Blom=sten paa min Grav=høi, Af Jor=den vox=er frem,

Zions Harpe.

Skal jeg hvi-le i mit Hjem, Skal jeg hvi-le i mit Hjem.

126. Nærmere mit Hjem.

PHILIP PHILLIPS.

1. Hver Dag en Tan-ke mig Saa rig og sa-lig gjør: Jeg nær-me-re er Himmerig, End jeg har væ-ret før.
2. Jeg nær-mer mig hver Dag Hint skjøn-ne Ly-sets Land, Og hø-rer sag-te Bølgeslag Mod Hjemmets lyse Strand.
3. Jeg ser en Eng-le-hær, Som rundt om Thronen staar, Og Klan-gen hø-res mer og mer Af Har-pen som de slaar.
4. Men Dø-dens Skyg-ge-dal Min Fod be-træ-de maa, Før jeg kan naa til Himlens Hal, Og blandt de Frelste staa.
5. O Je-su, kom til mig, Og gaa ei fra mig bort, Naar Dø-dens Engel nærmer sig Og aabner Gravens Port.

Kor.

Nærm're mit Hjem, nærm're mit Hjem, Nærm're mit Hjem, idag, i-dag, End jeg har væ-ret før.

6. Oplys den mørke Vei
Med din Nærværelse;
Den kolde Død jeg frygter ei,
Naar jeg kun Dig maa se!

7. O Tanke glædelig,
Og Naade rig og stor:
At jeg er nærm're Himmerig,
End maaske nu jeg tror!

Mel. til Pil. Sang.

127. Gjør noget for Jesus.

IRA D. SANKEY.

1. Gjør No=get for Je=sus i = dag, O tænk, hvad Han gjorde for dig!
2. Gjør No=get for Je=sus i = dag; Bed No=gen at komme til Ham;
3, Gjør No=get for Je=sus i = dag, Se Ti = den flyr ha=sti=gen hen;
4. Gjør No=get for Je=sus i = dag; Kom, red den fordærve=de Sjæl,

Hvad si = ger du nu om den Sag, Som kommer med Alvor til dig?
For = søm ei den vig=ti = ge Sag; Men kast bort din syndi=ge Skam.
Hvor= for vil du svig=te den Sag At vin = de en Sjæl for din Ven?
Som gaar med Samvittigheds Nag, Ei kjen= der sit e = vi = ge Vel.

Gjør No=get for Je=sus i = dag.... Gjør Noget for Je=sus i = dag....

Gjør No=get i=dag, Gjør Noget i=dag, Gjør Noget for Je=sus i = dag.
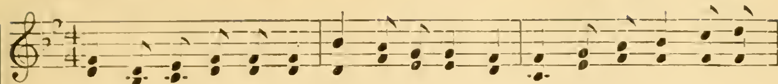
5. Gjør Noget for Jesus idag;
Din Svaghed Gud hjælpe vil nu;
Din Bøn, ja et Ord i hans Sag,
Han naadig vil komme ihu.

6. Gjør Noget for Jesus idag,
Snart hver skal modtage sin Løn;
Har ei du betænkt denne Sag,
O, hvad vil du svare Guds Søn?
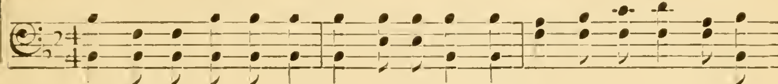
Mel. til Pil. Saug.
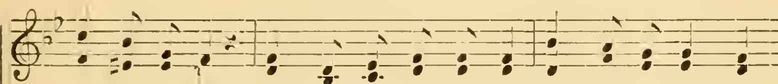
128. Hjælper de Døende!

Fanny J. Crosby. W. H. Doane.

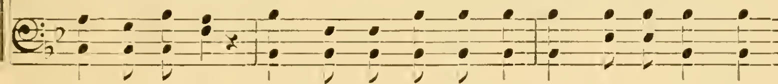

1. Hjæl=per de Dø = en = de! Styr=ker de Sva= ge! Dra= ger dem kjær =lig fra
2. Om de for= ag = te Ham, End= nu Han ven=ter, An= gren=de Sjæ = le at
3. Ne = de i Hjer=tens Dyb Synden re=gje = rer, Fø = lel= ser slum = re, som
4. Hjæl=per den Dø = en = de! Plig=ten det by = der; Styr = ke til Ar = bei=det
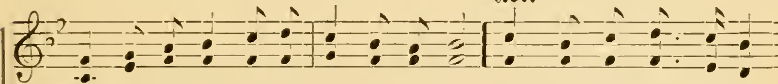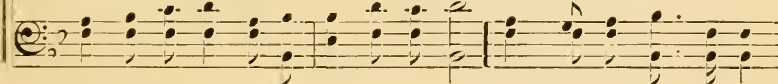

Synd og fra Skam! Yn = ker de Græ=den = de! Rei = ser de Fald = ne!
to' i sit Blod. Tal med dem stræn= ge = lig Tal, med dem ven = lig,
Naa= den kan naa; Vak = te ved Kjær = lig = hed, Rør = te af Mild = hed,
gi = ves af Gud; Før ad den tran = ge Vei Mildt dem til = ba = ge,

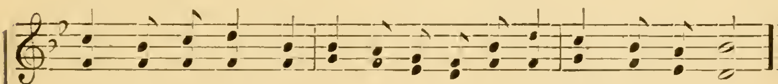

Kor.
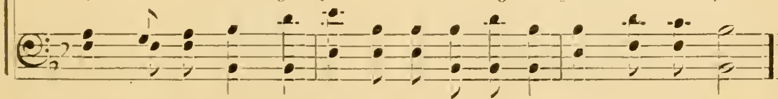

Vi = ser dem hen til Guds blø=den=de Lam. Hjæl = per de Dø = en = de,
Han vil til = gi = ve, hvis blot de kan tro.
Stræn=ge, som brast, ny = e To = ner vil slaa.
Sig dem, at Je = sus er Vei = en til Gud!
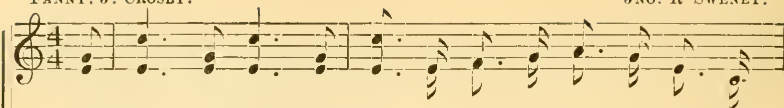

styr = ker de Sva = ge, Je = sus er naa=dig, vor Frel = ser er han.
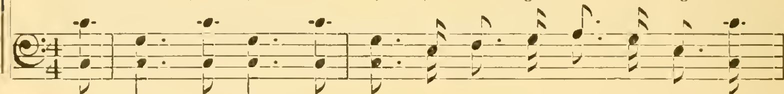

 Pilg. Sang.
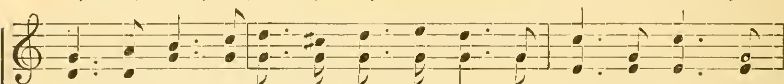
129 Opraab til Kirken.

FANNY. J. CROSBY. JNO. R SWENEY.

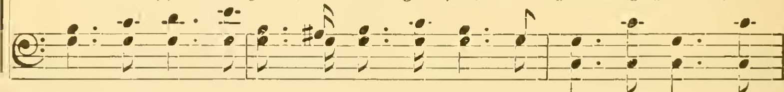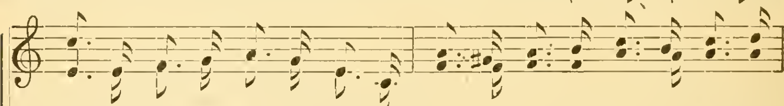

1. Vaagn op! vaagn op! hør, Me = ste = ren nu kal = der dig, Stat
2. Et Raab om Lys fra Dø = en = de i Hed= ning'=land, Det
3. Guds Kir = ke, o spred di = ne Mo = der = ar = me ud, At
4. Sku op! sku op! se ly = se Da = ge nær = me sig, Naar

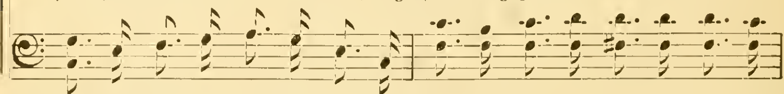

op! stat op! hav Til = lid til hans Ord; Gaa frem, gaa frem og
kom = mer, kom = mer til os hid fra dem; Saa hast, o hast, at
frel = se Syn = de = re i Ver = den kold, Med Ven = lig = hed at
Al = le hyl = de Je = sus Kon = ge her; Naar Fred og Fryd skal
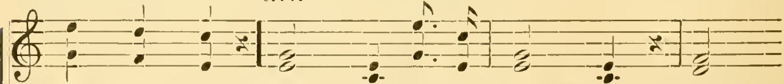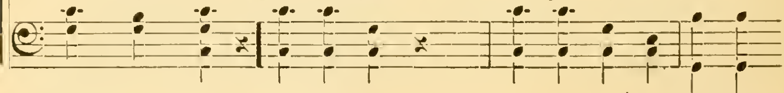

Ju = bel = aa = ret glad for= kynd, Tag Kor = set op, det dy = re Kors, vort
spre = de Sand=heds Or = det ud, Ei glem= men=de de Hun = gri = ge ud=
red = de dem, ræk Haanden ud Og bring dem un = der Ly ud = i vor
her = ske o = ver al = le Land, Og Pris og Hal = le = lu = ja ly = de

Kor.

Tegn paa Jord. Frem, frem, San=gen ly = de! Frem,
i vort Hjem.
Frel = sers Fold.
fjernt og nær. Frem, frem, frem, San=gen ly = de, Frem, frem,

 Pil. Sang.

frem, se Morgen=stjer=nens Lys vi ny=de; Frem, frem, thi for=
Frem, frem, frem,

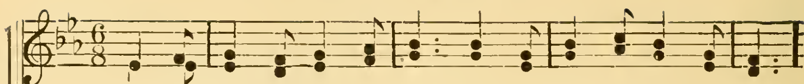
an os vor sto=re, sto=re Frel=ser fø=rer an,
thi for=an fø=rer an;

{ Pris og Ære, glad med Ska=ren her i=stem, }
{ Ho=si=an=na syng, i=mens vi dra=ge frem! }

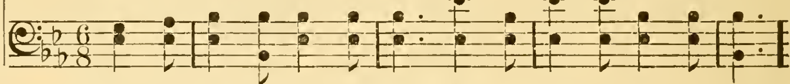
Stridsmænd tro paa Jor=den her, Je=sus vil vi ha=ve kjær,

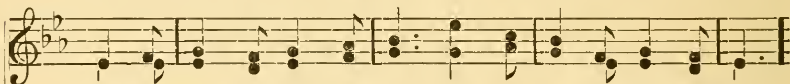
Som for=kynd=te „Frel=se fri" til En og Hver.

130. Zions Vægter.

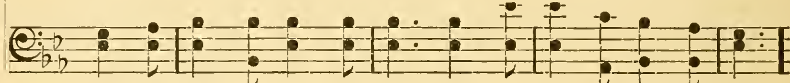

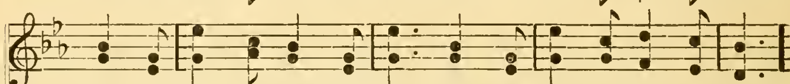
1. Væg = ter, hvad for Tegn ser du Vi = se sig paa Him=len nu?
2. Væg = ter, kan dens kla = re Skin Brin = ge Haab i Hjer = tet ind?
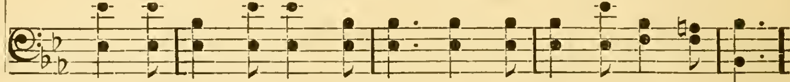

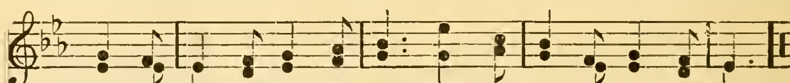
Van = drer, o = ver Bjer = gets Top Gaar en Ly = sets Stjer=ne op?
Ja, den er et Glæ = des = bud, Sendt til os fra Himlens Gud.
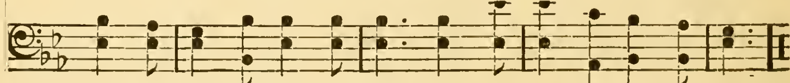

Van = drer, o = ver Bjer=gets Top Gaar en Ly = sets Sjer = ne op?
Ja, den er et Glæ = des=bud, Sendt til os fra Him=lens Gud.

Van = drer, o = ver Bjer=gets Top Gaar en Ly = sets Stjer=ne op?
Ja, den er et Glæ = des=bud, Sendt til os fra Him=lens Gud.

Vægter, høiere den gaar,
Sig os, hvad der forestaar.
:,: Vandrer, den forkynder Fred,
Frelse og Lyksalighed. :,:

Vægter, vil dens Straaler naa
Mer end, hvor den Lyset saa?
:,: Vandrer, mærk de glade Ord,
De vil spredes over Jord! :,:

Vægter, vil ei Mørket fly,
Hist vi skimter Morgengry?
:,: Jo, al bange Frygt og Tvivl,
Lyset snart forjage vil. :,:

Vægter, Dagen er brudt frem,
Gaa nu freidig til dit Hjem.
:,: Morgenstjernens Lys vi ser,
Jesus Christ, Guds Søn, er her! :,:

Zions Harpe.

131. Bøn og Arbeide.

1. Vi maa be = de og ar = bei = de For at frem=me Her=rens Sag,
Vi maa stri = de mod det On = de I Guds Kraft fra Dag til Dag.
2. Ret og Sandhed vil vi hæv = de Og mod Løg=nen fø = re Krig,
Naar kun Gud er med os, Brø = dre, Bli = ver Kam=pen sei = er = rig.

D. C. Naar Gud er med sin go = de Sag, Vi sik = ker Fremgang faa.

Kor. *ff* *D. C.*

I Tro = ens og i Haa=bets Kraft For = e = ne = de vi staa;

3. Lad os aldrig blive trætte,
Men i Troen holde ud
I vor Gjerning — og med Bønner
Ret bestorme Naadens Gud.

4. Natten kommer, da ei Nogen
Kan arbeide mer paa Jord —
Derfor lad os nytte Tiden,
Og vor Løn skal vorde stor.

Fredsbasunen.

132. Lyt min Sjæl.

W. COOPER.
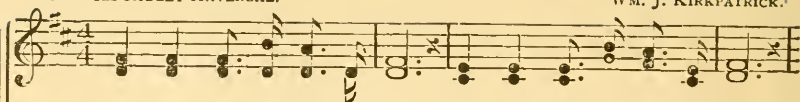
1. Lyt, min Sjæl! thi Je = su Røst La = ler, om end stilt og tyst.
2. Jeg dig Fæng=slet aab = net har, Lægt dig, da du saa = ret var,
3. Du skal se min Sa = lig=hed, Om du mig vil kjen = des ved,
4. Her = re det er just min Nød, At jeg er saa kold og død,

Det = te Spørgsmaal gjør han dig: El = sker du, o Syn= der, mig?
Søgt dig, den=gang vild du for, Spredt dit Mør = ke ved mit Ord.
Sted har jeg be = redt for dig— El = sker du, o Syn= der, mig?
Dog jeg suk = ker i = de = lig: Lær mig Du at el = ske Dig!
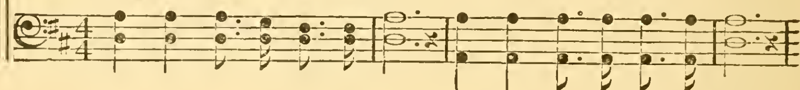
Fra Pilg. Harpen.

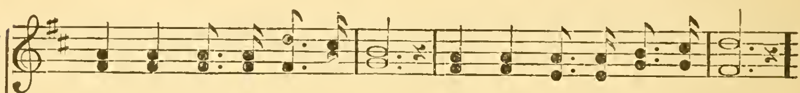
133. Hengivelse.

Frances Ridley Havergal. Wm. J. Kirkpatrick.
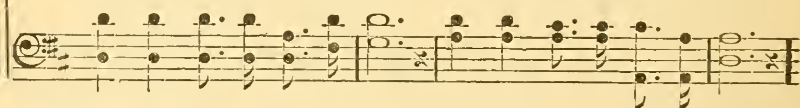

1. Tag mit Liv, o Gud! lad mig Væ = re hel = li = get til dig!
2. Tag min Haand og gjør den stærk Til at frem = me fromt dit Værk!
3. Tag min Mund, fyld den med Ord Vid = nen = de om hvad jeg tror!
4. Tag min Tid! o lad hver Dag Tro mig vir = ke for din Sag!
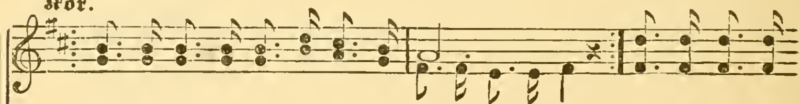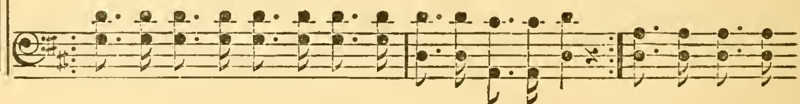

Styr min Fod, saa hvert mit Fjed Le = des af din Kjær=lig = hed!
Fyld min Sjæl med himmelsk Nid, Saa den træt = ner in = gen = tid!
Lad min Røst paa Engles Vis Sjun = ge dig til Lov og Pris!
Lad mig vir = ke, al= drig træt, Til mit sid = ste Aan= de= dræt!

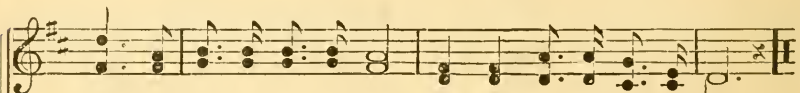

Kor.
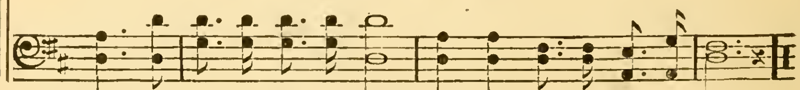

Him= lens Her = re, du saa mild og god, }
Ren = se vil mig i min Frelsers Blod, } Her = re mig og

mit Jeg her dig brin= ger frit, Lad det al = tid væ = re dit!

Pil. Sang.

135. Bo paa Klippen.

1. Jeg har fæ = stet Bo paa Klip=pen, Hvor Sol= ly = set bry=der frem
2. Jeg kan sku = e ned = ad Klip=pen, Hvor jeg slæb = te man = ge Aar
3. Nu jeg drik = ke kan af Kil = den, Der jeg al = tid hol= der til.

O = ver Verd = ner un=der=skjøn= ne— Drømmen naa = ed ik = ke dem.
Of = te hin = dret paa min Van=dring, Stedt i Angst og Tvivlens Kaar;
Liv = sens re = ne Vand jeg ny = der, Sjæ=len fin = der, hvad den vil.

Æth = er = ren er At = mos= fæ=ren Fyldt af dei = lig Blom=ster = duft,
Skuf= fel = ser og brud=te Løf = ter Spred=te paa den he = le Gang,
Jor= dens Glæ= der har ei me = re Værd for Sjæ = len, de for = gik;

Kor. Er ei det = te Beu= la Lan=det, Ly= fets, Sa = lig = he =dens Egn,

D. S. Kor.

Blom=ster= ne ved Klip=pen sky = der Fro= digt op i fri = ske Luft.
Men Guds Aand mig svig=ted ik = ke, Hjalp mig he = le Vei = en lang.
Bed = re Fryd og stør= re Skat = te Jeg hos min For = lø = ser fik.

Hvor for = e = vig Blomster vor = e, Sit = ren = de i Straale = regn?

4. Sig ei Korset er besværligt,
Ei, at Byrden er for tung.
Thi den Salighed, jeg føler,
Gjør mig let og Foden ung.
Følge Jesus er min Længsel,
Alt er Tab, og Tab det blir.
Verdens Ære jeg opgiver
Mod den Hæder, Korset gi'er.

5. Korsets Hæder den er herlig,
Ofte fandt jeg det var sandt:
Var end Passet nok saa snævert,
Udgang jeg dog altid fandt.
Og hvor trøstigt Jesus hvisker:
Korset tag og rolig vær,
Jeg har vandret Veien før dig,
Herligheden er dig nær.

Pilg. Sang.

135. Jeg gaar med eder.

JAMES MCGRANAHAN.

1. Vildt og hef=tigt Stor=men ra=ser Mod en hjælp'løs Baad,
Snart den syn=ker, snart den hæ=ves Op paa Bøl=gens Braad.

2. Naar paa Dæk=ket træt=te Sø=mand Faldt af=mæg=tig om,
O, hvor glad han saa sin Red=der, Som med Hjæl=pen kom!

3. Sjæ=len træt af Syn=de=byr=den Mod=løs syn=ker ned,
Men det Ord til Liv den væk=ker: „Je=sus for dig led!"

4. Ja, din Frel=ser Dø=den trod=sed I sin Kjær=lig=hed;
Tro paa ham, og du skal fin=de E=vigt Liv og Fred!

Kor.

Fryd, o Fryd, se, Herren kommer, Fryd, o Fryd, alt er nu trygt! Hør hans Ord: „Jeg gaar med e=der, Jeg kom at frel=se, hav ei Frygt!" Ja, hør hans Ord: „Jeg gaar med

(Fryd, ... se, Herren kom=mer, Fryd,...... alt er nu trygt!)

Zions Harpe.

e = der, Jeg kom at frel = se, hav ei Frygt, hav ei Frygt!"

136. Frelste i Havn.

Chr. Hansen. J. M. Evans.

1. Sei=len = de paa Havets Bøl=ge Læng=sels = fuldt jeg ser mod Land;
2. Fri=stel = ser = nes Storme ju= ser Of = te her paa Li = vets Hav;
3. Stundom sei = ler jeg i Taa=ge Æng=ste = lig blandt blin= de Skjær,
4. Snart jeg ser den frel=ste Ska = re Hist i Himlens skjøn=ne Stad,

Je sus, jeg dit Ord vil føl= ge, Til jeg staar paa Himlens Strand.
Modgangs Bøl = ger of = te bru=ser, Dog de bli = ver ei min Grav.
Men naar jeg i Bøn kan vaa=ge, Solens Lys jeg at = ter ser.
Snart jeg frelst fra Nød og Fa = re Syn = ge skal Hal= le = lu = ja!

Kor.

Stor=me skal ei ræk=ke mig, Naar jeg naar til Him = me = rig;
Her i Ti = den er min Sang: Stormen læg = ger sig en = gang.

El. Nathan. **137. Riget er os nær.** J McGranahan.

1. Der i Himmeriges Rige, i det ny Jerusalem, Samler Frelseren sin dyrekjøbte Hær; Lad os vaage da og bede, at det bliver os et Hjem; Thi se, Himmeriges Rige er os nær.
2. Dette Haab i Christo Jesu som en evig Arvedel Med desalig gjorte Sjæle i Guds Hær Letter alle vore Byrder, bringer Glæde i vor Sjæl; Thi se, Himmeriges Rige er os nær.
3 Gaa med Liv og Mod i Felten, om end Striden bliver hed, Vid, at Seier kos ter Møie og Besvær. Lad os syn ge Hosian na, til vi er i evig Fred; Thi se, Himmeriges Rige er os nær.
4 Snarlig Riget aabenbares i sin hele fulde Glands, Og jaa synger vi den nye Sangen der; Da vi nyde faar den Salighed, som overgaar al Sans; Thi i Himmeriges Rige vi da er.

Kor

Thi se, Himmeriges Rige er os nær, (er os nær,) Kommer, Venner, kommer alle og enhver! (og enhver!) O, hvad herlig Arvedel! Er du

 Zions Feltſ.

re = de kjæ = re Sjæl? Er dit Navn i Re = gis = ter = bo = gen der?

138. Vort Land.

O. Ahnfeldt.

1. Vort Land, vort Him = mel = fæ = dre= land Der Her = ren Gud selv bor,
2. Hvor godt at ha = ve hjem = me der Hos ham, vor Frel = ser=mand,
3. Vel se vi kun som i et Speil Vor Her = lig = hed hos Gud.
4. Og var vort Navn en Pryd paa Jord, Vort Liv en Her = re = færd.
5. Som Blom=sten mildt ud fol = der sig I Mor = gen = so = lens Glands,

Høit o = ver Stjerne=him = lens Rand, Saa fjernt fra Verdens kol=de Strand
Hvad Lod han har be = redt os her, Vort Bor=ger=skab i Him=len er!
Dog, om alt An=det end slog feil, Paa Him = len har vi Brev og Segl,—
Og kjen= de vi end Naa = den stor Med Her=rens Bad og Herrens Bord,
Saa skal en Morgen fry = de = lig Sig aab = ne for os Him=mer=ig,

Der skal vor Glæ=de bli = ve stor, Der Her = ren Je = sus bor.
Her byg = ges Hu = se vel paa Sand, Hist er vort Fæ = dre=land.
O, Gud ske Lov for Hvi = len sund Paa Naa=dens Klip = pe=grund.
I frem = med Land vi gik dog her, Vort Hjem hos Je = sus er.
Da først den faar sin ful = de Klang, Vort Hjer = tes Bryl = lups=sang.

139. Hjemmet.

James McGranahan.

Duet.

Moderato. *dim.* *m*

1. I vor Fa=ders ly=se Bo=lig, I det ny Je=ru=sa=lem, Der faar
2. Her i Ver=den maa vi stri=de, Vaa=ge, be=de, gaa med Frygt, Of=te
3. Her vi suk=ke maa og græ=de O=ver Synd og megen Nød, Til at

al=le de, som tro=lig Føl=ger Je=sus, sig et Hjem, Saa=res
un=der Kor=set li=de, Har ei Sted at hvi=le trygt; Men i
skil=les, væ=re re=de, Thi vi mø=de maa med Død. Men i

Fo=den, væ=des Øi=et, Tryk=ker Byr=den, faar vi Stød,
Hjem=met, smi=ler Fre=den, Ei af=bry=des den, som her,
Hjem=met, hvor vi kom=me, Er en e=vig, sa=lig Fryd.

dim.

Der i Hjemmet, i det Høi=e, Skal vi al=drig li=de Nød,
U=forstyr=ret bli=ver Glæden, Naar vi en=gang kom=mer der.
Saa, naar Ti=den her er om=me, Bli'er der Sang og Ju=bel=lyd.

Zions Feltj.

rit.

Der i Hjemmet, i det Høi = e, Skal vi al = drig li = de Nød.
U = for=styr=ret bli=ver Glæ = den, Naar vi en = gang kom=mer der.
Saa, naar Ti=den her er om - me, Bli'er der Sang og Ju = bel=lyd.

Kor.

Him=mel = ske Hjem, sa = li = ge Hjem; Sø = de

himmelske Hjem; sa = li = ge Hjem;

dim.

Tan = ke, at vi dag = lig kommer nær = me = re vort Hjem. Himmel = ske

Hjem, Sa = li = ge Hjem; Sø = de

him=mel = ske Hjem, sa = li = ge Hjem;

ff rit.

Tan = ke, at vi dag = lig kom = mer nær = me = re vort Hjem.

150. Herlige Eden.
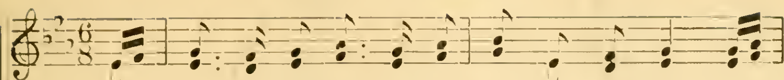
W. H. Doane.

1. Her = li = ge E = den, Je = ru = sa = lem fri! Snart er al Træng = sel paa Jor = den for = bi Da skal ei Møi = e mer tryk = ke mit Bryst, Naar jeg fra Jord = li = vets Sor = ger er løst.
2. Her = li = ge E = den, o sa = lig = ste Stad! Snart skal jeg mø = de de Frel = ste saa gl De, som har kjæmpet for Kro = nen at faa, Og nu blandt Engle Guld = har = per = ne slaa.
3. Her = li = ge E = den, o Pa = ra = dis skjøn! En = gang mod = ta = ger jeg Frel = se = rens Løn, O hvor jeg læn = ges til Glæ = den hos Gud, Hvor jeg skal pran = ge som Frel = se = rens Brud.
4. O sa = lig = ste E = den, o var jeg der! Da var jeg fri fra al Nød og Be = svær, Der skal jeg syn = ge til Har = per = nes Lyd Min e = vi = ge Lov = sang med Ju = bel, Fryd.

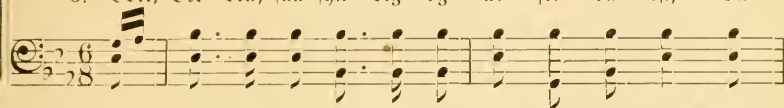
Kor.

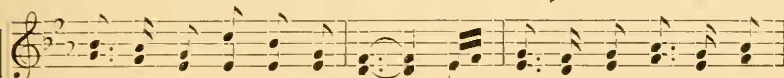
Sa = lig = ste E = den, her = lig = ste E = den! Snart skal jeg sku = e din Her = lig = hed skjøn; O hvor jeg længes at sku = e din Glands, Som o = ver = gaar alt mit Sind og min Sands.

151. Den herlige Stad.
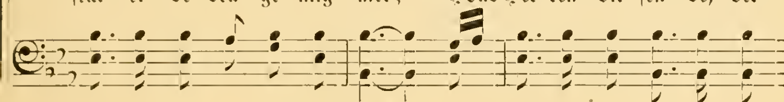

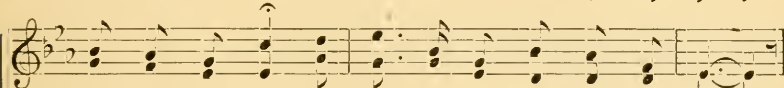
1. O ſa = li = ge Stad med det e = vi = ge Lys, Hvor
2. O her = li = ge Stad, hvor de Frel = ſte ſkal ſtaa Og
3. Bort, Ver = den, ſaa ſyn = dig og us = ſel du eſt, Du
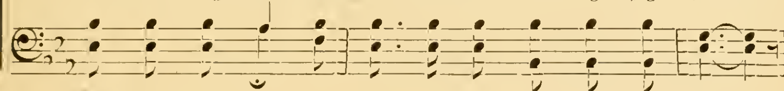

Lam=met re = gje = rer i Fryd; Hvor Eng = le og Hel = ge = ne
pran= ge i Him = me= lens Glands; Snart ſkal jeg den e = vi = ge
ſkal ei be = dra = ge mig mer; Hvad Her= ren vil ſen = de, det
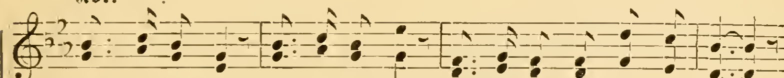

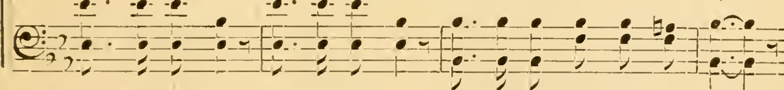
ſyn = ger Guds Pris Til Har = per = nes lif = li = ge Lyd.
Sa = lig = hed naa, Som fyl = der min Tan = ke og Sands.
tje = ner mig bedſt, Til Him = me= lens Bo = lig jeg ſer.
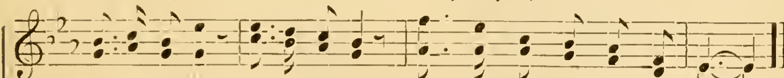

Kor.
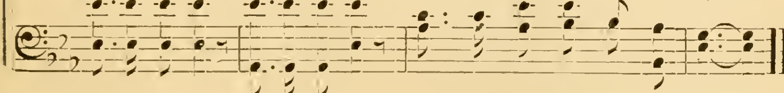

Her = li = ge Stad, ſa = li = ge Hjem, Naar ſkal jeg ſku = e dit Lys?
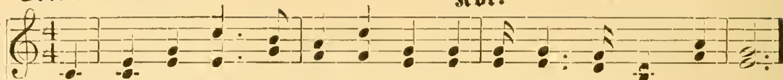

Her= li= ge Stad, ſa= li = ge Hjem, Snart ſkal jeg ſku = e dit Lys!

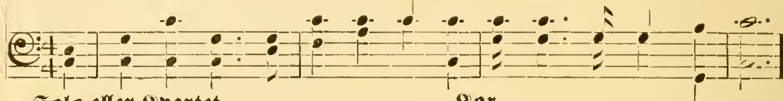
Pilg. Sang.

152. Den gyldne Port.
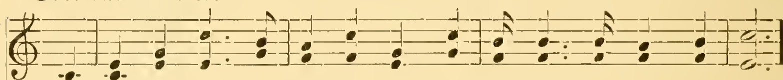
Solo eller Kvartet. **Kor.** JAMES McGRANAHAN.
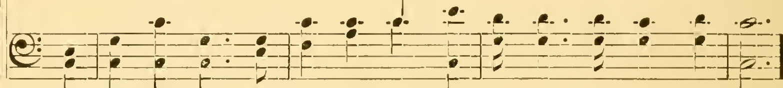

1. Vor Sjæl er fuld af Fryd i-dag, Vi har set den gyld-ne Port,
2. Se hist, der er Sig-nal paa Land, Vi kan se den gyld-ne Port,
3. Hvor smaa dog vo-re Trængsler var, Da vi saa den gyld-ne Port,
4. Vi Lov og Pris til Je-sus gav, Da vi saa den gyld-ne Port,
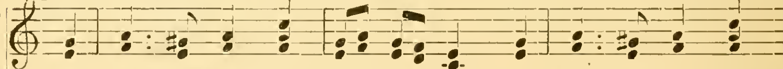

Solo eller Kvartet. **Kor.**

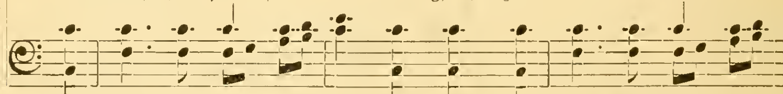
Gud smil-te ned med Vel-be-hag, Da vi saa den gyld-ne Port.
Og Venner staa paa Him-lens Strand, De staa ved den gyld-ne Port.
Vi næ-sten glemt dem al-le har Ved at se den gyld-ne Port.
Vi, som var tabt paa Ver-dens Hav, Har nu set den gyld-ne Port.
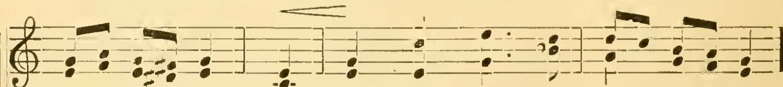

Duet eller Kvartet.
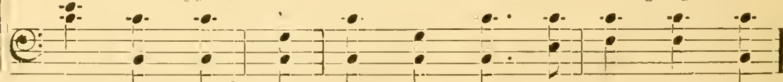

Da vi i Stor-men Hjem-ve fik, Blev Kur-sen sat mod
Vi har den bed-ste Lods, om-bord, Han fø-rer os for-
Hver Storm, hver Nød er snart for-bi, Snart an-kre vi i
Det Blod, som han for os ud-gjød, Har Vei os aab-net

Him-lens Havn, For ful-de Seil det hjem-ad gik
vist i Havn; Naar vi kun føl-ge vil hans Ord,
Him-lens Havn. Vor Sjæl skal bli' for e-vig fri
til vort Hjem, Snart endt er al vor Sorg og Nød,

 C. F. Eltzh-ltz.

Kor.

Kor. O syng, ... syng

Til vi saa den gyld = ne Port. O syng, syng, syng
Skal vi naa den gyld = ne Port.
Hin = si = des den gyld = ne Port.
Hist se vi den gyld = ne Port. O syng, ... syng

syng, syng,

Dig fryd, ...

Je = su Pris! Dig fryd, fryd o Sjæl i = dag! I Ly = set
Dig fryd, ...

fryd, fryd,

hist er Hjem = met vist, Vi kan se den gyld = ne Port.

143. Aandens Daab.

(Samme Melodi.)

1. O Hellig Aand, døb os idag,
Døb os med din Guddoms Kraft;
Glæd vor Sjæl med dit Velbehag,
Døb os med din Guddoms Kraft.
Vi trænge til en større Daab,
Til mere Kraft, til Lys og Liv;
Det er vort Hjertes Bøn og Raab:
O Guds Aand, dig selv os giv.

Kor: O syng, syng Jesu Pris.
Dig glæd i Gud, min Sjæl!
Guds Aand er her—saa saare nær,
Vi har følt hans Kraft idag.

2. O Hellig Aand, du stærke Gud,
Vi har hørt din milde Røst,
Den kaldte os fra Mørket ud,
Den har talt saa fuld af Trøst;
O lad os altid høre den
Igjennem Verdens Støi og Larm,
Hvor end vi gaa i Verden hen,
Trygt vi hvile paa din Arm.

3. O Hellig Aand, vor Trøstermand,
Med din Ild vort Hjerte tænd,
O sæt det i en hellig Brand,—
Hver en syndig Lyst opbrænd!
Fyld os med Jesu Sindelag.
Gjør hver iblandt os myg og mild
Døb os, o Gud, paa denne Dag
Med din Hellig Aand og Ild.

C. J. Eltzholtz.
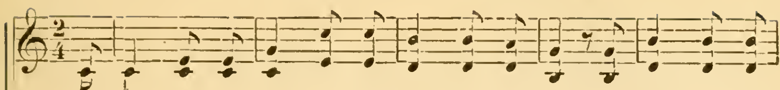
154. Den frelste Skare.

Pil. Harpen.
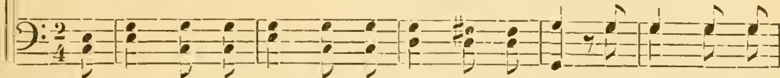
2 Her gik de under stor Foragt,
Men se dem nu i deres Pragt
For Thronen staa med Kroner paa
I Himlens Præstedragt!
Sandt er det, i saa mangen Nød
Tidt Taarestrøm paa Kinden flød,
Men Gud har dem, straks de kom hjem,
Aftørret paa sit Skjød.
Nu holde de og har tilbedt'
Hos ham en evig Løvsals=Fest,
Og Lammet selv ved Livets Elv
Er baade Vert og Gjest.
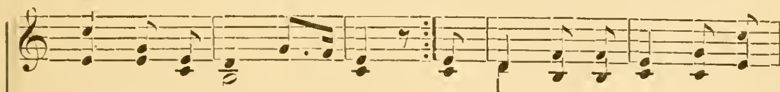
3 Til Lykke, Kjæmpe=Samling! ja,
O tusindfold til Lykke da,
At du var her saa tro især,
Og slap saa vel herfra!
Du har foragtet Verdens Trøst,
Saa lev nu evig vel, og høst,
Hvad du har saad med Suk og Graad,
I tusind Engle=Lyst!
Ophøi din Røst, slaa Palme=Takt
Og syng af Himmel=Kraft og Magt:
Pris være dig evindelig,
Vor Gud og Lammet, sagt!

155. For Himmelens Throne.
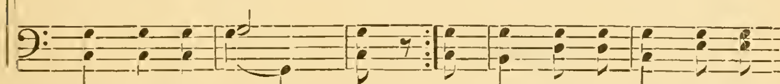

1. For Him = me = lens Thro = ne staa Sto = re og Smaa Med sne = hvi = de
Med Har = per de jub = le blandt Eng = le = nes Kor, Jeg sy = nes de
2. O, tænk dog, hvor gla = de Smaa = bør = ne = ne staa! Jeg sy = nes at
Og stik = ke sit straa = len = de An = sigt her = frem: „O, Mo = der! o,
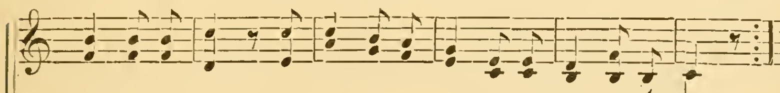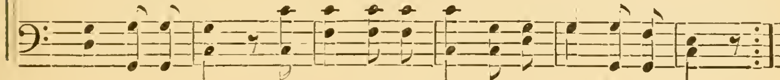

Klæ = der og Guld = kro = nen paa.
ki = ge i = blandt til vor Jord,
se dem til Mu = ren at gaa,
Fa = der! naar kommer du hjem?'

De øn = ske vel ei, at de
Jeg sy = nes de smi = le og

end = nu var her, Kan hæn = de de ven = te paa dem, de har kjær.
vin = ke saa blid: „O, Bro = der! o, Sø = ster! o, kom = mer du hid?“

3. O, Moder, hvis Lille til Jesus indgik,
O, se dog til Himlen med troende Blik,
Der synger og jubler din elskede Skat,
Og vinker fra Muren ved Dag og ved Nat.
:,: Vær færdig at møde din Pige, din Gut,
Du Reisebud faar i et ukjendt Minut. :,:

4. Letsindige Barn, hvis Forældre gik hjem,
Kanhænde et Hoved nu stikker sig frem,
At kige fra Muren og se, hvor du gaar,
Som Lyset og Livet saa længe forsmaar,
:,: Da Englene juble og synge saa jevnt
For nye Gjenfundne, og du er ei nævnt. :,:

5. O, salige Kvinde, som hensov i Fred,
Hvad kiger du efter fra Muren herned?
En Søn eller Datter, en Mage maaske,
Du ønsker at snart blandt de Salige se?
:,: Vi komme, vi komme, o, Moder, o, Ven,
Vi komme i Følge at se dig igjen. :,:

Fredsbasunen.

156. Vi skal se ham, som han er.

T. C. O'Kane.

1. Naar vor Vandring her er o- ver, Og den lan - ge Strid er endt; Naar vi
2. Naar vort Ar- beid her er o-ver, Og vi staar paa Hjemmets Strand, Naar paa
3. Naar de Glæ-der her er o-ver, Som os skuf-fed mangen Gang, naar vi

kjæm - pet har og sei-ret, Og vor Sorg til Fryd er vendt; Naar vi
Li - vets Strid og Møie Vi til - ba - ge sku - e kan; Naar vi
Him-lens Sal be-træ-der Og der hø - rer Ju - bel- sang; Naar vi

Si- ons-sta- den sku- er Og de gyld - ne Ga - der ser, Hil - ser
naar den Fred og Hvi-le, Som vort Hjer - te øn - sker her, Pri - ser
hist den sto - re Ska- re Syn - gen - de for Tro - nen ser, Pri - ser

vi saa glad vor Fø - rer, Vi skal se ham, som han er.
vi vor Ven og Hjæl-per, Vi skal se ham, som han er.
vi vor kjæ - re Frel - ser, Og faar se ham, som han er.

Der vi ser.......... og kjen - der ham, som for

Der vi ser og kjen - der ham,

By permission. Elvine Heede.

os....... bar Synd og Skam, Bli=ver lig....... vor Frelser

som for os bar Synd og Skam; Bli=ver lig

der,............ thi vi ser.......... ham, som han er,

vor Frel=ser der, Thi vi ser ham, som han er.

147. Jesu-Navnet, en Klippe.
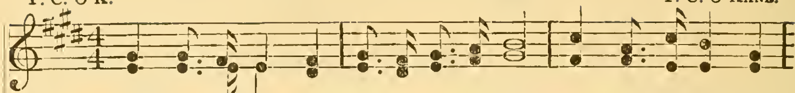
1. O Je=su! dit Navn er i Nø=den Min Klippe, mit grundfaste Slot,
2. Dit Navn er en Salve, som læ=ger Min fat=ti=ge, saa=re=de Sjæl,
3. O Je=su! dit Navn i mit Hjer=te Lad straale som kla=re Kry=stal!
4. Med det tør jeg trø=sti=gen vo=ve At fa=re paa bru=sen=de Sø,

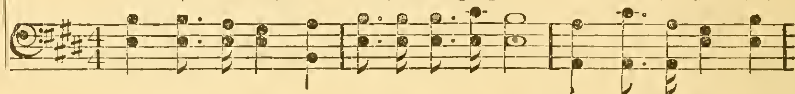
Den sik=kre=ste Modgift mod Dø=den, Ak, vid=ste al Ver=den det blot!
I Kampen mit styrken=de Bæ=ger, Min Tilflugt i Ve og i Vel.
Med det faar jeg Glæde for Smer=te Og Freden for U=ro og Kval.
I det vil jeg vaa=ge og so=ve, I det vil jeg le=ve og dø.

Fra Svensk.

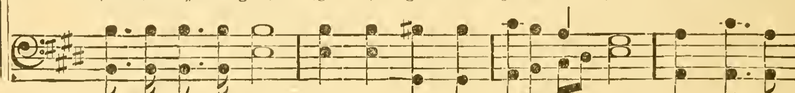
158. Toet i Lammets Blod.

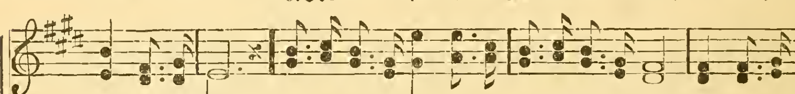
T. C. O'K. — T. C. O'Kane.

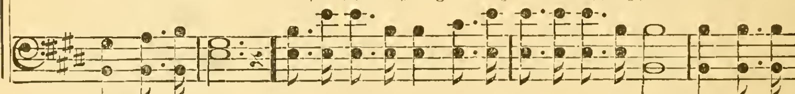

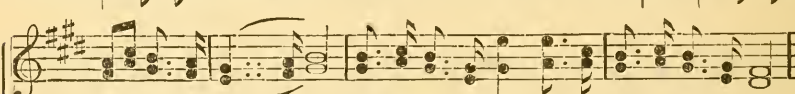

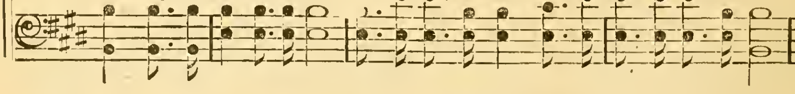

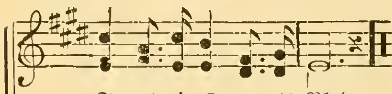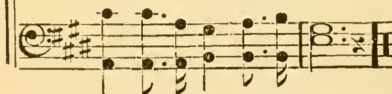

By permission.
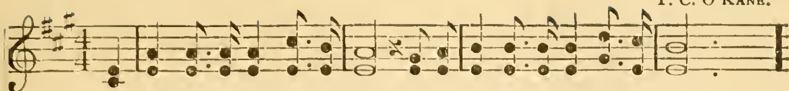
4. Disse er de, som her taalmodig led,
For Herrens Sandhed i sit Liv de stred,
Indtil de gik hjem i Fred,
Toet i Lammets Blod.

5. Salig er Hvilen i den trygge Havn,
Fri for al jordisk Smerte, Nød og Savn,
Priser de nu Jesu Navn,
Toet i Lammets Blod.

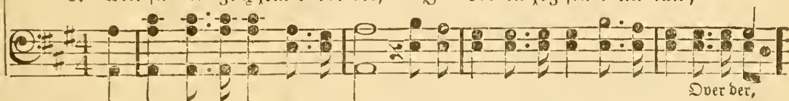
Pil. Sangeren.
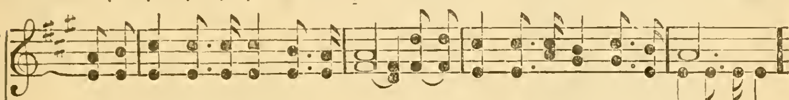
159. Himmellandet.

T. C. O'Kane.
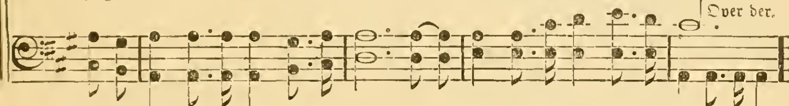

1. O tænk hvilket Land o=ver der, Hvor Je=sus sig glæder med dem,
2. I Himmelens Land, o=ver der, Er den e=vi=ge Kjærligheds=Fest,
3. I Himmelens Land, o=ver der, Ei Synd el=ler Sorg kommer ind,
4. I Himmelens Land, o=ver der, Har Her=ren beredt mig et Hjem,
5. Mit sa=li=ge Hjem o=ver der, I Tro=en jeg sku=e nu kan;
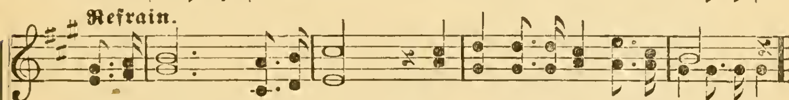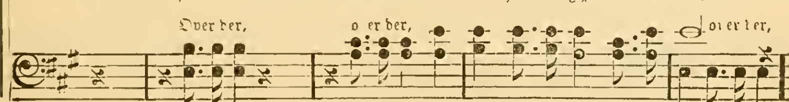

Som tjen=te ham tro=li=gen her, Men har nu hos Gud deres Hjem.
Hvor al=le Guds Helge=ne kjær Har Je=sus til Kon=ge og Præst.
Men Glæ=den evin=de=lig er; Vid læn=ges mit Hjerte og Sind.
Hvor jeg blandt Guds Engle saa kjær, Kan hjer=te=lig fry=des med dem.
Jeg læn=ges ret hjer=te=lig her, At naa til det her=li=ge Land.
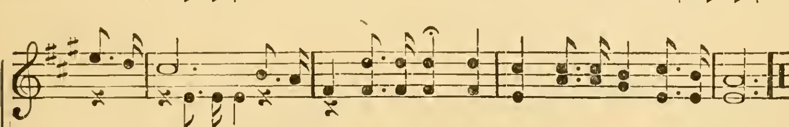

Refrain.

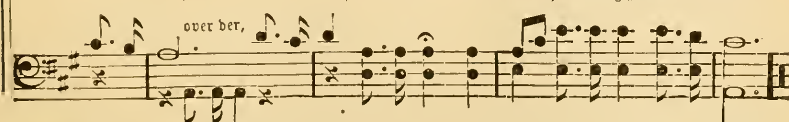

O=ver der, o=ver der! O tænk! hvilket Hjem over der,

O=ver der, o=ver der, o=ver der! O tænk, hvilket Hjem o=ver der!
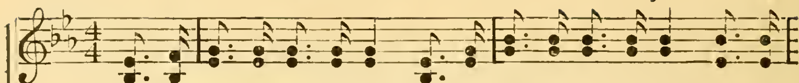

By permission.

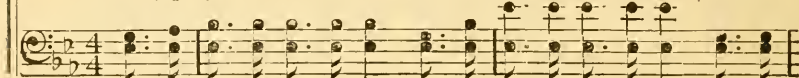
O. P. Petersen.

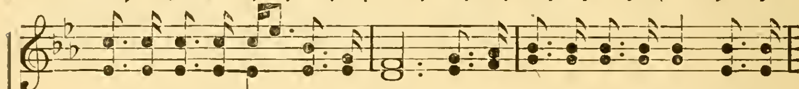
150. Mød mig der!

Henrietta E. Blair. Wm. J. Kirkpatrick.

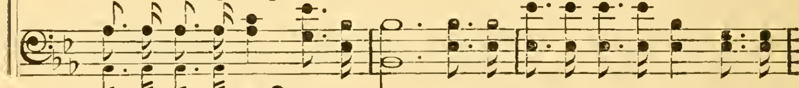

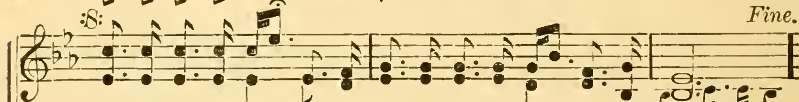
1. Paa den skjøn-ne gyldne Strand Hvor de Frelste Da-gen lang Pri-ser
2. Naar jeg har mit Øi-e lukt Og mit Livs-lys her er slukt O-ver
3. Naar du ud-i Li-vets Kvæld Si-ge Ver-den skal Far-vel, Un-der
4. Alt jeg hø-rer Bøl-ge-slag Skvul-pe mod den ny-e Dag, Det er

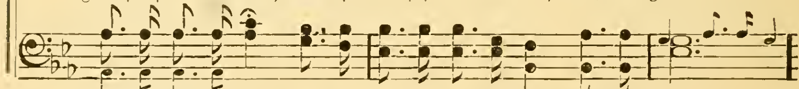

Gud med Harp-klang, Mød mig der. Der i Pa-ra-di-set hist Langt fra
Stjerner gaar min Flugt, Mød mig der. Op-pe i min Faders Hus, Hvor en
Him-lens Stjernehvælv Mød mig der. Der ei Taa-rer væ-der Kind. Der ei
Eng-les Vin-ge-slag O-ver der. Aab-ne Him-mel-porten vidt, Se din

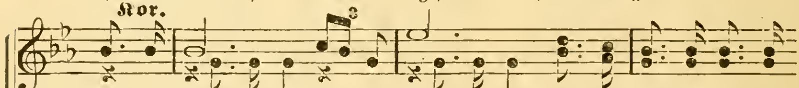

jor-disk Savn og Brist, Hvor Skilsmissen er bortvist, Mød mig der.
Sang med himmelsk Brus Ver-let er for jor-disk Sus, Mød mig der.
Sorg skal tryk-ke Sind, Der ei Dø-den kom-mer ind, Mød mig der.
Frel-ser smi-ler blidt, Kom saa træf-fes vi om lidt, Mød mig der.
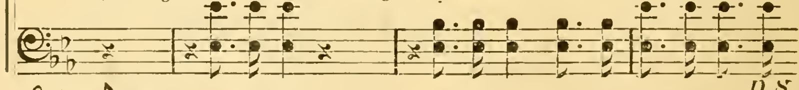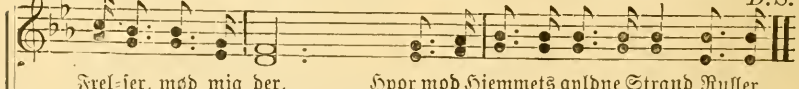

D.S. Livsens klare Vand, Der vi al-drig skil-les kan, Mød mig der.

Kor.

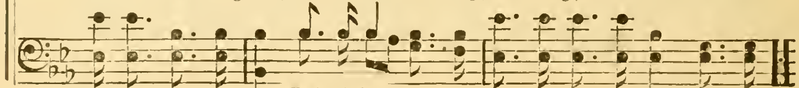

Mød mig der, mød mig der, Der i Hjem-met hos min

Frel-ser, mød mig der, Hvor mod Hjemmets gyldne Strand Ruller

Mød mig der.

G. Mathisen.

151. Din Villie ske!

L. M. GOTTSCHALK.

1. Me = dens vo = re Hjer=ter smerte O = ver Saar af Dø= dens Ve,
2. Maa vi Me = get end for=sa=ge, Ei for = lad = te vi os se,
3. Kun ved helt os hen at gi=ve Un = der Fryd som un = der Ve,
4. Ske, naar Kryb til Nu = et fø=des, Ske, naar Stjernen sluk = kes ud

Si = ge vi af gan= ske Hjer=te: Her = re Gud, din Vil=lie ske!
Du har gi = vet, Du kan ta=ge, He = re Gud, din Vil=lie ske!
Kun = ne tro vort Ord vi bli = ve; Her = re Gud, Din Vil=lie ske!
Ske, naar selv mit Le = gem dø=des, Ske,—Din Vil = lie ske, o Gud!

Karl Schou.

152. Han led for os.

C. M.

1. Op Alt, som Liv og Aan=de har! Op! stem=mer Al = le i
2. I Naa = de steg til Jord han ned At lin = dre Jor=dens Nød
3. Han er Guds Ri=ges Straalekrands, Et Væld hvorfra ud=randt
4. I ham er Liv, i ham er Fred For Syndens Dom og Død.

En Sang om ham der Syn=den bar, Skjønt han var syn=de = fri.
Og vil = lig led han i vort Sted For=haa=nel=se og Død.
Et Lys=hav, for hvis Himmelglands Al Jordens Mør=ke svandt.
Han skjæn=ker os sin Sa = lig=hed Og fr'ir os fra al Nød.

153. Komme Engle ned til mig?

W. B. BRADBURY.

1. „Om min Døds-seng Eng-le svæ-ve Skjøn-ne-re end alt paa Jord,
2. Jor-dens tom-me Glæ-der svin-der, Og dens Lyst i Hast for-gaar,
3. Sa-ligt naar i Af-skeds-stun-den De Guds Eng-le kom-mer ned,

De-res Har-pe-stren-ge bæ-ve," Saa lød Mod'rens sid-ste Ord.
Men Guds Børn i Him-len fin-der, Glæ-den al-drig En-de faar.
Da har Sjæ-len Sei-er vun-den Og gaar ind til Him-lens Fred.

Mens hun hør-te To-ner klin-ge Fra den ly-se Him-mel ned,
Naar be-fri-et her fra Gru-set Hjem min Aand skal svin-ge sig,
Snart jeg Dø-dens Bud-skab føl-ger Ven-ners Graad ei stand-ser mig,

Kom Guds Eng-le for at brin-ge Sjæ-len hjem til e-vig Fred.
Vil da hist fra Fa-der-hu-set Eng-le kom-me ned til mig?
Jeg maa o-ver Jor-dans Bøl-ger, Kom-mer Eng-le da til mig?

Kor. Med Udtryk.

Naar jeg paa mit sid = ste Lei = e Fø = ler Døden nær=me sig,

dim. *rit.*

Skal jeg sam= me Fred da ei = e, Kom=me Eng = le ned til mig?

p

Kom = me de? Kom = me de?

Kom = me de? Kom = me de?

pp

Kom = me Eng = le ned til mig? Kom = me de? Kom = me
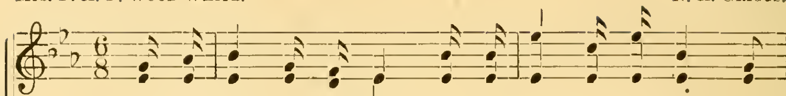
de?

de? Kom=me de? Kom=me Eng = le ned til mig?
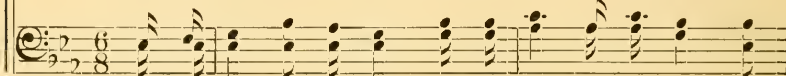
Kom= me de? Kom= me de? Kom= me Eng= le ned til mig?
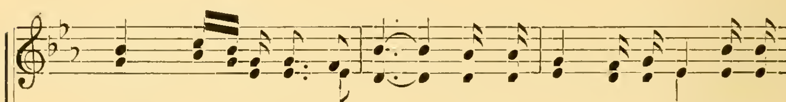
154. Intet skal ældes og dø.

Mrs. F. A. F. Wood-White. N. K. Griggs.
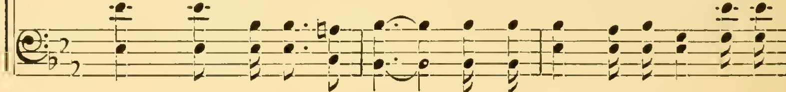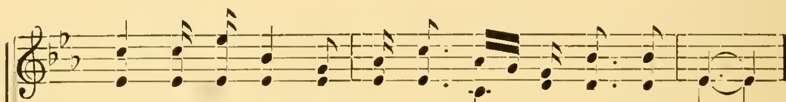

1. O du Him = me = lens Land, Med din smi = len = de Strand, Hvor
2. Vo=re El = ske = de her, Skal vi mø = de dem der Paa
3. Der af lif = li = ge Trær Staar en duf = ten = de Hær, Der
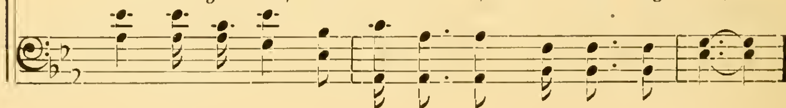

Fryd, lig en mæg=tig Sø, Skal op = fyl = de hvert Bryst Med den
de Sa = lig=gjor=tes O? Da i Lys = ha = vets Skjær Vi skal
vif = te svalt o = ver O, Der er Fryd, der er Fred, Der ei
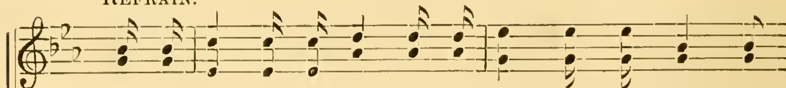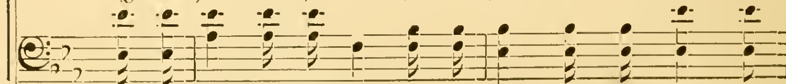

lif = lig = ste Lyst, Og in = tet skal æl = des og dø.
skil = les ei mer, Vi al = drig skal æl = des og dø.
So = len gaar ned, Der in = tet skal æl = des og dø.

Refrain.

I det him = mel = ske Land, Paa den smi = len = de Strand, Der

Fryd, lig den mæg-ti-ge Sø, Skal op-fyl-de hvert Bryſt Med den

lif-lig-ſte Lyſt, Og in-tet ſkal æl-des og dø.

Kor.

In-tet, in-tet, in-tet, in-tet,
In-tet, nei in-tet, nei

In-tet ſkal æl-des og dø,...... In-tet, in-tet,
Nei in-tet, nei

In-tet, in-tet, In-tet ſkal æl-des og dø.
In-tet, nei,

135. I sin Tid.

Mrs. Frances J. Van Alstyne. W. H. Doane

Med Følelse.

1. Her paa Jord vi skil=les ad, I sin Tid, i sin Tid, For at mø=des i Guds Stad, I sin Tid, i sin Tid. Der, de som alt gik der=hen, Ven=ter os at se i=gjen Hos vor Gud i Him=me=len, I sin Tid, i sin Tid.

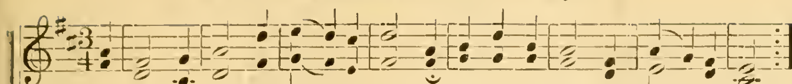
2. Hist ved Kry=stal=flo=dens Væld, Om en Tid, maa=ske snart, Naar for=bi er Li=vets Kvæld, Om en Stund, maa=ske snart. Vi i E=vig=he=dens Gry, Sam=les skal med dem paa=ny I det skjøn=ne Him=mel=ly, I sin Tid, i sin Tid.

3. Der i Him=lens skjøn=ne Land, I sin Tid, i sin Tid, Vi for=e=net skal paa Stand, I sin Tid, i sin Tid, Hos vor Gud og Fa=de=kjær, Ses i E=vig=he=dens Skjær Og ham e=vig væ=re nær, I sin Tid, i sin Tid.
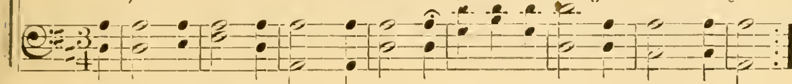
Kor.

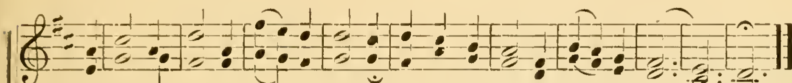
I sin Tid, (I sin Tid, ja, i sin Tid,) maa=ske snart, Vi skal mø=de dem i=gjen I sin Tid, maaske snart.

156. O glade Budſkab for mit Hjerte.
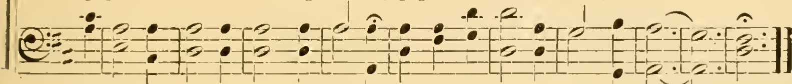

1. O gla = de Budſkab for mit Hjerte: Min Jeſus han op = ſtan = den er!
O hvor det lin = drer al min Smerte! Farvel du Sorgens mør = ke Hær!

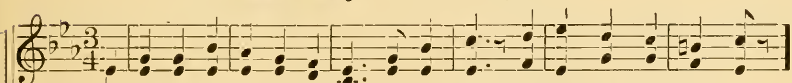
Jeg ik = ke me = re for dig bæver; Jeg ved, at min For = lø = ſer le = ver.
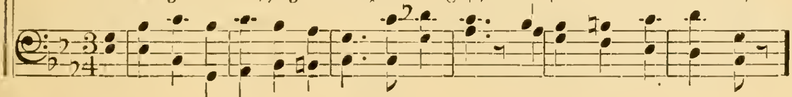

2. Du lever Jeſus! Tak og Ære
Mit glade Hjerte bringer dig;
Jeg ved, min Arvedel ſkal være
Der, hvor du throner ſeierrig;
Nu ſkal min Kummer ſnarlig endes
Og til en evig Glæde vendes!
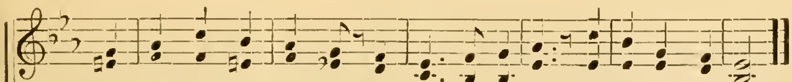
3. Min Frelſer, hen til dig jeg iler
Ad Kors=og=Trængſels trange Vei;
Dit Aaſyn mig imøde ſmiler,
Hos dig mit Hjerte ſkuffes ei,
Du er min Borg og faſte Klippe,
Dit Naadesord ſkal aldrig ſlippe!

157. Mit Hjerte ſig fryder.
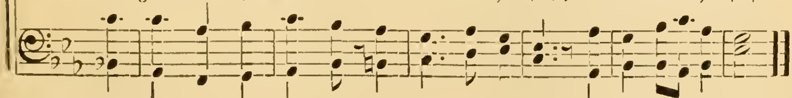

1. Mit Hjerte ſig fry = der, at Je = ſus op = ſtod, Min Grav ſkal nu bli = ve
2. Min Hvi = le i Graven ſkal pri = ſe din Død, Thi naar jeg fra Møi = e
3. Den Dag, jeg faar træde af Graven herfrem I Sa = lig = heds Klæ = de
4. Naar Eng = le = ne ſynge ved Sjælenes Feſt, Va ſu = ner = ne to = ne,

Et Fri = ſted, og gi = ve En Hvi = le = ſeng god, En Hvi = le = ſeng god.
Skal luk = ke mit Øi = e Er Hvi = len mig ſød, Er Hvi = len mig ſød.
O Glæ = de, o Glæ = de Og føl = ge dig hjem, Og føl = ge dig hjem.
Da gaar med ſin Kro = ne Den Brud du har fæſt, Den Brud du har fæſt.

Landſtads Salmebog.

158. Nytaarssang.

1. Vort glade Hjerte hæver sig, algode Fader, op til dig! Modtag vor Tak for hver en Gave, vi fra din Haand annammet have. Stor er din Godhed, Stor er din Magt, Halleluja! Jehova! Stor er din Magt, Halleluja!

2. For dig vi ydmyg knæle ned, Vor Trang kun du alene ved. O, vær os huld, at vi ei savne, Hvad os i dette Aar kan gavne! Din Hjælp os være stedse nær; Thi du, kun du, vor Tilflugt er.
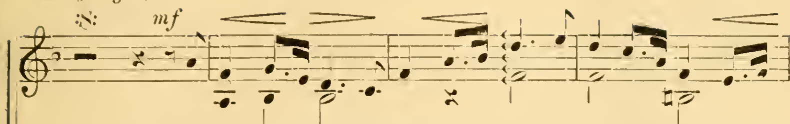
3. Velsign dit Ord, giv Landet Fred!
Giv Held til nyttig Virksomhed!
Lad hver adlyde Pligtens Stemme.
Og ærlig fælles Velfærd fremme,
Let Armods Byrde, trøst enhver,
Som vaandefuld og ængstet er!

4. O, hør os, Fader, naar vor Sjæl
Opsender Bøn for Folkets Vel!
Giv Sjælefred og huslig Glæde
Med kjærlig Haand du alle lede!
Velsign enhver i Kald og Stand!
Velsign vort Folk, velsign vort Land.

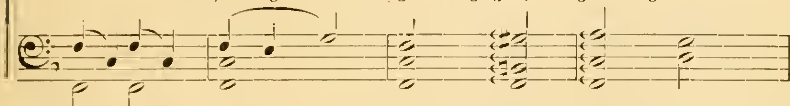
Fra „Pilgrims Harpe."
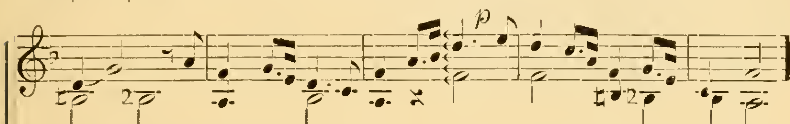
159. Hjemlængsel.

A. Haagensen. | Ole Bull.
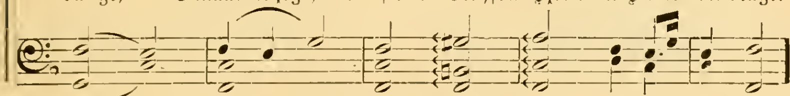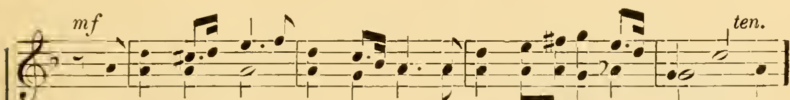

1. Naar en=som jeg gaar og tæn=ker med Lyst Paa Hjem=mets Na-tur og dets
2. O Ung=dom=mens Min=der, herlige Skat! Dig al=drig paa Jorden jeg
3. Saa hur= tig de Aar og Da=ge gik hen Og al=drig de kommer til=

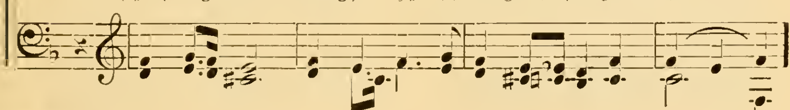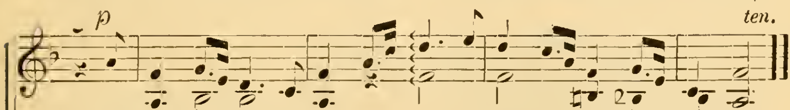

Min=der, En Tanke strøms Bru=sen fyl=der mit Bryst, Og Læng=selens Taarer de rinder
glemmer, Du blinker som Lys i dunkleste Nat, Og taler med tusin=de Stem=mer.
ba=ge, O maat= te jeg her ret elske den Vei, som Hjertet til Himlen vil drage.
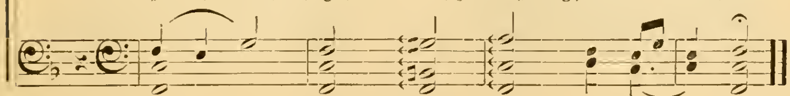

Er=in=dringer vækkes om, Far og Mor, om San=ge og Bønner jeg lær=te;
Mit Hjerte opløstes med Lovsangs Fryd, Naar Kjærligheds Flammer sig tænder,
Gud! Hjælp mig at naa til Evigheds Hjem, Hvor Frelste fra Jorden skal mødes,

De min=der om Venner, Sø=ster og Bror, Der rør=te saa of=te mit Hjer=te.
Jeg sy=nes at hø=re, Mo=der, din Lyd, Som Ild i mit Hjerte den brænder.
Med Kjæ=re, de el=sked, og fav=ne dem, Hvor Kjærligheds Glæder forsødes.

160. Mit kjære Hjem.

H. R. Bishop.

1. Om Skjønhed end os mø = de Hvert Fjed vi van = dre frem,
Saa kan ei no = get dø = de De Ind=tryk fra vort Hjem,
Hvor Ungdoms=Livets Minde Os frisk i Tanken staar,
Og aldrig kan forsvinde; Men varmt i Hjer = tet slaar.
Ei nogen Plet paa Jorden Er skjøn som du, mit Hjem.
Hjem! Hjem! mit kjære Hjem!

Fine. D. S.

2. Sødt Fugle=Stemmer høres
Rundt ved mit stille Hjem,
Mit Hjerte der ved røres
I Tak til Skaberen.
Ak! skal min elskte Hytte
Jeg aldrig skue mer?
Nei! vi maa herfra flytte,
Hvor kjært os Hjemmet er.

3. Min Sjæl med Fryd sig hæver
Op over Jordens Grus
Fra Barndomshjemmets Tanker
Og Verdens vilde Sus
Til Herlighedens Rige,
Hvor Engle=Skarer staa,
Og Toner uden Lige
Som Frydens Strømme gaa.

Pil. Sang.

161. Den blide Tanke.

Mel. som Nr. 78.

1. Tænk, naar engang hver Taage er forsvunden,
Som her sig sænker over Livet ned,
Naar Daaen evig klar er hist oprunden,
Og Lys omstraaler hvert af mine Fjed!

2. Tænk, naar engang er løst hver jordisk Gaade,
Besvaret hvert „Hvorfor", jeg grunded paa,
Men kunde ei med al min Grublen raade —
Tænk, naar jeg Herrens Vei skal klart forstaa.

3. Tænk, naar engang hver Hjertesorg er slukket,
Hver Vunde læget og stillet hvert et Savn,
Hver Smertens Taare visket af og Sukket,
Det dybe, kvalt i Kjærlighedens Favn!

4. Tænk, naar engang med utildækket Øie
Jeg ham skal se, som her jeg tro'de paa!
Tænk, naar mit Knæ jeg hist skal for ham bøie,
Naar jeg med Glæde skal for hans Ansigt staa!

5. Tænk, naar engang i Himlens gyldne Sale,
Jeg med den Ven, jeg her paa Jorden fandt,
I Lyset om et evigt Liv skal tale
Og om det Liv, der som en Drøm forsvandt!

6. Du blide Tanke, tal du i mit Hjerte,
Hvergang mig Veien tyktes lang og slem!
Du sødt skal dæmpe hver en bitter Smerte,
Og lokke Smilet gjennem Taarer frem.

W. A. Werels.

162. Vaager og venter.

Mel. som Nr. 92.

1. Op alle, som staar paa Forsoningens Grund,
O vaager, o venter vor Jesum hver Stund!
Han kommer, hans Komme sig nærmer alt mer,
O Naade, at have ham inderlig kjær!

2. O Naade at nyde hans Arbeides Løn!
O Naade at bære den Brud.dragt skjøn!
Thi lader os bruge Talenter og Pund,
Ved brændende Lampe til Midnatens Stund.

3. Her er nu saa mørkt i det fremmede Land,
Og bliver saa trangt for den stridende Mand,
Men saa meget mere fornøielig sød
Er Smagen af Jesus, det levende Brød.

4. Jo mere vi trænges i Storm og i Slud,
Jo ømmere Jesus omfavner sin Brud.
Og Enden vil komme før mange har ment,
Vel den, som er rede før det er forsent.

Ev. Bas.

163. Morgensang.

f Andante. C. E. F. Weyse.

1. I Østen stiger Solen op: Den spreder Guld paa Sky,
Gaar over Hav og Bjergetop, Gaar over Land og By!
2. Den kommer fra den fagre Kyst, Hvor Paradiset laa;
Den bringer Lys og Liv og Lyst Til Store og til Smaa.
3. Den hilser os endnu saa smukt Fra Edens Morgenrød,
Hvor Træet stod med evig Frugt, Hvor Livets Væld udflød.

4. Den hilser os fra Livets Hjem,
Hvor først Guds Lys oprandt
Med Stjernen over Bethlehem,
Som Østens Vise fandt.

5. Og med Guds Sol udgaar fra Øst
En himmelsk Glands paa Jord,
Et Glimt fra Paradisets Kyst,
Hvor Livets Palme gror.

6. Og alle Stjerner neie sig,
Hvor Østens Sol gaar frem:
Den synes dem hin Stjerne lig,
Som stod ved Bethlehem.

7. Du Soles Sol fra Bethlehem,
Hav Tak og Lov og Pris
For hvert et Glimt fra Lysets Hjem
Og fra dit Paradis!

B. S. Ingemann.

164. Morgensang.

Mel. L. M.

1. O Morgenstund, hvor lys og skjøn!
O Gud, dig ofrer jeg min Bøn,
Dig ofrer Tak jeg hjertelig
For Hvilen sød, du undte mig.

2. Mit Hjerte jeg dig ofre vil,
O Herre, giv mig Naade til
Paa denne Dag at ære dig,
Og i sand Gudsfrygt øve mig!

3. Naar jeg dit Ord skal høre paa,
Hjælp mig, at jeg det maa forstaa,
At jeg deri ret smage kan,
Dit Livsens Brød fra Himlens Land.

4. Er end jeg svag og skrøbelig,
O Gud, du støtte, styrke mig!
Du gjøre mig i Hjertet ren
Ved Jesu Blod fra Syndens Men!

5. Din Hellig Aand du sende ned
Og skjænk du mig din Kjærlighed,
At jeg maa elske dig, min Gud,
Og altid holde dine Bud!

165. Der staar et Slot.

Andantino quasi Allegretto.

1. Der staaer et Slot i Ve = ster = led, tæk=ket med gyld = ne Skjol = de; did gaaer hver Af = ten So = len ned bag Ro = sen = sky = er = nes Vol = de. Det Slot blev ei med
2. Fra Tu = sind Taar = ne funk=ler Guld; Por = ten skinner som Ra = vet; med Straa = le = støt = ter un = der fuld sig Bor = gen = spei = ler i Ha = vet. Guds Sol gaaer i sit
3. Sol=eng = len svin = ger Ly = sets Flag, vandrer til fjer = ne Lan = de; ham føl = ger Liv og Lys og Dag bag Nat = tens bru = sen = de Van = de. Lig So = len fa = rer

dolce.

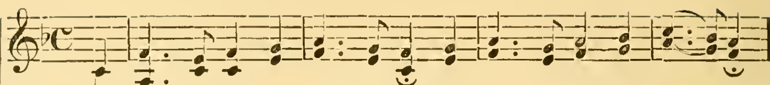
B. S. Ingeman.

Hæn-der gjort: ma - ge - løst staaer det smyk - ket; fra
Guld-slot ind, skin - ner i Pur - pur- klæ - der, I
Li - vet hen, gaaer til For - kla - rings- ky - sten; med
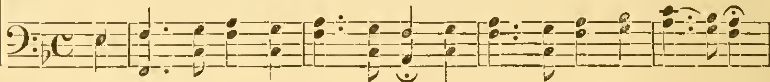
Jord til Him - mel naar dets Port; vor Her - re selv det har
Ro - sen - sky, paa Bor- gens Tind staaer Ly - sets Ban - ner med
Glands op - duk - ker Sol i - gjen fra Pa - ra - di - set i

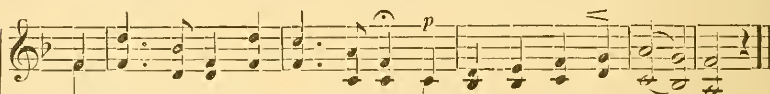
byg - get.
Hæ - der.
O - sten.

166. Aftensang.
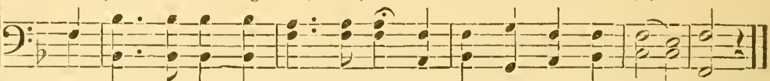

1. Den ly = ſe Dagens Sol gaar ned Med ſi = ne Straaler ſmuk = ke,
2. Giv Hvi = le tryg til En og Hver, Hver Stand, hvert Kjøn, hver Alder,
3. Dal ned med Trøſt til al = le dem, Som ſuk = ke og ſom li = de,
4. Tit naa = dig til hver Fat = tig ind, Hvis Trang og Strid du kjen=der,
5. Ja, giv Din Fred os, Fa = der kjær, Giv Fred i Borg ſom Hyt = te,

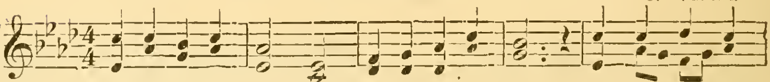
Giv, Her = re, mig og Mi = ne Fred, Naar ſnart vi Di = et luk = ke.
Giv Ro den lil = le Flok i=ſær, Som Du Din e = gen kal = der.
Und dem et lil = le Søv=nens Hjem Med Drømme ly = ſe, bli = de.
Og har han Taa=rer paa ſin Kind, Tør dem med blø= de Hæn = der.
Saa haardt vi træn= ge til, Enhver, At Du os vil be = ſkyt = te.

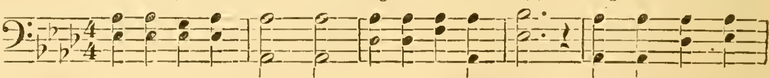
Alberta Eltzholtz.

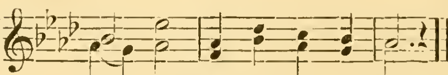
167. Aftenſolen daler.

C. H. Rink.
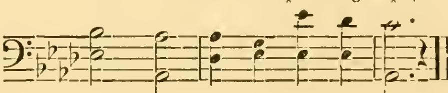

1= Af=ten=ſo=len da = ler Sag=te ned i Veſt, Og til os den

ta = ler Som en kjær = lig Gjæſt.

2. Den om Naaden taler,
Som Gud ſender ned,
Billeder den maler
Paa Guds Kjærlighed.

3. Aftenſolen daler,
Snart til Ro vi gaa,
Gud vi os befaler,
Glad i ham opſtaa.

G. L.

168. Til vi ses.

Rev. J. E. Rankin. W. G. Tomer.

1. Gud vær' med dig, til vi se's i = gjen, Han ved Aand og Ord dig le = de Og for Himme=len be = re = de, Gud vær' med dig, til vi se's i = gjen.
2. Gud vær' med dig, til vi se's i = gjen, Han be=skyt=te dig i Naa = de, Mod al Trængsel, Angst og Vaade; Gud vær' med dig, til vi se's i = gjen.
3. Gud vær' med dig, til vi se's i = gjen, Maa i Kampen han dig fø = re Og til=sidst dig Sa-lig=gjø = re Gud vær' med dig, til vi se's i = gjen.

Kor.

Til vi se's, ... til vi se's, ... Til vi se's i Himme=len; til vi se's, ... til vi se's, Gud vær' med dig til vi se's i = gjen.

Til vi se's, til vi se's i = gjen, til vi se's; Til vi se's, til vi se's i = gjen.

169. Afskedssang.

Langsomt. — Fr. Abt.

pp

1. Den Tid er kom = men, at vi her maa ſtil = les og van = dre

Li = vets Sys=ler gaa;

cresc. — *p*

bort, og van=dre bort, Til Li=vets Sys=ler gaa; Den Tid vil

bort, og van=dre bort, Til Li = vets Sys=ler gaa;

p cresc. — *f*

kom = me, da vi frem ſkal ſtil = les for Lam=mets Stol, For Lam=mets

ff

Stol og Løn af Her = ren faa, For hvad er gjort, for hvad er

Vi der ei mer ſkal ſkil = les, naar

p

gjort i Li = vet her. Vi der ei ſkil = les, naar

blandt Guds Folk vi stil = les

blandt Guds Folk vi stil = les Og syn = ge Her = ren Lov og Pris. Og

Far nu vel.........

syn = ge Her = ren Lov og Pris. Ven = ner kjær... Far nu

Ven = ner kjær................

vel! Ven = ner kjær..... Far nu vel! Far nu vel!

2.

Vi vandrer her bestandig i stor Fare,
‖: Bedrøves tit :‖ ved Synd og Sorg og Nød,
Men hisset blandt vor Guds hvidklædte Skare,
‖: O salig Trøst, :‖ der er ei Synd og Død;
Thi der er Fred, ja, der er Fred, en evig Fred!
Kom lad os vandre,
Saa vi kan se hverandre
‖: I Herrens Himmelhvile sød :‖
‖: Venner kjær! Far nu vel! :‖ Far nu vel!

170. Herrens Venner.

Harm. af J. L. Strømberg.

1. Her=rens Ven = ner ingen=sin=de Mødes skal for sidste Gang: Naar til Af = sked Taa=rer rin = de, Det= te Ord har liflig Klang.
2. Ses vi al = drig mer hernede Under det = te Stjernetag; I den sto = re Hel=gen = kje = de Mø=des vi paa Herrens Dag.
3. Maa vi end med Smerte brin=ge, Kjæ=re Ven = ner! vort Farvel; Hisset skal dog at = ter klin = ge Et God= dag til Liv og Sjæl.
4. Naar til Af = sked Taarer rin=de, Syng det ud med liflig Klang: Herrens Ven = ner in=gen = sin = de Mø=des skal for sid=ste Gang.

171. Lovsang.

C. Meineke.

1. Ære være Gud Fader! Ære være Gud Søn! Og Hellig Aand! Som det var fra Begyndelsen Og skal bestandig blive I Evighed, Amen! Amen!

172. Klokken slaar.

1. Klokken slaar, Tiden gaar, Evig=he=den os fo=re=staar;
La=der os bru=ge den kost=ba=re Tid, Tje=ne Her=ren med Al=
vor og Flid, Saa skal vi nok komme hjem! Saa skal vi nok komme hjem!

173. Amen!

Komp. ubekjendt.

1. A=men, ja A=men skal være vor Sang, Det vil vi syn=ge med frydefuld Klang.
Al=le Guds Venner til=sam=men. Lam=met, blot Lammet dets Vun=der og Saar,
Æ=ren og Pri=sen i E=vig=hed faar, A=men, Hal=le=lu=ja, A=men.

mf *f* *mf*

175. Den apostoliske Velsignelse.

1. Vor Her = re Je = su Chri = sti Naa = de,
Gud Fa = ders Kjær = lig = hed, og den
Hel = lig Aands dy = re = ba = re Sam = fund
væ = re med os al = le, væ = re med os al = le,
med os al = le,
med os al = le, med os al = le, A = men!
med os

Mel. til Pilgr.

175. Lad mig gaa.

Mel. som Nr. 134.

1. Lad mig gaa, hvor frelste Sjæle
Synger Guds og Lammets Sang,
Lad mig gaa hvor Engleskarer
Priser Gud til Harpens Klang;
Lad mig gaa til Lysets Rige,
Hvor der er en evig Fred,
Lad mig gjense mine kjære
Hist paa Flodens skjønne Bred.

Kor: Lad mig gaa, thi Jesus kalder
Mig til Sjælens rette Hjem,
Englevinger snart mig bærer
Op til Guds Jerusalem!

2. Lad mig gaa, hvor Graad ei høres,
Hvor de trætte finder Ro;
Lad mig gaa og se de Steder,
Hvor Guds Børn skal evig bo,
Lad mig gaa, thi Sjælen længes
Efter Himlens Herlighed,
Harpeklang og Jubeltoner
Vil mit Øre glædes ved!

3. Lad mig gaa! Her er kun Møie,
Sorg og Modgang, Kamp og Strid:
Hvad kan Sjælen her fornøie
I den lange Trængsels Tid?
Haabet skuffes, Glæden flygter
Ofte midt i Lykkens Skjød;
Livets Blomster her kun plukkes
Forat dø den visse Død!

4. Lad mig gaa fra Tvivl og Mørke
Op til Gud i Lysets Land,
Hist hvor Livsens Flodens Vande
Ruller op mod Hjemmets Strand.
Der min frelste Sjæl skal høre
Jubelsang og Harpelyd,
Og med salig Glæde skue
Jesus, Sjælens Lyst og Fryd!

Zions Harpe.

176. Hvilken Ven vi har.

Mel. som Nr. 24.

1. Hvilken Ven vi har i Jesus,
Alt han ved og alt formaar!
Tungest Byrde han os letter,
Naar til ham i Bøn vi gaar.
Ak, men tidt vor Fred forstyrres,
Sorg og Møie bli'er vor Løn,
Just fordi vi ikke bringer
Alle Ting til Gud i Bøn.

2. Har du Fristelser og Prøver?
Synes Livets Kamp dig haard?
Aldrig skal dit Mod forsage,
Hvis i Bøn til Gud du gaar!
Selv naar kjærest Ven dig svigter,
Vær taalmodig, suk i Bøn;
Jesus ene dig kan trøste,
Tal til ham om alt i Bøn!

3. Er dit Hjerte fuldt af Uro?
Tror du, Trængsler forestaar?
Jesus er din bedste Tilflugt,
Naar til ham i Bøn du gaar.
Kan en saadan Ven du finde
Som Guds egen kjære Søn,
Han, som er din Frelser bleven?
O, bring alt til ham i Bøn!

Zions Sange.

177. Christi Fødsel, Død, Opstandelse og Himmelfart.

Mel. som Nr. 12.

1. Fra Himlens Throne kom herned
En, som var til fra Evighed,
Guds den enbaarne Søn.
Til Hyrderne ved Nattetid
Fra Engle lød den Hilsen blid:
„Nu eder er en Frelser født,
Den Herre Jesus Christ.“

Kor: Han er Guds egen Søn,
Som steg til Jorden ned,
Han kom at frelse Adams Kjøn
For Tid og Evighed.
Velsignet være han!

2. Han gav sit Liv i Døden hen,
Forligte os med Gud igjen,
Da han paa Korset led.
Hans Blod det renser fra al Men
Og hvo som vil kan vorde ren.
Saa kommer alle nu til ham,
Det hellige Guds Lam.

3. Den Paaskemorgen blid og skjøn
Opstod igjen Guds kjære Søn
Og kom af Graven frem.
O lad os alle frydes ved
Hans underlige Kjærlighed.
Han kom, han døde og opstod
Og Himlens Dør oplod.

4. Til Himlens Throne gik han hen
Og indtog der sin Plads igjen
Ved Fad'rens høire Haand.
Der har han nu beredt et Sted
For sine Børn i Evighed.
O Lov og Tak og Pris til ham,
Det hellige Guds Lam.

P. B. S.

178. Det tabte Faar.

Mel. som Nr. 102.

1. Høit lyder Hyrdens Stemme
Hen over Bjerg og Dal:
„Et Faar er savnet hjemme" —
Han har ei fuldt sit Tal.
:,: Hyrden leder — mange Steder
Om sit tabte Faar. :,:

2. Du, som i Synd dig glæder,
Er det fortabte Faar,
Hvorefter Hyrden leder
Og udi Ørken gaar.
:,: Syndens Snare — Død og Fare
Er omkring din Fod. :,:

3. Paa de forbudne Steder
I Mulm og mørke Nat
Det tabte Faar sig glæder
Og har sin Hjord forladt.
:,: Hyrdens Stemme — vil det glemme,
Men det lykkes ei. :,:

4. Henover hvasse Stene,
Igjennem Ørk'nens Sand
Gaar Faarets Hyrde ene,
Sit Liv tilsætter han.
:,: Blodet rinder — Før han finder
Sit Faar, som var tabt. :,:

5. Hvorfra de dybe Vunder,
Som du, o Hyrde! har?
De er fra hine Stunder,
Da jeg i Ørk'nen var;
:,: Megen Smerte — For mit Hjerte
Har det Faar forvoldt. :,:

6. Men nu mit Faar er fundet,
Paa Skuld'ren jeg det bar;
Nu har jeg overvundet —
Mit Faar jeg hjemme har,
:,: Halleluja! Hosianna!
Nu mit Faar er frelst. :,:

Pilgr. Sang.

179. O Land, hør Herrens Ord!

Mel. som Nr. 17.

1. O Land, o Land, hør Herrens Ord!
Dets Frugt vanrives i din Jord.
Oplad, o Folk, din stængte Dør!
Til Gud vend om, o hør! o hør!

Kor: Kom denne Stund, kom denne Stund
Og tag mod Herrens Fredsforbund!
Kom som du er, kom som du er!
Det ene Gud af dig begjær.

2. O Land, o Land, hør Herrens Ord!
Det kalder dig til Naadens Bord,
Det dækket staar i himmelsk Fred
Med Livsens Brød til Salighed.

8. O Land, o Land, hør Herrens Ord!
Gud sender Bud til Syd og Nord,
At alle Folk, hvor end de bo,
Ved Christi Kors maa finde Ro.

4. O Land, o Land, hør Herrens Ord!
Der frelse vil den faldne Jord.
Bliv Jesu Lam, hvil ved hans Bryst,
Der ene faar du Himlens Trøst.

J. W. B.

180. Læng're ud.

Mel som Nr. 155.

1. Mørket viger, Natten flyr —
O læg ud, læng're ud!
Evighedens Morgen gryr,
O læg ud, læng're ud!
Hvorfor seile Kysten nær,
Mellem mørke, triste Skjær?
Ingen Fangst du finder der.
O læg ud, læng're ud!
Lyt til Mest'rens Alvorsbud:
O læg ud, læng're ud!

2. Verden higer, Fangst ei faar.
O læg ud, læng're ud!
Nær ved Kysten Færden staar;
O læg ud, læng're ud!
Ei ved Stranden længer staa
Natten lang og intet faa.
Verdens Guld er Hø og Straa.
O læg ud, læng're ud!
Lyt til Mest'rens Alvorsbud:
Læng're ud, læng're ud!

3. Har du seilet Mile frem —
O læg ud, læng're ud!
Fat kun Mod, stævn længer frem —
O læg ud, læng're ud!
Ankre aldrig, før hos Gud
Du i Himlens lyse Skrud
Staar for Lammet som hans Brud;
O læg ud, læng're ud.
Lyt til Mest'rens Alvorsbud:
Læng're ud, læng're ud!

Læg i Livets Dæmringsstund
Læng're ud, læng're ud!
Himlen gir dig Ankergrund —
O læg ud, læng're ud!
Snart paa Himlens gyldne Strand
Høstes skal med Frydesang,
Hvad vi her i Graad og Savn
Saa'de ud. O læg ud!
Lyt til Mest'rens Alvorsbud:
Læng're ud, læng're ud!

G. Mathisen.

181. Vennen, Jesus.

Mel. som Nr. 24.

1\. Jesus! jeg din Ven er bleven,
Slipper alt og følger dig;
Fra min Slægt jeg er fordreven
For din Skyld, men følg du mig.
Falsk er Verdens Forestilling,
Hvoraf jeg bedragen var,
Men hvor salig er min Stilling,
Naar jeg Gud og Himlen har.

2\. Slægt og Venner mig beklager,
Vil fra Herren lokke mig;
Men, ak! Verdens Gunst bedrager,
Det saa ofte viser sig.
Gud, du er og evig bliver,
Tro til alt, hvad du har sagt;
Jeg til dig mig overgiver,
Skjønt jeg lide maa Foragt.

3\. Glad jeg tager, hvad du sender:
Modgang, Medgang, Sorg og Ve;
Jeg er tryg i dine Hænder,
Send mig din Velsignelse.
Abba, Fader! jeg dig kalder
Og har sat mit Haab til dig;
Stormen raser, Tordnen skralder,
Dog har jeg min Fred i dig.

Pilgr. Sang.

182. Som tørstig Hjort gaar efter Vand.

Mel. som Nr. 45.

1\. Jeg er en Pilgrim her paa Jord,
Til Hjemmet staar min Hu,
Min Sol den er det Livsens Ord,
Der lyder klart endnu.

Kor: :,: Som tørstig Hjort ser efter Vand,
Saa ser min Sjæl til dig, o Gud. :,:

2\. Mit Brød det er den dyre Skat,
Du selv har givet mig;
Det føder Sjælen Dag og Nat
I Samfund kun med dig.

3\. Min Drik det er det Kildevæld,
Som sprang af Davids Kjøn,
Der læsker, styrker Liv og Sjæl
Til Kamp om Seirens Løn.

4\. O Herre, giv mig Livsens Vand!
Jeg tørster efter dig;
Jeg glemmer, ak, den nye Sang,
Naar du er langt fra mig!

5\. Ak, lad mig naa til dig engang
Og se dig som du er!
Faa stemme i den Jubelsang
Iblandt din Englehær.

Sarine Halvorsen.

183. Milde Jesus.

Mel. som Nr. 4.

1\. Milde Jesus, i dit Hjerte
Er det godt at gjemme sig;
Uden dig er Død og Smerte,
Ene du kan skjærme mig.
Hos dig, Herre, lad mig være,
Skjule mig for Nød og Harm,
Hold og støt mig, Frelser kjære,
Med din himmelstærke Arm.

2\. Naar din Kjærlighed mig fryder,
Er det godt at være til;
Hjertets Fred jeg saligt nyder,
Bedre jeg ei have vil.
I din Godhed lad mig vaage,
Lad i den mig staa og gaa,
Lad i den mig bede, love,
Vandre, leve, dø, opstaa.

3\. Uden dig jeg kan ei trives,
Uden dig gaar Intet vel,
Uden dig kan aldrig gives
Varig Ro for nogen Sjæl.
Kun i dine Almagts-Arme
Er et trygt og sikkert Slot.
Skal det end rundt om mig larme,
Hviler dog hos dig jeg godt.

184. Afholdssuk.

Mel. som Nr. 167.

1\. Drukkenskaben truer
Baade Land og By,
Smaa og Store gruer
For dens Uveirssky.

2\. Overalt den spreder
Fattigdom og Nød.
Mangt et Øie græder
Ved hvad den forbrød.

3\. Støt, o Gud, i Naade,
Hjælp den gode Sag!
Huldt din Aand lad raade
Folkets Kreds idag!

185. Ly for Stormen.

Mel. som Nr. 5.

1. Jesus, du, som har mig kjær;
Jeg hos dig nu søger Ly;
Havet bruser voldsomt her,
Stormen raser vildt i Sky.
Skjul mig Frelser i din Favn,
Indtil Stormen lægger sig,
Og tilsidst i Himlens Havn
Frels min Sjæl evindelig!

2. Anden Tilflugt jeg ei ved,
Hjælpeløs jeg flyr til dig;
Vis mig nu Barmhjertighed,
Du, kun du, kan trøste mig.
Alt mit Haab nu til dig staar,
Du, mig Arme, Haanden ræk,
Værne mig, som fredløs gaar,
Frels mig fra al Synd og Skræk!

3. Jesus, du er al min Del,
Mer end alt for mig du er.
Reis nu op en falden Sjæl
Og den Blindes Leder vær.
O, uskyldige Guds Lam,
Du er idel Hellighed,
Jeg er fuld af Synd og Skam;
Du kan skjænke Liv og Fred.

4. Naadens Fylde er i dig,
Som borttage kan min Synd;
I den Strøm, saa stor og rig,
Rens mit Hjerte, Sjæl og Sind.
Du, som Livets Kilde er,
Lad mig drage Vand fra dig
Og i mig en Kilde vær,
Som bestaar evindelig.

Pilgr. Sang.

186. Hjemlængsel.

Mel. som Nr. 20.

1. Hjemad jeg higer
Og iler hastigen frem;
:,: Længselen stiger
Hver Morgen at komme hjem. :,:

2. Er Reisen farlig,
Haaber jeg dog hjem at naa,
:,: Skjønt Verden arrig
Mod mig med Trudsel vil staa :,:

3. Gud, hjælp mig stride
Og holde stadigen ud,
:,: Taalmodig lide,
Hvad du tilskikker din Brud. :,:

4. Her er ei Stedet,
Hvor jeg til Hvile kan gaa,
:,: Kun her et Lidet
Jeg nu opholde mig maa. :,:

5. Jeg vil ei smerte
Jesus min kjæreste Ven,
:,: Som har mit Hjerte,
Ved det at tage igjen. :,:

6. Fra Hjemmets Sfære
Jeg hører Harpernes Lyd,
:,: Jesus til Ære,
Min Sjæl nu springer af Fryd. :,:

Pilgr. Sang.

187. Bønnens Suk.

Mel. som Nr. 167.

1. Frem et Suk sig hæver,
Hørt af ingen Ven,
Dog lig Duen svæver
Det mod Himmelen.

2. Komme Nødens Dage,
Sjælen løfter sig,
Længes at faa smage
Bistand, Gud, fra dig.

3. Du i Ordet taler
Ak, saa trøsterig:
„Jeg din Nød husvaler,
Kom, o kom til mig!

4. Sku fra Jordens Møie
Op til Himlens Borg,
Hisset i det Høie
Standses Graad og Sorg!"

5. Jesus, du mig give
Kraft i Prøvens Stund,
At jeg maa forblive
Fast paa Troens Grund.

6. Bygge paa den Naade,
Du forhverved mig;
Evigt skal du raade; —
Jeg tilhører dig!

7. O, saa trygt jeg hviler,
Jesus, i dit Navn;
Salig Fryd tilsmiler
Mig i Himlens Favn!

188. Ombend dig fra Verden til Jesus.

Mel. som Nr. 22.

1. O Menneske tænk dog, at Veien, du gaar,
Ei fører til Livet, men Døden
Er Lønnen for Gangen, og aldrig formaar
Du redde dig selv udaf Nøden.
O vend dig fra Verden til Jesus!

2. Thi han vil dig lede og føre ved Haand,
Naar du kun vil Hjælpen modtage.
Han lokker, han drager ved Kjærligheds Baand
Dig alt ifra tidligste Dage.
O vend dig fra Verden til Jesus!

3. Saa lad ham forgjæves ei drage paa dig,
Følg Kaldet, før det er forsilde!
Ak løn ei med Utak hans Kjærlighed rig,
Som frelse fra Jammer dig vilde.
O vend dig fra Verden til Jesus!

4. Tag freidig kun Skridtet, din Løn bliver stor!
Han selv har dig lovet en Krone
Uvisnelig evig, naar paa ham du tror,
Indtil du staar frem for hans Throne.
Lov Herren og følg saa din Jesus!

C. O. Eriksen.

189. Det nye Aar.

Mel. som Nr. 60.

1. Bliv, o Jesus, hos os i det nye Aar!
Bliv, nu da det gamle svinder og forgaar!
Kold er Vintren, med din Varme
Naaderig du dig forbarme
Over hver en Hytte, over hvert et Bryst!

Kor: Saa farvel, du gamle Aar!
Et nyt for Døren staar.
Hvad end i sit Skjød det bær,
O Herre, du os naadig vær!

2. Skjænk os Naade, Jesus, til hvert ædelt Værk,
Gjør vor Kraft, den svage, gjør den dobbelt stærk!
Ingenstund og ingensinde
Dine Ord os gaa af Minde:
Virk og bed og arbeid, medens det er Dag.

3. Bliv, bliv hos os alle, vi som samles her!
Lad dit Ord til Daad os vække en og hver!
Allenstund og alle Dage
Lad dets Kraft os opad drage,
Til vi seierkronte rundt om Lammet staa!

4. Mangen En maaske i Kredsen blandt os staar,
Der til Regnskab stævnes i det nye Aar.
Derfor lad i Nattens Taage
Lad os bede, lad os vaage,
Indtil glad vi øine Himlens Morgenskjær!

J. W. B.

Register.